

TORSDAGEN DEN 17 SEPTEMBER 2009

ORDFÖRANDESKAP: DURANT

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 9.00.)

2. Krisen i mejerisektorn (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om en muntlig fråga till kommissionen från Paolo De Castro för utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, om krisen i mejerisektorn (O-0085/2009 – B7-0208/2009).

Paolo De Castro, frågeställare. – (IT) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Mejerisektorn upplever en av sina djupaste och allvarligaste kriser under de senaste decennierna. Prisfallet på mjölk och den allmänna krisen på mejerimarknaden har nu blivit en källa till oro i hela EU. Det rör sig om en cyklisk kris som beror på det svåra ekonomiska läget. Detta har lett till att mjölkkonsumtionen har minskat och att marknaderna har stagnerat, vilket i sin tur har lett till att de priser som betalas till producenterna befinner sig i fritt fall.

Priset till mjölkproducenterna har fallit kraftigt överallt, till i genomsnitt 24 cent per liter i EU. Många ekonomiska aktörer befinner sig i ett ännu svårare läge. Deras priser ligger under 20–21 cent per liter, samtidigt som deras produktionskostnader ligger på minst 40 cent per liter.

Varningssignalerna syns även på marknaderna för spannmål, olivolja, frukt och grönsaker. För att komma till rätta med problemet måste vi först och främst fortsätta att göra allt vi kan för att stabilisera marknaden och stimulera ökad konsumtion. Samtidigt måste vi ha en politik på medellång och lång sikt för framtiden och göra allt vi kan för att ta fram acceptabla och varaktiga lösningar som minimerar risken för prissvängningar.

Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling välkomnar och accepterar kommissionens förslag om att förlänga interventionsperioden för smör och skummjölkspulver. Det visade vi genom vårt enhälliga beslut vid omröstningen den 2 september. Vi anser emellertid att dessa förslag inte är tillräckliga för att få bukt med de allvarliga konsekvenserna av krisen inom sektorn. I samband med antagandet av kommissionens förslag har utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling därför antagit ett ändringsförslag till mitt förslag. Det handlar om att införa stöd till privat lagring av ost, vilket avskaffades i samband med hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitikerna i november 2008.

Vårt beslut var enhälligt och visar att alla ledamöter i utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, som jag har äran att vara ordförande för, i grunden har samma uppfattning. Beslutet är också ett uttryck för vår önskan att sända en tydlig signal till rådet och kommissionen vid denna känsliga tidpunkt för en oerhört viktig sektor inom EU:s jordbruk.

Förutom att denna åtgärd är ett första viktigt bevis på det positiva ledarskap som vi i Europaparlamentet vill visa prov på, nu när även jordbruksfrågorna kommer att omfattas av medbeslutandeförfarandet, kan denna åtgärd även ge akut hjälp till mjölkbönderna, som kämpar med allt svårare marknadsförhållanden och har sett sin försäljning minska dramatiskt.

Men de inledande åtgärder som vi kommer att rösta om i dag räcker inte för att stödja de producenter som har drabbats av krisen. Genom en muntlig fråga och en resolution som vi är beredda att låta gå till omröstning uppmanar därför utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling Europeiska kommissionen att införa nya och effektiva åtgärder för att bekämpa krisen och stödja sektorn.

Vi vill uppmuntra och samtidigt stödja Europeiska kommissionen i processen för att besluta vad som måste göras för att en gång för alla få ett slut på krisen i EU:s mejerisektor. Vi hoppas därför att kommissionen kommer att ge ett uttömmande svar på våra frågor och att den tar våra förslag på allvar, så att det interinstitutionella samarbetet kan ge de resultat som EU:s jordbruk förtjänar och vi visar prov på vår solidaritet

genom att erbjuda konkret stöd till de EU-jordbrukare som har drabbats av krisen och som nu behöver vår hjälp.

Mariann Fischer Boel, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Fru talman! Jag skulle vilja be om lite mer talartid. Jag har tilldelats tre minuter, men jag tror inte att tre minuter räcker för denna viktiga och svåra fråga.

Först och främst måste jag säga att jag är väldigt glad för den fråga som utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling har ställt, eftersom den ger mig en utmärkt möjlighet att förtydliga de åtgärder som redan vidtagits.

Jag vill även tacka parlamentet för dess pågående arbete på området. Alla försöker vi hitta lösningar. Både ni och jag.

Alla stöder inte de lösningar som jag förespråkar. Men jag anser verkligen att dessa lösningar fungerar, att de kommer att fungera och att de är politiskt försvarbara.

Paolo De Castro bad oss på utskottets vägnar att tala om vad vi egentligen gör. Först har vi de goda nyheterna. Priserna håller på att förbättras. På en månad har priserna t.ex. stigit med 4 procent i Frankrike, 8 procent i Tyskland och ännu mer i Storbritannien.

Priset på skummjölkspulver steg också med 4 procent i Frankrike och Tyskland, och i hela EU med i genomsnitt med 2–3 procent.

Genomsnittspriset på mjölk har stigit och i morse berättade Albert Deß att spotmarknadspriset nu ligger på 30 cent i vissa områden.

Vi kan se att interventionsköpen av ost nästan har upphört eftersom marknadspriset är högre än interventionspriset. Detta är också en positiv signal.

Än så länge har vi inte nått vårt mål, men vi rör oss i rätt riktning. Det gör mig säkrare än någonsin på att vi redan från början hade rätt strategi.

Ni känner till de viktigaste åtgärderna som vi har vidtagit. Vi har använt alla tillgängliga marknadsåtgärder och planerar att spendera ungefär 600 miljoner euro under en tolv månadersperiod på detta område.

Vi har upplyst medlemsstaterna om att de kan börja betala ut direktstöd till jordbrukare i form av samlat gårdsstöd från och med den 16 oktober i stället för från och med den 1 december. I 2003 års reform beslutade vi också att frikoppla mjölkbidraget – 5 miljoner euro om året – och överföra det direkt till systemet med samlat gårdsstöd.

Återhämtningspaketet och de beslut som fattades i samband med hälsokontrollen ger ytterligare 4,2 miljarder euro för att möta nya utmaningar, inklusive en omstrukturering av mejerisektorn. Till allt detta kommer naturligtvis de åtgärder vi kan vidta inom ramen för landsbygdsutvecklingspolitiken.

Jag måste göra ett förtydligande och tala om för Paolo De Castro att interventionsköp av ost faktiskt avskaffades 1994. Det måste råda någon form av missförstånd mellan vad som är intervention och vad som är privat lagring, eftersom det var privat lagring som avskaffades genom besluten i samband med hälsokontrollen.

Som jag nämnde verkar vår nuvarande strategi fungera. Därför är jag mer fast besluten än någonsin att inte gå tillbaka till metoder som på lång sikt skulle skada vår mejerisektor och lämna jordbrukarna utan någon som helst förutsägbarhet.

Att göra avsteg från de beslut som fattades i samband med hälsokontrollen är med andra ord inget alternativ, och stats- och regeringscheferna i Europeiska rådet har uttryckligen bett mig att inte göra det.

Därför har vi inga planer på att behålla kvotsystemet efter 2013. Vi har inga planer på att frysa kvoterna och vi har heller inte några planer på att återgå till att använda de dyra men ineffektiva marknadsinstrument som tidigare användes. Det har vi inga planer på.

Naturligtvis innebär detta inte att vi har uttömt våra möjligheter till politiska åtgärder. Jag anser att det behövs ytterligare åtgärder. Vi måste följa upp mejerirapporten från juli i år, tillämpa åtgärderna i den och sedan besluta oss för att vidta andra långsiktiga åtgärder.

Om jag får börja med rapporten tänkte jag inleda med att säga något om statligt stöd. I rapporten lanserades tanken på att medlemsstaterna tillfälligt skulle kunna erbjuda stöd på upp till 15 000 euro till jordbrukare

inom ramen för detta tillfälliga krisregelverk. Kommissionen har faktiskt redan sjösat detta initiativ och räknar med att de nya reglerna ska börja gälla under de kommande veckorna.

Den andra punkten rör effektivare förfaranden för att reagera på priser inom mejerisektorn. För tillfället ingår faktiskt inte mjölk i artikel 186 i den samlade marknadsordningen, enligt vilken kommissionen på eget initiativ omgående får vidta tillfälliga åtgärder i samband med marknadsstörningar. Jag föreslår därför att vi inkluderar mejerisektorn i artikel 186 i den samlade marknadsordningen. Det gör att vi snabbare kan vidta åtgärder framöver om vi på nytt skulle drabbas av allvarliga problem i mejerisektorn.

Rådet var t.ex. tvunget att godkänna vår ökning av interventionsköpen, och även parlamentet röstade i frågan. Men om mejerisektorn hade ingått i artikel 186 hade vi kunnat agera omedelbart.

Rent generellt skulle vi nästan direkt kunna vidta åtgärder för att stimulera efterfrågan och/eller begränsa saluföringen av mjölk. Alla dessa åtgärder skulle endast gälla under en begränsad tid och på villkor att vi har tillgång till nödvändig finansiering.

Den tredje punkten i rapporten som jag vill följa upp rör medlemsstaternas uppköpsystem. Ett sätt att omstrukturera verksamheten är att medlemsstaterna kan köpa kvoter från jordbrukarna och placera dessa kvoter i den nationella reserven.

Som ni känner till räknas den nationella reserven på sätt och vis som en del av medlemsstaternas totala kvot. Om enskilda producenter överstiger sin kvot men medlemsstaterna som helhet inte överstiger sin kvot, inklusive den nationella reserven, tas därför inte någon tilläggsavgift ut.

Jag tänker föreslå att en uppköpskvot som ingår i den nationella reserven inte ska räknas in i den nationella kvoten när det gäller att avgöra om vi måste göra ett tillägg eller om vi ska be jordbrukarna att betala tilläggsavgiften.

Om tilläggsavgiften ändå ska tas ut kunde i så fall den del som avser uppköpskvoten användas till omstrukturering. Det låter kanske lite komplicerat men är faktiskt ett mycket effektivt redskap.

Allt detta är åtgärder som vi vidtar nu och som ger nästan omedelbar effekt på marknaderna. Men vi måste även vidta åtgärder på medellång och lång sikt. Jag vill tacka Frankrike och Tyskland för deras idéer och deras bidrag när det gäller dessa olika möjligheter.

Den första långsiktiga frågan handlar om att utnyttja avtalsförhållandet mellan mjölkbönderna och mejerinäringen för att förbättra balansen mellan utbud och efterfrågan på mejerimarknaden.

Jag anser att denna strategi är mycket, mycket bättre än kvotsystemet, och det fungerar redan så i vissa delar av EU.

Mjölkproducenter och mejerier har tydliga avtal som tar bort mycket av osäkerheten. Vissa medlemsstater använder sig däremot inte alls av denna möjlighet. Men det kan vi förändra genom att försöka skapa ett regelverk för dessa avtalsförhållanden, samtidigt som vi ser till att en rättvis konkurrens bevaras.

Den andra långsiktiga frågan handlar om maktbalansen. Den här diskussionen har vi haft många gånger. Vi behöver förstå var i hela kedjan från primärproducenter till stormarknader som mervärdet försvinner.

Vi kommer även att studera framtida marknader, och avslutningsvis tror jag mycket kan göras när det gäller produktionskostnader och innovation.

För att kunna förverkliga alla dessa idéer på medellång och lång sikt vill jag inrätta en arbetsgrupp med sakkunniga från medlemsstaterna och kommissionen som kan gå till grunden med dessa problem.

För mig är problemet i mejerisektorn inte bara en fråga för kommissionen och medlemsstaterna. Parlamentet spelar också en viktig roll och jag ser fram emot dagens diskussion i denna viktiga fråga.

Tack för ert tålamod.

Albert Deß, för PPE-gruppen. – (DE) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Det är naturligtvis oerhört svårt att sammanfatta detta problem på två minuter. Men jag ska försöka att göra det i punktform.

Mejerisektorn har problem. Många mjölkbönders existens hotas. Detta beror framför allt på att försäljningen av mjölkprodukter har minskat så kraftigt. Kommissionen borde ha reagerat snabbare på detta.

Jag skulle dessutom ha föredragit starkare marknadsfrämjande åtgärder i stället för större interventionsbelopp. Jag anser t.ex. att man borde börja använda smörfett i glassindustrin igen. Förra året, när priset på smör ett kort tag var så högt som 4 euro, slutade en stor del av glassindustrin att bearbeta smörfett. Jag kan siffrorna för Tyskland, som visar att ungefär 100 000 ton smörfett inte längre bearbetas av livsmedelsindustrin, vilket motsvarar en miljon ton mjölk. Vi måste försöka stimulera försäljningen igen så att vi får bort dessa kvantiteter från marknaden.

Jag vill tacka de grupper som har hjälpt till att utarbeta vårt gemensamma resolutionsförslag. Tyvärr deltog inte Verts/ALE-gruppen i denna diskussion.

I ett annat förslag som har undertecknats av 40 ledamöter begär vi som en kortsiktig åtgärd att de lägsta stödnivåerna ska höjas, eftersom detta framför allt skulle kunna hjälpa mindre mjölkbönder. Det vore dessutom bra om vi kunde införa regler om förtidspension. Jag känner många jordbrukare som är 58 år och som snart skulle vilja sluta arbeta. För att detta ska bli möjligt behövs lämpliga regler.

Fru kommissionsledamot! Tack för ert arbete. Jag ber er att införa lämpliga regler för att förbättra våra mjölkbönders situation. Kanske har ni fortfarande chansen att snabbt åtgärda situationen.

(Talmannen avbröt talaren.)

Luis Manuel Capoulas Santos, för S&D-gruppen. – (PT) Fru kommissionsledamot! Det har tagit lång tid för kommissionen och rådet att reagera på den allvarliga kris som har drabbat sektorn. Det håller alla med om. Den fruktansvärda situation som nu råder inom denna sektor kräver snabba, kraftfulla åtgärder. Annars riskerar vi att många jordbrukare i EU går i konkurs.

Min politiska grupp har gjort stora insatser för att vi ska kunna enas om kompromissen i den resolution som vi diskuterar i dag. Jag hoppas ni anser att förslagen förtjänar att diskuteras. Det är bara genom att agera för att minska utbudet och samtidigt stimulera efterfrågan som marknadens jämvikt kan återskapas och priserna kan stiga till lönsamma nivåer för jordbrukarna.

Jag beklagar att kompromissen inte innefattar ett tillfälligt avskaffande av höjda kvoter eller införande av ett tillfälligt bidrag för att minska produktionen. De åtgärder som vi föreslår kan emellertid hjälpa till att snabbare klara av krisen. Nu är det upp till er att noggrant följa upp dem.

George Lyon, för ALDE-gruppen. – (EN) Fru talman! Som andra talare redan har påpekat råder det kris inom mejerisektorn. Naturligtvis måste vi vidta åtgärder för att lindra mjölkböndernas svårigheter, men låt mig förtydliga att detta är en kortsiktig kris som kräver kortsiktiga marknadsåtgärder från kommissionens sida, i enlighet med resolutionen.

Vi måste också vara tydliga med att konsumenterna i EU alltför länge har betalat för en jordbrukspolitik som inte fungerar och som har svikit både jordbrukare och konsumenter. Därför får inte krisen användas som en ursäkt för att avstå från ytterligare reformer och avreglering av den gemensamma jordbrukspolitiken. Just därför har vi lagt fram ändringsförslag i detta syfte och just därför välkomnar jag era försäkringar i frågan.

Vi vill också att kommissionen inriktar sig på att reda upp problemen på denna marknad, som uppenbarligen inte fungerar. Konsumenterna är förlorare genom att de inte får ta del av de sjunkande mjölkpriserna. Jordbrukarna är förlorare eftersom de inte får en rättvis andel av detaljhandelspriset på mjölk. Vi välkomnar kommissionens studier av livsmedelskedjan men vill att ni går längre.

Åtar ni er att vidta åtgärder för att få bort stormarknadernas missbruk av sin monopolställning? Åtar ni er att verka för en konkurrensutsatt marknad som ger producenterna en rättvis andel, och åtar ni er att verka för en fungerande mjölkmarknad som ger jordbrukarna rättvisa avtal och konsumenterna rättvisa priser?

Jag ser fram emot ert svar, fru kommissionsledamot.

José Bové, för Verts/ALE-gruppen. – (FR) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! I flera månader har djurbönderna varnat kommissionen och rådet för hur allvarlig krisen är. Tiotusentals arbetstillfällen har gått förlorade i landsbygdsområden. EU hade räknat med ökad efterfrågan på världsmarknaden. Dess experter hade helt fel. Den nuvarande finansiella och ekonomiska krisen får direkta konsekvenser för jordbruket och konsumtionen.

Beslutet av Mariann Fischer Boel, kommissionsledamot med ansvar för jordbruksfrågor, att behålla ökningen av kvoterna och rådets önskan att avskaffa dem senast 2015 är ett hån mot mjölkproducenterna. Tiderna har förändrats. EU:s politik måste anpassas efter hur det ser ut i resten av världen. Mjölket till producenterna

täcker inte ens produktionskostnaderna. På varje liter mjölk förlorar vissa mindre jordbrukare upp till 30 cent. I slutet av året kommer många av dem inte att ha tjänat en enda euro. Vissa kommer till och med att ha förlorat pengar. Regionala tjänstemän rapporterar att det i dag finns mjölkbönder som till och med tar sina egna liv.

Den nuvarande krisen saknar motstycke och EU måste snabbt vidta kraftfulla åtgärder. Vi uppmanar de stats- och regeringschefer som i dag möts för att förbereda G20-mötet att föra upp frågan om krisen i mejerisektorn på dagordningen för mötet, så att lämpliga åtgärder kan vidtas för att lösa djurböndernas situation.

EU måste stärka mjölkgårdarnas förhandlingskapacitet så att de inte längre tvingas följa livsmedelsindustrins diktat. Man bör även införa ett skyddsnät som garanterar en viss ersättning så att priset aldrig blir lägre än produktionskostnaderna. EU måste upphöra med sitt exportbidragsprogram. Med stöd av olika parlamentsgrupper från både vänster och höger har EU precis anslagit oerhörda 480 miljoner euro för att kunna sälja sitt överskott billigt på världsmarknaderna. Detta hotar hundratusentals arbetstillfällen inom jordbruket i EU:s södra delar och driver cyniskt jordbrukarna till att flytta eller emigrera.

Framför allt måste EU omedelbart göra drastiska minskningar – på 5 procent – av EU:s mjölkkvoter i omvänd proportion till de volymer som mindre producenter levererar, så att man snabbt kan återställa jämvikten mellan utbud och efterfrågan. Vi kan inte godta en låt gå-politik. En sådan skulle få fruktansvärda konsekvenser för sysselsättningen och markanvändningsmönstren.

Utan småjordbrukare kommer det inte att finnas något EU.

James Nicholson, för ECR-gruppen. – (EN) Fru talman! Jag anser verkligen att kommissionen var mycket sen att agera i denna fråga. Det förblev passiva alltför länge, och många jordbrukare har drabbats hårt på grund av det. Vi kan antingen välja att hjälpa denna näring eller välja att låta våra jordbrukare gå i konkurs. Sedan kan vi importera livsmedel från utlandet med alla problem som det för med sig.

Fru kommissionsledamot! Jag välkomnar era kommentarer om framtiden. Men jag tycker inte om era kommentarer om politiken på kort sikt. På kort sikt måste vi göra mer för att hjälpa näringen genom denna kris. Vi måste omgående vidta kortsiktiga åtgärder.

Naturligtvis kommer jag ihåg mjölksjöarnas och smörbergens tid. Och jag vill inte gå tillbaka till den tiden. Jag vet ingen inom näringen som vill gå tillbaka till den situationen. Det vill varken jordbrukarna, bearbetningsföretagen, kommissionen eller parlamentet. Vi vill inte tillbaka till den tiden, men ett av de stora problemen just nu är att den ersättning som jordbrukarna får för sin mjölk har minskat drastiskt, trots att konsumenterna betalar nästan lika mycket som tidigare.

Det är först när vi tar itu med stormarknadernas makt på området som vi kommer att kunna lösa detta problem. De måste kontrolleras. Vi behöver en ombudsman, någon som kan tala om för stormarknaderna att de agerar utanför sitt mandat, att de skinnar både konsumenterna och jordbrukarna, och därigenom driver dessa till konkurs.

Ilda Figueiredo, för GUE/NGL-gruppen. – (PT) Fru talman! Jag måste än en gång beklaga rådets ståndpunkter och vad kommissionsledamoten precis har sagt. Hon gör fortfarande ingenting för att gå till botten med problemet och erkänner inte att beslutet att avskaffa mjölkkvoterna måste ses över. I stället för att se till jordbrukarnas intressen vill hon fortsätta att avreglera sektorn.

Vi delar uppfattningen att kvotsystemet måste behållas. Kvoterna behöver emellertid justeras till varje lands behov och den årliga ökningen på 1 procent till 2015 måste avskaffas. Anser inte kommissionsledamoten att det nu när vi har en så allvarlig kris i mejerisektorn är viktigare att stödja medlemsstaternas jordbruk och mejerisektor än att avreglera sektorn och liberalisera den internationella handeln, så att man främjar landsbygdsområden och arbete med rättigheter? Anser inte kommissionsledamoten att en särskild stödfond för mejerisektorn måste inrättas på gemenskapsnivå, till förmån för de värst drabbade producenterna och länderna, och att man måste utforma nya former av stöd för mjölk- och köttproduktion? Jag anser att det är nödvändigt.

Giancarlo Scotta, för EFD-gruppen. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag hyser starka tvivel när det gäller förslaget om att förlänga interventionsperioden för smör och skummjölkspulver för 2009–2010. Detta förslag hotar att omvandla en kortsiktig åtgärd utformad med tanke på den nuvarande krisen på marknaden till en strukturåtgärd som i praktiken skulle leda till att mejerisektorn gick tillbaka till det läge som den befann sig i innan man införde kvoter.

I ett försök att göra marknadsåtgärderna mer välvägd och inte bara ge förmåner till de medlemsstater som producerar smör och skummjölkspulver efterlyser jag ett gemenskapsstöd för privat lagring av ost med lång mognadsprocess.

Avslutningsvis vill jag uppmärksamma er på ursprungsmärkning och märkning av mejeriprodukter och på produkternas spårbarhet. Allt fler konsumenter i EU begär detta och det är något som kan hjälpa oss att hantera krisen i mejerisektorn. Jag hoppas att mina kolleger från andra grupper också stöder detta förslag.

Diane Dodds (NI). - (EN) Fru talman! Jag vill tacka kommissionsledamoten för vad hon har berättat för oss i dag. I mitt hemland Nordirland är mejerisektorn mycket viktig. När mejerisektorn har det svårt har resten av landsbygdsekonomin det svårt. För närvarande får mjölkbönderna bara lite mer än 20 cent per liter mjölk, samtidigt som deras kostnader hela tiden ökar. I Nordirland har vi inte bara varit tvungna att nöja oss med låga mjölkpriser och höga kostnader. Dessutom drabbades vi för tredje året i rad av en våt sommar och detta har fått förödande effekter för mejerinäringen i Nordirland.

Det var hemskt att i går kväll se att jordbrukare i Belgien var så arga och kände sig så hjälplösa att de sprutade mjölk på fälten för att protestera mot de låga mjölkpriserna och de svårigheter som även de möter. Kommissionen har vidtagit positiva åtgärder för att ge marknaden en grund, men vi kan inte hålla kvar priserna på en olönsamt låg nivå.

Jag uppmanar kommissionen att vidta kortsiktiga åtgärder för att avhjälpa situationen: åtgärder för att öka efterfrågan på mjölk, åtgärder för att minska produktionskostnaderna, åtgärder för att ta itu med leveranskedjan och dess fallande priser till jordbrukarna och stigande priser på stormarknaderna samt åtgärder för att på lång sikt skapa en hållbar näring och en framtid för unga jordbrukare som upplever svåra problem med låga priser och höga bankavgifter.

Mairead McGuinness (PPE). - (EN) Fru talman! När kvinnorna på gårdarna börjar protestera vet man att det finns allvarliga problem. I helgen mötte jag en grupp irländska kvinnor som kallar sig "gårdskvinnor för ett rättvist pris". Lägg märke till orden "rättvist pris", för producenterna får inte ett anständigt eller rättvist pris – och det är vad denna debatt handlar om.

Kommissionsledamotens kommentarer om att marknaden börjar stabiliseras, om än på mycket låg nivå, måste välkomnas. Allt annat vore otacksamt. Jag medger också att kommissionen har vidtagit åtgärder och satsat pengar för att skapa stabilitet på marknaden. Men det räcker inte, det skedde inte tillräckligt fort och vi har nu en allvarlig kris.

Framför allt välkomnar jag era kommentarer om framtiden. Det bekymrar mig att parlamentet är splittrat i frågan om mjölkkvoter. När vi nu har medbeslutanderätt – om Lissabonfördraget träder i kraft – kommer vi nämligen att bli tvungna att tänka mer samstämmigt som grupp och ge jordbrukarna tydliga signaler i stället för splittrade budskap. Därför vill jag upprepa att era kommentarer om att göra kopplingar mellan producenter och bearbetningsföretag, och era kommentarer om produktionsnivåer, är något som vi behöver titta närmare på, något som vi måste debattera mera.

Men om kvoterna avskaffas, vilka andra typer av marknadsstödatgärder tror ni att det kommer att finnas som kan garantera ett rättvist och anständigt pris till våra producenter? Jag vill dessutom be er att ta itu med marknaden, för den fungerar inte. Alla säger att de inte tjänar några pengar på mjölk, inklusive stormarknaderna – vilket jag starkt betvivlar – men vi behöver större tydlighet och vi behöver rättvisa villkor för jordbrukarna.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Fru talman, fru kommissionsledamot! Jag ska fatta mig kort.

Jag anser att denna debatt består av två delar. Till att börja med har vi frågan om hur vi ska kunna ta oss ur denna kris. Alla åtgärder, från stöd till jordbrukare till interventionsåtgärder, är absolut nödvändiga. Vi måste stödja dessa åtgärder och till och med kräva att de ska utökas. Det är just det som vi tillsammans med ett flertal andra kolleger föreslår här i parlamentet.

För det andra har vi den strukturella frågan om hanteringen av mejerimarknaden. Här skiljer sig våra åsikter från era. Ni föreslår att vi ska röra oss i riktning mot användning av avtalsförhållanden. Jag kan redan i förväg tala om för er att införande av avtalsförhållanden mellan industriföretag och jordbrukare på lång sikt kommer att leda till att dessa industriföretag konkurrerar med varandra, på EU-nivå.

För att reglera en marknad behöver vi ett offentligt regelverk. Det finns ingen annan lösning. Efter denna kris är det just detta som måste debatteras. Jag anser att vi i denna debatt måste respektera alla åsikter och

alternativ. Jag är rädd för att vi i samband med hälsokontrollen agerade för snabbt för att avgöra en sådan fråga som den om kvoterna, som hittills – och jag vill påpeka det för alla talare – har gjort det möjligt att behålla en mejeriproduktion i Europa, att se till att mejerinäringen är starkt utvecklad och att samtidigt hålla priserna på en nivå som konsumenterna har råd med.

Liam Aylward (ALDE). - (EN) Fru talman! Under de senaste tolv månaderna har de flesta mjölkbönder i Irland och runt om i EU sålt sin mjölk till ett pris som har varit lägre än produktionskostnaderna. Mjölkböndernas försörjning är allvarligt hotad.

Även om vi varmt välkomnar kommissionens beslut att förlänga interventionsperioden för smör och skummjölkspulver till 2010 kommer kortsiktiga åtgärder inte att på lång sikt kunna mildra den press som mjölkbönderna utsätts för. Vi måste omgående vidta åtgärder som inte bara löser de nuvarande problemen, utan som är långsiktiga och kommer att garantera en hållbar och framgångsrik mejerinäring i framtiden. Mjölkbönderna måste få omedelbart finansiellt stöd. EU måste genast inrätta den mejerifond på 600 miljoner euro som parlamentet efterlyste i budgetförslaget för 2009. Mjölkbönder har rätt till rättvisa priser, och ett lämpligt system för prisstöd krävs för att garantera att mjölkproducenterna får ett skäligt minimipris per liter och en skälig inkomst så att de kan överleva. Irländska mjölkbönder och mjölkbönder i EU får inte tvingas till konkurs, och jag uppmanar kommissionen och rådet att vidta omedelbara och effektiva åtgärder på området.

Fru kommissionsledamot! Låt mig säga att ni har varit mycket framgångsrik på er post, och jag gratulerar er till det enorma arbete som ni har lagt ned. Ni meddelade nyligen att ni kommer att avgå. Innan ni försvinner ber jag er lösa detta problem, eller åtminstone bidra så mycket ni kan till att lösa det.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). - (ES) ¡Bon dia! Jag talar till detta parlament utan att kunna göra det på mitt eget språk, katalanska, som talas av över 10 miljoner EU-medborgare.

På min grups vägnar vill jag i dag ge uttryck för min solidaritet med hela jordbrukssektorn, särskilt med mjölkproducenternas strejk och deras aktioner runt om i EU. Den nuvarande situationen är ohållbar och kräver en politisk lösning. De åtgärder som kommissionen hittills har vidtagit har varken visat sig kunna lösa krisen eller ge ett hållbart alternativ till det system som planeras ersätta kvoterna till 2015. Till följd av detta har 14 000 mjölkproducenter i Spanien, närmare bestämt i Galicien, tvingats utstå en genomgripande omstrukturering för att fortsätta att leva av och arbeta med marken. Trots det är de i dag nära att försvinna.

Av alla dessa skäl måste kommissionen ingripa i mjölksektorn – på samma sätt som den har ingripit i andra sektorer. Den måste reglera produktionen, omfördela kvoter, erbjuda tillfällig kompensation, uppmuntra produkternas spårbarhet och hjälpa till att föra producenter och konsumenter närmare varandra genom att korrigera de funktionsrubbnings som distributionsoligopolet har lett till.

Varför har inte kommissionen ingripit för att förhindra de negativa konsekvenserna av det oligopol som de största distributörerna har skapat?

Varför garanterar vi inte överlevnaden för våra mjölkbönder – och jordbrukare i allmänhet – på landsbygden, som ger oerhört positiva ekonomiska, sociala och miljömässiga bieffekter?

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) – Fru talman, mina damer och herrar! Krisen i mejerisektorn visar att hela EU-systemet med kvotbaserad reglering är bristfälligt och ineffektivt. Vad vi behöver är inte mer reglering och manipulering av kvoterna. Vi måste avskaffa mjölkkvoterna helt och hållet. Mjölken bör i huvudsak produceras av producenter som har låga kostnader och kan visa prov på lönsamhet. För att lösa mejerikrisen bör vi avskaffa mjölkkvoterna så snabbt som möjligt. Jag stöder kommissionsledamotens försök att avskaffa kvoterna till 2015, men jag skulle inte bli ledsen om de försvann ännu tidigare.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Efter att ha lyssnat till ert anförande har jag bara blivit ännu mer bekymrad. Er redogörelse är inte ett tillräckligt svar på de problem som mjölkproducenter och jordbrukare i allmänhet har drabbats av.

Det rör sig om en strukturell kris. Precis som ni nämnde beror den inte bara på de nuvarande omständigheterna utan på successiva avregleringar. Därför begär vi att Europeiska rådet ska hålla ett extra möte, för att rädda det småskaliga jordbruket.

Först och främst bör rådet besluta att inrätta en särskild fond för att stödja hantverksmässig mejeriproduktion. För det andra bör rådet fastställa ett minimipris inom EU som de centrala inköpsorganen skulle vara tvungna

att följa utan att konsumentpriset höjs. För det tredje bör rådet blockera nationella produktionskvoter och sätta stopp för olämplig import från länder utanför gemenskapen.

John Bufton (EFD). - (EN) Fru talman! Jag är mycket orolig för den brittiska mejerinäringen. Jag anser att det största problemet finns i detaljhandelsledet. Där gör man enorma vinster på bekostnad av våra mjölkbönder. När vi ser vad konsumenterna tvingas betala för mjölken på stormarknaderna och sedan tittar på vad mjölkbönderna faktiskt får är skillnaden häpnadsväckande.

Det är jordbrukaren som står för arbetet och det mesta av kostnaderna vid produktionen av mjölk. Samtidigt är det stormarknaderna som gör de stora vinsterna. Jordbrukarnas marginal är oerhört orättvis. Vi måste sätta press på stormarknaderna så att de betalar ett rättvist pris till näringen och jag anser att priset på mjölk i stormarknaderna inte behöver ändras. Konsumenterna ska inte behöva betala mer för sin mjölk. Stormarknaderna måste minska sina vinstmarginaler. Det är en ren skandal att stormarknaderna varje år gör stora vinster, samtidigt som mejerinäringen kämpar för att överleva. Om vi inte mycket snart vidtar åtgärder i denna fråga är jag övertygad om att många av våra mjölkbönder i Wales och resten av Storbritannien kommer att gå i konkurs.

Jag vill kort kommentera det som kommissionsledamoten sade om tilläggsavgiften i förmiddags. Det hon sade bekymrar mig. Jag tror att detta kommer att drabba våra effektivaste producenter – de som har klarat utmaningarna, reagerat på marknaden och investerat kraftigt i sina gårdar. Det har de gjort eftersom kommissionen har lovat att kvoterna kommer att avskaffas. Att införa en tilläggsavgift strider mot de strukturella förändringar som både EU och den brittiska regeringen säger sig stödja.

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Fru talman! Återigen hör vi positiva tongångar från kommissionen. Den kommer med goda nyheter, men den förstår inte att vi inte kan se något gott i att tusentals liter mjölk kastas bort i protest mot den politik som förs i dag.

Paolo De Castro och de övriga talarna före honom har helt rätt när de säger att kommissionen och rådet inte gjorde tillräckligt i samband med hälsokontrollen för att förhindra denna kris. Var är rådets företrädare nu? Eftersom rådet har den avgörande rösten i samband med eventuella reformer borde det ha en standpunkt i frågan.

Jag och mina östeuropeiska kolleger i utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling varnade vid flera tillfällen för att kvoterna behövde ökas mycket mer, eller helt skulle avskaffas, eftersom våra länder är nya i EU-systemet och därför var de första som kände av krisens effekter. Tyvärr talade vi för döva öron och det är parlamentet som bär skulden till det.

Jag beklagar djupt att vi reformanhängare, som verkligen ville att jordbrukspolitiken skulle reformeras, har blivit domedagsprofeter. Jag hoppas att detta lär er en läxa för framtiden.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Ända sedan krisen började är det många som har bett mig att frysa ökningen av mjölkkvoterna. En sådan åtgärd skulle inte vara någon lösning utan ett misstag, och detta av åtminstone följande skäl.

För det första finns det ingen grundläggande ekonomisk koppling mellan ökade mjölkkvoter och fallande marknadspriser. Kvoterna har ökat, samtidigt som produktionen har minskat. Jag kan inte se kopplingen. De fallande priserna beror på själva marknaden. Jag tror att fastställandet av fasta kvoter så småningom leder till höjda priser. De som gynnas av detta kommer inte heller denna gång att bli producenter utan bearbetningsföretagen och detaljhandeln. Om vi vill begränsa produktionen bör vi kanske uppmuntra producenter att frivilligt upphöra med djuruppfödning, genom att erbjuda incitament i stället för åtgärder som kan snedvrider marknaden. Om vi tänker oss att vi fryser kvoterna, vad kommer då att hända när t.ex. efterfrågan på världsmarknaden ökar igen? Vad kan EU:s producenter göra? För mejeriproduktionen har ingen kran som man bara kan vrida av och på ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Som jag precis sade, vad kan EU:s producenter göra om vi antar att efterfrågan på världsmarknaden ökar igen? För mejeriproduktionen har ingen kran som man bara kan vrida av och på hur som helst. Om vi minskade produktionen nu skulle jordbrukarna naturligtvis sluta föda upp kor, men det skulle bli väldigt svårt att fylla på med djur igen när vi inser att det som vissa nu tror är en bra åtgärd i verkligheten visar sig vara ett stort misstag.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Fru talman, fru kommissionsledamot, företrädare för rådet! Först och främst vill jag tacka min kollega Luis Manuel Capoulas Santos som har möjliggjort denna resolution.

I dag talar vi om mjölkbönder och om vi ska lämna dem i sticket eller behandla dem på ett värdigt sätt. Jag tycker inte vi ska lämna dem i sticket utan tycker att våra relationer till dem bör präglas av ärlighet. Ja, vi behöver snabba och kortsiktiga åtgärder för att klara krisen. Ja, intervention är helt acceptabelt under en kort tid om priset på mjölk har nått en bottennivå, och ytterligare bidrag, lån och medel för att bekämpa krisen är motiverade. Det är emellertid helt oacceptabelt att på nytt inleda diskussioner om mjölkkvoter och återinföra skattefinansierade exportbidrag för produkter som levereras till utvecklingsländer. Denna politik ledde oss in i en återvändsgränd och därför upphörde vi med den 2003. För våra mjölkbönders skull jag vädjar till er att hålla fast vid det beslutet.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Krisen i världsekonomin har fått den globala marknaden ur balans. Som mjölkproducenter drabbas vi av att priserna har fallit till bottennivåer. Om och om igen får vi höra att det mjölkkvotssystem som antagits bör ändras. Eftersom jag själv är mjölkbonde varnar jag er för att göra det.

Kommissionens interventionsåtgärder har dessutom lyckats förhindra mjölkpriserna från att falla ännu mer, och marknaderna verkar ha stabiliserats. Intervention är emellertid inte en bra metod för att nå detta mål, eftersom det kommer att leda till att det byggs upp stora lager som bli betungande för marknaden längre fram när den börjar återhämta sig. Jag uppmanar därför kommissionen att förklara hur den tänker hantera detta problem.

Richard Ashworth (ECR). – (EN) Fru talman! Jag gratulerar kommissionsledamoten till hennes vision för mejerinäringens framtid, och jag stöder verkligen hennes planer på att avskaffa mjölkkvoterna. Jag anser att det är rätt beslut. Jag välkomnar också hennes förslag för att hantera den nuvarande krisen och anser att det är ett förnuftigt och lämpligt sätt att hjälpa producenterna genom en svår tid.

Jag vill emellertid ta upp två punkter. För det första anser jag att det vore olämpligt att införa tilläggsavgiften just nu. Det är en kortsiktig, reflexartad reaktion. Det kommer att sända fel signaler och kommer i själva verket bara att straffa effektiva producenter som har långsiktiga planer på att stanna kvar inom näringen.

För det andra måste vi inse att det bara finns ett begränsat, eller inget, samband mellan priset i detaljhandeln och det råvarupris som mjölkbönderna får. Det är detta som jag kallar en funktionsrubbad priskedjemekanism.

Den globala marknaden kommer alltid att ha störst inflytande, och vi måste inse att den globala marknaden alltid kommer att vara labil. Därför uppmanar jag kommissionen att på lång sikt föreslå planer på någon sorts stabilitetsmekanism som inte bara gynnar producenterna utan i förlängningen även konsumenterna.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Fru talman, fru kommissionsledamot! Ni avslutade ert anförande med att säga att det är kris i mejerisektorn. Samtidigt inledde ni med att säga att alla möjliga åtgärder har vidtagits och att situationen håller på att ordnas upp.

Ni borde veta att endast en vis kvinna inser att hon hade fel. Det är ett spanskt talesätt som skulle kunna passa bra som beskrivning av denna situation. Sedan flera månader tillbaka upplever mjölksektorn sin värsta kris någonsin. Eftersom Europeiska kommissionen och vissa regeringar – inklusive min egen regering, den spanska – inte vill få sina händer bakbundna, vägrar de trots detta att frångå de beslut som fattades i samband med hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitik.

Dessa beslut fattades utan tanke på hur sårbar denna sektor är, och i en marknadssituation som såg helt annorlunda ut jämfört med den utveckling som har skett sedan man enades om kompromissen. Man undrar om medlemsstaterna vid den aktuella tidpunkten inte ville förstå, eller inte kunde förstå, att stormen var på väg. Reformen har snabbt blivit irrelevant på grund av omsvängningen på marknaden, som visar att sektorn helt styrs av prisvolatilitet.

Att det är stora producenter som Frankrike och Tyskland – de länder vars nationella produktionskvoter i absoluta tal ökade mest genom avtalet – som nu begär en översyn av de beslut som fattades i samband med hälsokontrollen väcker en rad frågor.

Jag anser att medlemsstaterna hade fel och att de borde ha lyssnat mer på dem, däribland jag själv, som krävde att ett eventuellt slutgiltigt beslut om sektorns framtid skulle skjutas upp till 2011.

Det är synd att ingen lyssnade på oss. Kanske borde ni göra det nu.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Fru talman, fru kommissionsledamot! Dagens debatt är mycket viktig. Den ger oss tillfälle att tala om hur bekymrade vi är över krisen i mjölksektorn. Vi måste reda ut denna situation, som hotar framtiden för ett stort antal mjölkproducenter i EU.

Detta är en kris som omfattar hela EU och måste hanteras ur ett EU-perspektiv, på ett ambitiöst sätt och med hjälp av alla tillgängliga gemenskapsmedel, vilket kommissionen för närvarande inte verkar klara av.

Fru kommissionsledamot! Ni får inte vältra över ansvaret på medlemsstaterna så att de hjälper dem de kan. Vi måste hitta gemensamma lösningar.

Parlamentet har därför ett viktigt ansvar när det gäller att kräva åtgärder för att stärka efterfrågan. Det rör sig inte bara om de åtgärder som anges i resolutionsförslaget utan även om åtgärder inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden.

En annan viktig fråga är den stora skillnaden mellan priset till producenten och det slutpris som konsumenterna betalar. Detta rör inte bara mjölksektorn utan alla jordbruksprodukter och animaliska produkter.

Med tanke på den osäkerhet som för närvarande råder finns det många män och kvinnor som behöver en tydlig och kraftfull signal från oss om att fortsatt verksamhet kommer att garanteras.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Fru talman, fru kommissionsledamot! Desillusionerade av den allvarligaste krisen någonsin inom denna sektor höllde vallonska jordbrukare i går ut över tre miljoner liter mjölk på fälten. De får bara 19 cent per liter för sin mjölk. Krisen har orsakats av ett alltför stort utbud av mjölk, vilket har lett till ett kraftigt prisfall. Avreglering främjar prisvolatilitet och situationen på marknaden ser nu helt annorlunda ut än för bara ett tag sedan.

Fru kommissionsledamot! Sluta att envist gömma er bakom val som gjordes förra året och ta hänsyn till vad som faktiskt sker just nu!

Även rådet bär skuld till detta. För det första för att de inte är här för att ta del av debatten, men även för att de inte har fattat några beslut. De styrs mer av rent nationella intressen än av en EU-vision för jordbruket.

Marknaden fungerar inte. Det råder överproduktion. Det skulle vara mycket enkelt att frysa den enprocentiga ökningen av kvoterna, eller att omedelbart minska kvoterna med 3–5 procent, eftersom vi snabbt måste hitta kortsiktiga lösningar. Om vi antar denna åtgärd slår vi två flugor i en smäll. Vi ger producenterna ett anständigt pris igen, och genom att minska produktionen skulle vi minska EU:s utgifter med hundratals miljoner euro som spenderas på olika åtgärder, inklusive exportbidrag.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Jag har i dag talat med polska jordbrukare och polska producenter, och de åtgärder som har vidtagits ger en antydning om att det har skett små förbättringar av situationen i mejerisektorn. Men det har inte skett någon förändring när det gäller den svåra situation som jordbrukarna i Polen och EU upplever. De får fortfarande mycket dåligt betalt för sina produkter, mindre än vad som krävs för att deras företag ska vara livskraftiga. Detta gäller även de jordbrukare som har investerat stora summor, inklusive EU-medel och lån. Till följd av den rådande situationen kastas de in i nya svårigheter och klarar inte av att uppfylla sina skyldigheter.

Mot bakgrund av dessa problem skulle jag vilja tala om framtiden. I dag måste vi reagera på vad som händer just nu, men vi måste också tänka på vad som ligger framför oss och planera vår gemensamma politik så att den även omfattar jordbrukare. Vid denna avgörande tidpunkt vill jag upprepa följande: den gemensamma politiken för mjölkbönder måste innefatta planer för förnuftiga investeringar i denna sektor. På så sätt kan vi undvika att spendera pengar som, till följd av ökad produktion, kommer att försätta oss i just sådana svårigheter som vi upplever i dag. Jag litar på att alla politiska krafter kommer att enas om framtida kvoter.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) De som har talat före mig påpekar med rätta att vi inte bör återgå till kvotsystemet och exportsubventioner, men den politik som kommissionen har fört har misslyckats helt och hållet. Krisen har inte lättat. Därför föreslår Stéphane Le Foll och jag att vi tillfälligt fryser kvoterna, dock endast tillfälligt.

De nya medlemsstaterna har fortfarande en viss nackdel på grund av infasningen, eftersom vi i år endast får 60 procent av subventionerna från EU:s budget. För att motverka detta föreslog den ungerska regeringen att man skulle utöka de kvotbaserade subventionerna. Kommissionen ställde sig dock inte positiv till detta förslag, inte heller till förslaget från Frankrike, närmare bestämt från det franska ministeriet. Slutligen

uppmärksammar jag mina kolleger i parlamentet att stödja ändringarna från Stéphane Le Foll och hans kolleger. Vi stöder även Elisabeth Jeggle's förslag om att upprätta en mejerifond på 600 miljoner euro och utöka skolmjölkprogrammet.

Christel Schaldemose (S&D). - (DA) Fru talman! Tack för en bra början, fru kommissionsledamot, – och en bra inledning på debatten! Jag inser att Europas mjölkbönder står inför en storskalig kris men jag förstår helt enkelt inte hur mina kolleger kan tycka att ni i kommissionen inte har gjort tillräckligt. Jag skulle verkligen vilja be er, fru Fischer Boel, att upprepa vad ni har gjort. Jag tycker att listan över initiativ från kommissionen är så lång att den nästan är för lång. Det är nästan så att vi förstör de framsteg som vi gjorde i samband med hälsokontrollen. När det gäller de insatser som hittills har gjorts för mjölkbönderna vill jag också påpeka att vi verkligen inte har sett några motsvarande insatser för de arbetstagare i bilindustrin eller varvsindustrin som har förlorat sina jobb till följd av den rådande ekonomiska krisen.

Jag kan bara uppmärksamma till viss försiktighet med hur vi hanterar krisen och till att inte förstöra de goda framsteg som vi trots allt har gjort på grund av hälsokontrollen. Jag tycker att idén om att frysa mjölkkvoterna är helt hopplös! Vi kan heller inte återgå till de gamla modellerna och bevilja exportbidrag – det ödelägger bara marknaden för någon annan i världen. Vi måste vara försiktiga. Fru kommissionsledamot! Jag vill trots allt be er att upprepa den långa listan av insatser som ni redan har genomfört så att mina kolleger i parlamentet kan se att det faktiskt inte finns någon anledning att börja genomföra en massa ytterligare åtgärder som bara resulterar i att vi förstör de goda framsteg som redan har gjorts.

Georgios Papastamkos (PPE). - (EL) Fru talman, fru kommissionsledamot! Åtgärderna är med all säkerhet otillräckliga. Vi föreslår andra, mer målinriktade insatser, särskilt för bergsområden och mindre gynnade områden i EU, så att alla medlemsstater gynnas i samma utsträckning: insatser såsom ökat skydd för ursprungsbeteckningar, inte bara inom EU utan även på de internationella marknaderna, tydlig märkning och obligatorisk ursprungsmärkning av mejeriprodukter, återinförande – varför inte? – av privat lagring av mejeriprodukter och tillhandahållande av tillfredsställande stöd, en ökning av antalet destinationer som berättigar till exportbidrag, full insyn i försörjningskedjan och minskade skillnader mellan producent- och konsumentpriser.

Vi är inte språkrör för jordbrukarnas intressen. Vi är här för att förmedla den oro, det rop på hjälp som kommer från de kreativa krafterna på den europeiska landsbygden, och detta rop på hjälp från folket på den europeiska landsbygden är för oss en stående uppmaning att agera.

Michel Dantin (PPE). - (FR) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar – och jag skulle även ha velat rikta mig till rådets ordförandeskap. Som ni, fru kommissionsledamot, själv konstaterade häromdagen för utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling räcker det pris som mjölkproducenterna får för sina produkter inte längre för att täcka dagens produktionskostnader. Det innebär att våra producenter håller på att dekapitaliseras.

Ni räknade precis upp de åtgärder som ni har vidtagit under de senaste nio månaderna. Dessa åtgärder existerar, det håller vi med er om. De har emellertid inte gett avsedd effekt eftersom de i vår mening inte är tillräckligt omfattande och det finns definitivt för mycket osäkerhet om hur effektivt målet är.

Ni nämnde nu på förmiddagen att marknaden håller på att återhämta sig, men producenterna kommer säkert att se effekterna av detta först i de betalningar som görs i början av nästa år. Marknaden för jordbruksprodukter ser inte likadan ut som marknaden för metaller eller energi. Det krävs ett regelverk eftersom årstidernas och naturens växlingar även påverkar marknadsvillkoren.

Er tolkning av den hälsokontroll som genomfördes under det franska ordförandeskapet förvånar oss, eftersom de delutvärderingar som då gjordes av mejerisektorn lämnar alla dörrar öppna, inklusive möjligheten att fatta nya beslut om verktyg för att reglera marknaderna.

Den franska delegationen, som jag tillhör, är övertygad om att det kommer att behövas ett nytt kvotsystem efter 2013. De spänningar som fanns på livsmedelsmarknaden före den ekonomiska krisen har visat vilken känslig balansgång det är mellan produktion och konsumtion i världen.

Efter att delvis ha avvecklat verktygen för reglering av marknaden har vi varken rätten eller legitimiteten att i dag avveckla de produktionsverktyg som vi kommer att behöva på kort sikt.

Vi måste ge jordbrukarna deras värdighet tillbaka: det här är män och kvinnor som inte är rädda för hårt arbete.

ORDFÖRANDESKAP: MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Vice talman*

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Vi får inte låta mjölksektorn kollapsa. Den är viktig för vår landsbygd och för livsmedelstryggheten och livsmedelskvaliteten.

Det finns positiva tecken på terminsmarknaderna och utsikterna på medellång till lång sikt för marknaden för mjölk- och mejeriprodukter. Vi måste förhindra att de hamnar i ett negativt läge. Vi behöver konjunkturstärkande åtgärder och gemensamma initiativ.

Prisfallet visar tydligt att stödåtgärderna inte räcker. Snedvridningen på mjölkproduktionsmarknaden innebär att försörjningskedjorna inte kan fungera på ett effektivt eller rättvist sätt.

Producenterna drabbas av sjunkande priser som skapar obalans på marknaden. De överförs inte till konsumenterna och försenar sektorns återhämtning. Detta måste åtgärdas. Vi måste se till att det råder sund konkurrens och även öka spårbarheten under saluföringen.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Fru kommissionsledamot! Ni nämnde att det inte längre är aktuellt att återgå till kvotsystemet. Har vi inte sett vad som hände i mejerisektorn när kommissionen i våras beslutade att gradvis dra in dessa kvoter? Det var ett mycket dåligt och kortsiktigt beslut. Om kvoterna avskaffas helt kommer det att innebära dödsstöten för många små jordbruksföretag. Är det den här typen av politik som kommissionen vill genomföra? Faktum är att vi behöver ett restriktivt system för mejeriindustrin. Om det är helt uteslutet med kvoter vädjar jag till er att se till att kommissionen lägger fram andra förslag på hur man ska lösa krisen. Det här är en europeisk kris och vi måste genomföra en jordbrukspolitik som åtminstone garanterar en rimlig levnadsstandard för jordbrukarna, oavsett land och region.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Herr talman, fru kommissionsledamot! Jag är folkvald representant från en region i västra Frankrike där det finns en mycket hög koncentration av mjölkbönder. Jag tror inte att ni har insett vilken tragisk social situation de befinner sig i idag.

Fru kommissionsledamot! När ni talar om "producenter" så hör jag "tillverkare" och "distributörer". Mjölkproducenterna behöver inte er medkänsla. De behöver inte de förlegade liberala teorier som har fört oss in i en aldrig tidigare skådad global kris. Mjölkproducenterna behöver en ordentlig jordbrukspolitik. De behöver stränga kvoter. Därför uppmanar vi rådet att riva upp er politik och i stället skapa en ordentlig politik för att stödja mjölkproducenter och få slut på den politik som för närvarande håller på att ödelägga hela branschen.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Herr talman, fru kommissionsledamot! Vår debatt har verkligen ägt rum i skuggan av dramatiska händelser där jordbrukare hållt ut mjölk i protest. Vi är alla djupt skakade över det som har hänt.

Jag ville ta upp ett problem som min kollega James Nicholson nämnde, nämligen hur stora kommersiella kedjor och stormarknader har utnyttjat både sina kunder och framför allt sina leverantörer. Jag vill påminna er om att Europaparlamentet under 2008 års valperiod antog en skriftlig resolution om behovet av att få slut på detta missbruk och av att kommissionen gör en noggrann utredning av ärendet – jag var en av medförfattarna. Enligt mina källor har det vidtagits åtgärder men förfarandet tycks gå alltför långsamt. Jag vill fråga om kommissionsledamoten är intresserad av frågan och, rent allmänt, hur framtidsutsikterna ser ut för den här typen av verksamhet.

Det är något allvarligt fel med EU:s ekonomiska politik, med tanke på att jordbrukarna får mindre än 10 procent av vad deras produkter är värda. Det här måste ändras. Jag vill be kommissionsledamoten att vidta åtgärder i den här frågan.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Fru kommissionsledamot! Ni betraktar en prisökning på 3–8 procent på färdiga produkter, såsom lättmjölk och smör, som framsteg. Jag tycker att det är en förolämpning mot våra jordbrukare. Det största problemet är det pris till vilket mjölken köps av jordbrukarna. I Tjeckien till exempel är priset upp till 25 procent lägre än produktionskostnaden, medan priset för den färdiga produkt som sedan säljs i butikerna lätt skulle täcka alla jordbrukarnas kostnader. Det största problemet är därför att det finns ett stort hål någonstans. Detta problem måste lösas. I Tjeckien har vi numera färre nötkreatur än vi hade efter Napoleonkrigen. Det här äventyrar nu till och med landsbygdens fortlevnad. José Bové har helt rätt och Hynek Fajmon har helt...

(Talmannen avbröt talaren.)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Herr talman! Det krävs uppenbarligen nödgärder eftersom situationen är katastrofal. Men är det inte möjligt att problemet på något sätt ligger i det mest grundläggande? Det är väl ändå ett problem med en modell eller ett system där ofantliga mängder soja importeras från till exempel Latinamerika, vilket leder till att överskottet ökar i Europa samtidigt som miljön förstörs i Latinamerika. När krisen sedan uppstår funderar vi över om vi borde exportera jordbruksprodukter till utvecklingsländerna till dumpat pris och därmed förstöra marknaden där och situationen för småjordbrukare och producenter. Borde vi inte införa en ny modell, såsom självbestämmanderätt i fråga om livsmedel, i stället för att låta jordbruket präglas av den frihandelslogik som Världshandelsorganisationen dikterar? Min andra fråga är följande: Vi ber om specifika råd eller ett förslag om hur... *(Talmannen avbröt talaren.)*

Astrid Lulling (PPE). – (DE) Herr talman! Vi räddade bankerna för att vi var tvungna. Nu har vi en situation där vi måste förhindra att tusentals jordbrukare går i konkurs på kort sikt, eftersom priserna inte längre täcker produktionskostnaderna.

Vi måste dock se till att vi upprätthåller vår produktionspotential för att försörja befolkningen med livsmedel av god kvalitet. Jag tillhör en generation som har upplevt livsmedelsransonering. Jag kommer ihåg att jag vintern 1944 var tvungen att cykla åtta kilometer bara för att få två ägg. Det kommer förhoppningsvis inte att gå så långt men försörjningstryggheten är också viktig – inte bara i energisektorn.

Om vi inte är beredda att vidta de åtgärder som vi efterlyser i vår resolution kommer kostnaderna för de sociala, ekonomiska och miljöpolitiska konsekvenserna i EU att bli många gånger högre än...

(Talmannen avbröt talaren.)

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Som kommissionen förklarade i sitt meddelande av den 22 juli har läget i mjölksektorn förvärrats dramatiskt de senaste tolv månaderna.

Med tanke på krisens stora inverkan på mejeriproduktpriserna, framförallt på producenternas inkomster, har de åtgärder som kommissionen hittills har föreslagit och debatterat med rådet varit otillräckliga för att motverka den minskade efterfrågan och dess konsekvenser.

Den rådande krisen innebär inte bara en utmaning när det gäller att vända den minskade efterfrågan utan även en möjlighet att uppmuntra till konsumtion och främjande av mejeriprodukter. Vi måste även se till att den ursprungliga produktens obestridliga kvalitet upprätthålls tills den når slutkonsumenten.

I det avseendet kan åtgärder för att förbättra märkningen, öka mjölkkonsumtionen i vissa grupper av befolkningen eller använda mjölk som foder för kalvar bidra till att förbättra inte bara den rådande situationen utan även hela den strukturella situationen i sektorn.

Mariann Fischer Boel, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Först av allt vill jag tacka parlamentets ledamöter för denna mycket hängivna debatt. Jag har faktiskt lyssnat mycket noga. Jag har naturligtvis även noterat de olika åsikter som jag har hört bland parlamentets ledamöter.

När det gäller kvotsystemet så tycks det ha blivit syndabock för hela den situation som vi befinner oss i. Jag underskattar inte det faktum att mejerisektorn, inte bara i Europa utan i hela världen, befinner sig i en kris av aldrig tidigare skådad omfattning – det har jag varit mycket tydlig med sedan diskussionens början. Det måste stå helt klart. Jag förstår således verkligen den frustration som jag ser bland jordbrukarna i olika delar av Europa, inte överallt, men i olika delar av Europa.

Redan 2003 beslutade man att avskaffa kvotsystemet så det är således inte ett beslut som fattades över en natt medan ingen visste vad som pågick. Sedan, under hälsokontrollen, förde vi en diskussion om att höja kvoterna för att försöka ge mjölkbönderna en mjuklandning.

Jag anser dock att de som vill peka finger och påstå att kvotsystemet är orsaken till alla mjölkböndernas problem är fel ute. Vi ser nämligen att vi inte har lyckats upprätthålla höga priser ens med ett kvotsystem och att strukturförändringarna i mejerisektorn har ägt rum ändå. Om man ser tillbaka på 1984 då kvotsystemet infördes så hade vi då 1,6 miljoner mjölkbönder i det gamla EU-10. I dagens EU-10 finns det 300 000 mjölkbönder, vilket är mindre än en femtedel av det antal som fanns 1984, med ett kvotsystem. Dessa strukturförändringar äger alltså rum i alla fall.

Jag tycker inte att vi ska backa eller riva upp det beslut som fattades i samband med hälsokontrollen. På den punkten har jag stöd av samtliga statschefer som i sina beslut vid mötet i juni tydligt förklarade att jag måste hålla fast vid de beslut som fattats under hälsokontrollen. Jag har under diskussionerna om hälsokontrollen aldrig någonsin signalerat att jag varit beredd att riva upp dessa beslut, eftersom det med all säkerhet skulle äventyra förutsägbarheten för jordbrukarna i EU.

Men, herr Bové, jag tror att ni sade att jag inte hade agerat med bestämdhet, det vill säga laissez-faire-attityden. Jag tycker inte att det är rättvist att säga att vi inte har gjort någonting. Jag tänker inte på nytt nämna alla de olika åtgärder som vi har vidtagit. Jag anser att om medlemsstaterna vill ägna särskild uppmärksamhet åt mejerisektorn så har de i och med hälsokontrollen nu en möjlighet att omfördela direktstödet så att de särskilt kan prioritera gräsmarkerna. Det här är en möjlighet, och jag vet att åtminstone en stor medlemsstat har utnyttjat denna möjlighet, och för bergsområdena finns det många olika möjligheter.

Dagens produktion i Europa ligger 45 procent under kvoten, så vad skulle hända om vi faktiskt ville minska kvoten med 5 procent? Vi skulle faktiskt försämra situationen för de unga jordbrukare som har investerat i framtiden.

Därför rekommenderar jag dessa länder, de medlemsstater som verkligen vill hjälpa sin mejerisektor, att utnyttja möjligheten att köpa kvoter av dem som vill lämna mejerisektorn. Det är ett mycket bättre sätt att se till att de som har gjort investeringar kan stanna kvar och samtidigt hjälpa dem som vill lämna sektorn att göra det. Det tycker jag är rätt väg att gå.

Får jag sedan också bara reda ut missförståndet om tilläggsavgiften? Vi inför inte något nytt system med tilläggsavgifter. Vi erbjuder bara medlemsstater som köper kvoter av jordbrukare en möjlighet att minska antalet kilo eller ton från sitt tak. Det är dock inte någon ny tilläggsavgift som kommer att straffa någon jordbrukare.

Bara några ord om marknadsföringen. Vi har redan avsatt 14 miljoner euro till marknadsföring för resten av året. Vi har kommit överens om att utöka skolmjölksprogrammet. Yoghurt med låg sockerhalt – det vill säga som innehåller högst 7 procent socker – kommer nu att ingå i skolmjölksprogrammet. Märkning – jag hör på vissa ledamöter i parlamentet att det finns ett intresse av ett märkningssystem. Låt oss diskutera detta mot bakgrund av det kvalitetsdokument som faktiskt diskuteras för närvarande. Jag tycker alltså att det finns många möjligheter.

Slutligen, när det gäller livsmedelskedjan håller jag helt och hållet med er om att det inte finns någon insyn i kedjan och att vi inte kan se var mervärdet går förlorat. Därför ser jag fram emot att presentera den här rapporten före årets slut så att vi kan se hur situationen verkligen ser ut.

Jag måste säga att om ni tittar på hur situationen ser ut för livsmedelsbutikerna i Europa så finns det enorma skillnader. I Tyskland finns det av tradition ett stort antal lågprisbutiker. Dessa livsmedelsbutiker använder mejeri- eller mjölkprodukter, dricksmjolk, som en *produit d'appel* för att locka kunder till butiken. De erbjuder ett mycket lågt pris men de lägger bara över notan på jordbrukarna och betalar dem samma låga pris. Jag tycker därför att det vore mycket intressant och nödvändigt att se vad som faktiskt pågår i den här kedjan. Låt oss därför ta upp frågan om insyn och låt oss, både internt i kommissionen och vid medlemsstaternas konkurrensmyndigheter, undersöka marknaden.

Det har varit en mycket intressant diskussion här idag. Jag hoppas att ni har lagt märke till de kort- och långsiktiga åtgärder som har tagits fram tillsammans med Frankrike och Tyskland. Jag är övertygad om att vi kommer att ha en del mycket intressanta diskussioner om den europeiska mejerisektorns framtid, eftersom vi alla vill att vår mejerisektor ska ha en framtid.

Paolo De Castro, frågeställare. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill tacka kommissionsledamoten för att hon beslutat att närvara här i parlamentet i dag för att presentera nya förslag om krisen i mejerisektorn. Det är viktigt att parlamentets valperiod som precis har inletts präglas av en interinstitutionell dialog mellan kommissionen och parlamentet, en positiv dialog, som faktiskt redan har inletts med beslutandeförfarandet.

Vi kommer att utvärdera era nya förslag mycket noggrant, fru kommissionsledamot. Det kommer att vara min uppgift att be utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling att genast avge ett yttrande över dessa nya idéer, utan dröjsmål.

Jag vill dock avsluta med att påpeka att om det ändringsförslag som enhälligt har antagits av utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling också antas av parlamentet kommer det att bli ett politiskt problem

om rådet, efter ratificeringen av Lissabonfördraget, sedan röstar ned det. Jag uppmanar därför er, och rådet, att allvarligt överväga det.

Talmannen. – Jag vill avsluta debatten med att säga att jag har mottagit sju resolutionsförslag⁽¹⁾, som ingivits i enlighet med artikel 115.5 i arbetsordningen.

Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i dag kl. 12.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Jag kommer från ett av de yttre randområdena, Azorerna, där mjölkproduktionen är en grundbult för ekonomin, samhället och miljön. Under de senaste veckorna har vi träffat producenter, deras organisationer och bearbetningsindustrier. Alla är de överens. Det är oerhört viktigt att kommissionen vidtar mer effektiva och skyndsamma globala åtgärder för att ta itu med den rådande situationen.

Kassaflödet i sektorn håller på att ta slut. Det är viktigt att EU särskilt uppmärksammar de yttre randområdena och inkluderar dem i sina åtgärder för att minska effekterna av den rådande krisen.

Alla anser att vi måste sätta stopp för en höjning av kvoterna. På en marknad som hamnat i obalans på grund av överskott räcker det att ett land ökar sin produktion för att det ska skada alla de andra. De anser också att vi bör ha kvar kvotsystemet för att reglera tillgången och stabilisera deras verksamhet.

Under den totala liberalisering som pågår för närvarande är det viktigt att studera de sociala, miljömässiga och ekonomiska effekterna på dessa regioner. Specifika åtgärder måste utformas för att förhindra en kollaps i denna bransch som vi har att tacka för vår vackra landsbygd, kvaliteten på vår miljö och landsbygd, och den ekonomiska utveckling och konvergens som vi har åstadkommit.

Béla Glattfelder (PPE), skriftlig. – (HU) Den rådande krisen på mejerimarknaden beror först och främst på höjda mjölkkvoter. Kommissionen och medlemsstaternas regeringar har också ett ansvar för den allvarliga situation som i dag drabbar mejerisektorn. 2008 förespråkade de en höjning av kvoterna vilket ledde till mjölköverskott och prisfall.

Beslutet byggde på kommissionens felaktiga marknadsprognoser. Kommissionen höll fast vid sin avsikt, till och med när det blev uppenbart att produktionsökningen gick stick i stäv med utvecklingen på marknaden.

Därför måste EU omedelbart lägga ned dessa åtgärder som leder till en ökad mjölkproduktion. Vi vänder oss även mot ett permanent avskaffande av kvoterna efter 2015. En viktig lärdom som kan dras av den rådande krisen är att mejerimarknaden måste regleras. Utan reglering kommer priserna att bli oförutsägbara. Europeiska mjölkproducenter klarar inte de förluster som uppstår till följd av omfattande prisfluktuationer.

Det gläder mig att utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, i syfte att mildra krisen, röstade för mitt initiativ om att höja exportstödet från 450 miljoner euro till 600 miljoner euro. Utan exportstödet skulle en del av överskottet stanna kvar på EU:s inre marknad, vilket skulle leda till ytterligare prisminskningar.

Jim Higgins (PPE), skriftlig. – (EN) Mjölkkvoterna måste minskas med 5–10 procent för att åter få ned dem på en hållbar nivå. Enbart kvoter kommer dock inte att rädda mejerisektorn. Kommissionen gör visserligen rätt i att anta ett långsiktigt synsätt men kan inte fjärma sig från verkligheten – och den grymma verkligheten är att jordbruksindustrin, framförallt mejerisektorn, är i verklig fara. De lägsta mjölkpriserna sedan 1983, tillsammans med höga kostnader, dåligt väder och brist på krediter, har lett till en aldrig tidigare skådad likviditetskris och inkomstkris för mjölkproducerande familjer 2009. Även om mycket tyder på att marknaderna har börjat återhämta sig måste priset snart höjas och EU behöver vidta åtgärder. Jag håller med den irländska jordbruksorganisationen IFA:s ordförande Pádraig Walshe och ordföranden för IFA:s mejerikommitté Richard Kennedy om att det snabbaste sättet att få priserna att återhämta sig är om kommissionen intensifierar användningen av alla marknadsstödåtgärder som finns, till exempel

– exportbidrag,

– bearbetningsstöd,

⁽¹⁾ Se protokollet.

- utökade prisinterventioner,
- utökat program för privat lagring av smör,
- genomtänkt lagerhantering.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), skriftlig. – (FI) Herr talman! Förra året inträffade en kraftig nedgång i mejerisektorn. Producentpriserna på mjölk sjönk och för närvarande tvingas många mjölkproducenter sälja mejeriprodukter till ett pris som inte återspeglar produktionskostnaderna. Mjölkproducenternas överlevnad är nu allvarligt hotad. Hittills har det inte gått att lösa krisen i mejerisektorn med de åtgärder som kommissionen har genomfört. Det har nu blivit dags att kavla upp ärmarna och hitta nya lösningar. Kommissionen måste snabbt stabilisera mejerimarknaden i Europa. Samtidigt bör den även genomföra en grundlig utvärdering av mejeriindustrins framtid, tillsammans med aktörerna i sektorn och medlemsstaterna. Tack.

Véronique Mathieu (PPE), skriftlig. – (FR) EU måste omedelbart vidta kraftfulla åtgärder för att ta itu med de särskilt svåra ekonomiska omständigheter som nu råder i mejerisektorn. I likhet med de flesta medlemsstater anser jag att de lösningar som kommissionen har presenterat är otillfredsställande. Jag välkomnar naturligtvis den flexibilitet som medges i förslaget och som kommer att göra det möjligt att höja taket i det nationella stödet från 7 500 euro till 15 000 euro för producenter som har det svårt. Det är dock viktigt att anta effektivare interventionsverktyg. Våra marknader måste regleras i större utsträckning för att kunna hantera de ökande prisfluktuationerna. I det gemensamma uttalandet från 16 medlemsstater om situationen på den europeiska mejerimarknaden får kommissionen en del värdefulla förslag till hur man kan förbättra regleringen av mejerimarknaderna. Jag anser också att det är nödvändigt att överväga att tillfälligt avvakta med höjningen av kvoterna, som sju medlemsstater begär. Jag vill också på nytt uttala mitt stöd för införandet av en "mejerifond" för att hjälpa producentorganisationer och producentkooperativ, och för att främja investeringar i jordbruket, modernisering, diversifiering av mejeriproduktionen, åtgärder kopplade till geografiskt läge och marknadsföringsåtgärder för mejeriprodukter.

Ivari Padar (S&D), skriftlig. – (ET) Med tanke på den rådande situationen på mejerimarknaden är det uppenbart att vår sektor till stor del fortfarande saknar kapacitet att klara konsekvenserna av den globala ekonomiska krisen. Utvecklingen av den gemensamma jordbrukspolitiken bör därför fortsätta att vara inriktad på ökad konkurrens och, på längre sikt, minskad styrning av marknaden. En "hälsokontroll" av den gemensamma jordbrukspolitiken är ett steg i rätt riktning och enda sättet att stärka sektorn är att fortsätta i denna riktning i diskussionerna om den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), skriftlig. – (RO) Vi genomgår för närvarande den djupaste krisen någonsin i mejerisektorn till följd av den globala krisen, som i princip är ett resultat av en diskrepans mellan tillgång och efterfrågan. De sjunkande priserna på mjölk- och mejeriprodukter drabbar först och främst jordbruksföretag med låga inkomster. Därför tycker jag inte att kvotsystemet bör frysas i alla medlemsstater utan att varje stat själv bör bestämma hur man ska fastställa sina kvoter. Problemet är att endast en femtedel av producenterna är kvar på marknaden jämfört med 1983–1984, och vi riskerar nu att fler jordbruksföretag läggs ned. Vi måste därför anta skyndsamma åtgärder för att förhindra detta. Vi bör vidta följande åtgärder för att få bukt med krisen i sektorn: utöka de planerade åtgärderna för lagring av smör, mjölkpulver och ost, påskynda inrättandet av en mejerifond för att tillgodose småproducenternas och de unga jordbrukarnas behov, och nå en överenskommelse med livsmedelsbutikerna när det gäller att fastställa ett rimligt pris för både jordbruksproducenterna och handlarna.

3. Trygg energiförsörjning (Nabucco och Desertec) (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är ett uttalande av kommissionen om trygg energiförsörjning i samband med projekten Nabucco och Desertec.

Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Energin kommer med all säkerhet att fortsätta vara en prioriterad fråga för parlamentet under de kommande fem åren. Samtidigt har vi under de senaste fem åren gjort stora framsteg med att upprätta en kraftfull energipolitik med tre mål: trygg energiförsörjning, hållbarhet och konkurrenskraft.

För att uppfylla alla dessa mål är den externa dimensionen oerhört viktig av två skäl. Det första är EU:s importberoende – för närvarande kommer 50 procent av energiresurserna från källor utanför EU och den siffran ökar.

Det andra handlar om hållbarheten. Vi kan inte uppnå klimatmålen någonstans i världen om vi inte producerar renare energi och använder energin effektivare. Därför är dialogen med produktions-, transit- och konsumtionsländerna viktig.

De två projekt som nämns vid dagens plenarsammanträde kompletterar på sätt och vis varandra och passar samtidigt väl in i den övergripande strategin.

För det första Nabucco. Jag kom från Baku i går och vi är definitivt på rätt spår för att fullfölja projektet. Vi gjorde ett stort genombrott i juli. Fyra europeiska länder och Turkiet undertecknade ett mellanstatligt avtal som innebär att vi skulle kunna fatta ett slutligt investeringsbeslut redan nästa år i syfte att få i gång gasleveranserna 2014.

Vi har identifierat tre länder som är beredda att förbinda sig för vissa volymer gas. Först har vi Azerbajdzjan, där det slutliga investeringsbeslutet om Shah Deniz 2 kommer att fattas inom kort. Sedan har vi andra områden i Turkmenistan och Irak, som i det här skedet är de största energikällorna.

Vari ligger problemen? Det finns alltid problem med vårt speciella sätt att agera på energiområdet och med hur många produktionsländer är organiserade. I EU är projekten industridrivna, vilket innebär att alla kommersiella risker alltid är mycket exakt uträknade. De länder som har resurserna kan räkna med mer framåtriktade beslut. Det innebär till exempel att EU beslutar att bygga en gasledning, bygger en gasledning och sedan sätter på gasen. Filosofierna är olika. Samtidigt finns det en tydlig överenskommelse om att EU:s företag är beredda att köpa gasen och vi går i den riktningen.

Jag anser att transitfrågan mer eller mindre är löst. Vi väntar fortfarande på att det mellanstatliga avtalet ska ratificeras men jag skulle inte räkna med några större problem. För att göra det möjligt att köpa gas från regioner som har vissa bestämda sätt att sälja gas håller vi dessutom på att utveckla en gemensam uppköpsmekanism, "Caspian development corporation", som skulle minska riskerna för företag som köper gas, till exempel vid den turkmenska gränsen, eller investerar i områden med betydande politiska och ekonomiska risker.

Vi är på rätt spår och jag tycker att det här är ett bra exempel på samarbete mellan industridrivna projekt med politiskt stöd från EU:s institutioner.

Vi har även avsatt en del pengar till den södra korridoren och framför allt till Nabucco-projektet. Vi har gått ut med en inbjudan att lämna förslag. I det här skedet kan jag inte säga om den var framgångsrik eller tillräckligt bra men vi har åtminstone gått ut med en inbjudan.

Desertec är också ett industridrivet initiativ som för närvarande är i ett tidigt skede. Det låter mycket intressant att utnyttja Afrikas stora möjligheter till solenergi och transportera solenergin till EU men vi behöver en del kringåtgärder för att projektet ska bli verklighet.

För det första har vi den tekniska utveckling som vi har stöttat i många år. Ett stort solkraftverk invigs den här månaden i Sevilla. Det här är en teknik som skulle kunna användas i Desertec-projektet och jag tror inte att vi skulle ha kommit så här långt i utvecklingen av den här tekniken utan EU-stöd.

För det andra måste vi samarbeta med våra partnerländer för det är helt uppenbart att vi inte bara kan säga att vi tar deras territorium, placerar ut solfångare och skickar elektriciteten till EU. Projekten bör ägas gemensamt om de ska bli av över huvud taget. Därför kommer vi i oktober att hålla en konferens om hur man använder förnybara energikällor tillsammans med länderna runt Medelhavet och Persiska viken. Det är uppenbart att projekten måste ägas gemensamt om Desertec ska lyckas. Annars får vi inte något lyckat resultat.

Sist men inte minst har vi frågan om sammanlänkning. Det finns två typer av sammanlänkning som vi måste skilja mellan. Den ena handlar om filosofi och marknader. Vi har under en längre tid främjat integrationen av marknaderna i Nordafrika. Vi har gjort framsteg men vi måste stärka åtgärderna ytterligare. Den andra typen är fysisk sammanlänkning med EU, med hjälp av kablar.

Jag tror att Desertec kommer att bli verklighet steg för steg. Det kommer inte att bli något stort projekt men jag tror att det kommer att finnas delar som i slutändan skulle kunna passa våra mål: ren energi för de inblandade länderna och ytterligare export till EU.

Vi har även skapat kommersiella incitament. Genom direktivet för förnybar energi har vi gett EU-länderna möjlighet att investera i tredjeländer och transportera elektricitet till EU, och då kommer även målet att uppfyllas med energi som produceras i tredjelandet.

Det är dock svårt att i det här läget ange någon tidsplan för Desertec. Det är ett nytt initiativ som fortfarande är i sin linda och vi kan inte säga att Desertec är en del av vår strategi för en trygg energiförsörjning. Det är ett lovande steg mot en nödvändig klimatstrategi. Syftet med Nabucco är dock en trygg energiförsörjning, och det är alltför tidigt att i det här skedet förlita sig på Desertec.

Jag skulle vilja dra slutsatsen att det bästa vi kan göra för att trygga energiförsörjningen är att vidta åtgärder inom EU. Parlamentet har varit en mycket stark förespråkare av energieffektivitet. Energieffektivitet handlar inte bara om klimatförändringar. Det är faktiskt ett mycket viktigt led i tryggandet av energiförsörjningen. Jag skulle säga att det är viktigare än Desertec och Nabucco, och även South Stream och Nord Stream, tillsammans. Det är verkligen den viktigaste delen. Vi håller på att diskutera tre rättsakter med rådet och jag vill betona att vi måste vara ambitiösa och framgångsrika med dem.

När det gäller förnybar energi är jag mycket tacksam över parlamentets stöd för återhämtningsplanen och jag är mycket positiv till det vi har hört om tillämpningarna för havsbaserad vindkraft. Det verkar som om alla medel som har anslagits för att främja havsbaserad vindkraft kommer att utnyttjas. Det rör sig inte bara om EU-medel, eftersom den totala budgetramen var på ca 600 miljoner euro medan hela projektet är på ca 4 miljarder euro. Industrin står för den största investeringen. Jag tycker att det är en mycket bra kombination, eftersom förnybar energi även innebär en trygg energiförsörjning.

Sist men inte minst vet jag att det ibland uppstår problem med avskiljning och lagring av koldioxid. Detta behövs ofta av två skäl. Det ena är som en global åtgärd mot klimatförändringarna, men ur en annan synvinkel kommer vi även att använda kol och brunkol för att trygga vår energiförsörjning. Det har även gjorts mycket goda framsteg med tillämpningar för de medel som tillhandahållits inom återhämtningsplanen. Jag anser därför att återhämtningsplanen har varit lyckad. Efter att ha tillkännagivit resultaten behöver vi – kommissionen, rådet och parlamentet – definitivt se över hur vi ska fördela EU:s medel för att bättre trygga EU:s energiförsörjning. Det kommer säkert också att behövas många andra åtgärder för att trygga EU:s energiförsörjning.

Ioannis Kasoulides, för PPE-gruppen. – (EN) Herr talman! Vi är alla överens om att visa en enad front och ha en gemensam utrikespolitik när det gäller en trygg energiförsörjning.

Vi vet att energimixen och energiförsörjningen ser olika ut i olika medlemsstater på grund av geografi och andra faktorer. Diversifieringen gäller således även energiförsörjningen.

Ett diversifierat och sammanlänkat nätverk kan, om det leds om ordentligt, en dag ge alla en trygg energiförsörjning. Vi stöder behovet av en sydlig korridor och Nabucco är ett gemensamt europeiskt projekt.

Det finns dock obesvarade frågor om det avtal som nyligen ingicks mellan Vladimir Putin och Turkiet, om mängden gas från Azerbajdzjan i förhållande till investeringen, om Gazproms erbjudande att köpa hela Azerbajdzjans export, om stabiliteten i Iraks energitillgångar, och om Rysslands löfte att pumpa den dubbla mängden genom South Stream.

Energidialogen med Ryssland är en nödvändighet som bygger på den pragmatiska och rättvisa principen om en trygg energiförsörjning och en stabil efterfrågan. Vi måste bortse från alla andra geopolitiska aspekter.

När det gäller solidariteten behöver vi konkreta planer för nödsituationer, såsom lagring och teknik för flytande naturgas. Cypern investerar till exempel en halv miljard euro i flytande naturgas och jag beklagar att EU endast bistår med 10 miljoner euro.

Hannes Swoboda, för S&D-gruppen. – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot! Tack för er redogörelse. Frågan om en trygg energiförsörjning för våra medborgare blir allt viktigare. Framför allt i det här sammanhanget kommer er portfölj att få ännu större betydelse i framtiden – och den kommer även att vara viktig för den europeiska identiteten.

Som ni mycket riktigt sade är det även nödvändigt med diversifiering. Jag håller helt och hållet med Ioannis Kasoulides om att samarbetet med Ryssland alltid kommer att vara viktigt, eftersom Ryssland är en viktig partner när det gäller gasförsörjning. Vi bör dock inte vara alltför beroende av ett enda land, oavsett vilket det är. Vi bör dock diversifiera och Nabucco är ett bra sätt att göra detta.

Min tredje punkt handlar om den solidaritet som behövs i EU. Ni har presenterat ett antal förslag på hur vi skulle kunna öka vår solidaritet och även hur vi skulle kunna stärka EU:s roll som medlare i konflikter som påverkar oss, framför allt mellan Ryssland och Ukraina. Ni talade även om Desertec. Jag anser att båda projekten är viktiga, eftersom de har olika tidsperspektiv.

Vi måste även fundera över hur vi i Europa å ena sidan kan stödja ett antal stora projekt, till exempel Nabucco och Desertec, och å andra sidan samtidigt förespråka en decentralisering av delar av vår el- och energiproduktion. Det blir väl en uppgift för er efterträdare, oavsett om det blir ni själv eller någon annan

Det finns för närvarande ett antal industriprojekt – också industridrivna – som är under utveckling och som innebär att konsumenter och till och med hushåll kan bli mer delaktiga i en typ av energiproduktion som ger en tryggad energiförsörjning. Det gäller allt från smarta mätare till enskilda hushålls faktiska produktion. I det avseendet kan Europas hållning vara att säga ”ja, naturligtvis behöver vi en extern försörjning, vi behöver en tryggad energiförsörjning och stora, innovativa projekt som Desertec, men vi måste även se till att befolkningen, företagen och bolagen samt enskilda hushåll kan ha större kontroll över sin energibudget och energiförbrukning med avseende på priset, ekonomin och miljön”.

Johannes Cornelis van Baalen, för ALDE-gruppen. – (NL) Herr talman! Det är en ära för mig som nyvald parlamentsledamot att tala här i kammaren för första gången. Det gör jag även i egenskap av tidigare ledamot i underhuset i det nederländska parlamentet och i egenskap av vice ordförande för Liberal International, eftersom jag strävar efter att se den europeiska politiken, den nationella politiken och den internationella politiken som en. Just på energiområdet finns det naturligtvis en direkt koppling mellan dessa dimensioner av politiken.

När det gäller vår ståndpunkt, EU:s ståndpunkt, i världen är vi i nuläget mottagliga för utpressning. Vi är beroende av instabila regioner och länder med odemokratiska regimer. Det här måste upphöra. Därför stöder min grupp, gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa, Nabucco och Desertec. Jag vill också uppmärksamma den viktiga roll som den tidigare partiledaren för mitt nationella parti, Jozias Van Aartsen, har spelat i det här projektet.

Jag vill lyfta fram två saker. Det gläder mig att kommissionen accepterar att företagen har en viktig roll att spela. Det kan inte bara vara myndigheterna – nationella regeringar, EU eller internationella organ – som deltar i energifrågan. Företagen har en alldeles särskild roll att spela. För det andra bör vi i parlamentet inte acceptera tabun som det som råder när det gäller att överväga kärnkraften igen, som en del av vår energimix. Det här gäller även EU i internationella förbindelser. Kärnkraft, kärnfusion och kärnklyvning är oerhört viktigt. Det finns stora problem med avfallet men vi måste se till att vi gör det mesta av forskning och utveckling och kunskapsutbyte. Kärnkraften har en viktig roll att spela eftersom den kommer att hjälpa oss att bekämpa växthuseffekten. Inte heller här har min grupp någon definitiv ståndpunkt. Vi behöver också ta upp diskussionen igen. Vi får dock inte låta kärnkraften vara tabu i parlamentet. Jag skulle därför vilja höra kommissionens åsikt om detta.

Reinhard Bütikofer, för Verts/ALE-gruppen. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Eftersom vi i dag talar om en trygg energiförsörjning i ett utrikesperspektiv är vi naturligtvis medvetna om en viss grundläggande sanning som Andris Piebalgs redan har nämnt, och det är att kärnan i energiberoendet ligger inom EU. Det innebär närmare bestämt att om vi skulle kunna införa standarder med låg eller ingen energi i våra byggnader skulle vi spara mer naturgas än vad vi skulle kunna importera genom Nabucco, South Stream och Nord Stream tillsammans. Det är viktigt att vi i vår resolution förklarar att de kostnadseffektiva alternativen för förnybar energi, energieffektivitetsstrategin och energihushållning i synnerhet måste vara en central del av politiken. I så fall menar vi att det överhuvudtaget inte kommer att behövas någon ytterligare kärnkraft.

För det andra är ett viktigt budskap i resolutionen att EU behöver en gemensam utrikespolitik för en trygg energiförsörjning, något som vi i nuläget inte har. EU bör med denna politik bland annat främja energieffektivitet och förnybar energi inom ramen för grannskapspolitiken och inta en gemensam ståndpunkt i förhandlingarna med transitländerna. Kommissionen bör se till att den har tillräcklig kapacitet för detta, vilket parlamentet efterlyste för två år sedan i sin resolution i frågan.

Vi anser att Nabucco är ett högprioriterat projekt, eftersom det skulle stärka vårt energiberoende, särskilt i förhållande till Ryssland. Jag håller dock med Ioannis Kasoulides om att det fortfarande finns många frågor som måste besvaras. Det är dock synd att vissa medlemsstater, genom att främja South Stream-projektet som öppet konkurrerar med Nabucco, har undergrävt politiken för att skapa energiberoende.

När det gäller energipolitiken anser vi i gruppen De Gröna/Europeiska fria alliansen också att det är viktigt att inte glömma bort de mänskliga rättigheterna och att inte försumma dialogen om mänskliga rättigheter när vi diskuterar energi. När vi vidgar perspektivet och inkluderar Desertec eller till och med Arktis – som vi gör i vår resolution – är det också viktigt att göra det i en anda av partnerskap snarare än nykolonialism.

Geoffrey Van Orden, för ECR-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag vill ta upp tre korta punkter.

För det första bör vi inte vara för belåtna över vår energipolitik. Det riskerar bara att i allt större utsträckning försätta oss i den farliga situationen att vara beroende av Ryssland. Det är uppenbarligen lämpligt att samordna våra åtgärder där detta är möjligt. En enhetlig EU-politik skulle dock oundvikligen snedvridas av de länder som redan sitter i knäet på Gazprom och relaterade intressen. Vi bör inte heller överlämna ytterligare ett område av stort nationellt intresse till kommissionen, som ser varje kris som ett tillfälle att utöka sin behörighet. Många kommer säkerligen att rösta mot Lissabonfördraget eller ytterligare insatser för att främja politisk integration till följd av våra länders olika energiproblem.

För det andra kräver diversifieringen av energikällor ett större engagemang för Nabucco. Det är viktigt att samarbeta med Turkiet om gasledningen ska bli ett lyckat projekt. Trots det har man satt stopp för att öppna energikapitlet i EU:s anslutningsförhandlingar med Turkiet. Vad gör rådet och kommissionen för att åtgärda denna gagnlösa situation?

För det tredje noterar jag att ordet "kärnkraft" inte förekommer i resolutionen. Om vi ska ha flera hållbara energikällor kommer vi naturligtvis att behöva förlita oss mer på kärnenergi, och i det avseendet håller jag med vår kollega Johannes Cornelis van Baalen.

Helmut Scholz, för GUE/NGL-gruppen. – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot! En trygg energiförsörjning står med rätta på dagens utrikespolitiska dagordning. I stället för att säkra makt och inflytande och de sista reserverna av fossila bränslen och i stället för att insistera på att prioritera beroende står vi enligt min mening inför helt andra utmaningar när det gäller att upprätta en hållbar energipolitik.

För det första måste hela världen övergå till mer förnybara energikällor, ökad energieffektivitet och energihushållning. Vi behöver med andra ord inte några tvister om den externa energipolitiken – och framför allt inte om det är allt vi tänker göra – utan vi behöver intelligent förvärvad, prisvärd energi för alla.

För det andra måste en tryggad energiförsörjning vara en del av en ansvarsfull freds- och utvecklingspolitik för EU. Tillgången till energi är viktig för varje individ, för ekonomisk utveckling och för att bekämpa fattigdomen. Ett projekt som Desertec får därför inte vara ett sätt att använda energipolitiken för att fortsätta kolonialismen. Vad kommer människorna i de afrikanska länderna, där befolkningen växer och energibehoven ökar, att få ut av detta? Varför har de hittills inte deltagit i planeringen och beslutsfattandet på lika villkor?

Den globala energiförsörjningen är också ett led i krisförebyggandet och fredspolitiken. Det här perspektivet saknas även i EU:s förbindelser med Sydkaukasien och Centralasien. Som energileverantörer – till exempel Nabucco – blir dessa länder alltmer intressanta för EU. Jag ser dock inga åtgärder för att förebygga konflikter och främja en hållbar utveckling på lokal nivå i dessa länder. Det är dags att EU sätter stopp för en extern energipolitik som bara ökar konkurrensen om olje- och gasreserver eller går ut på att utveckla kärntekniken. Det vi behöver nu är genuina partnerskap för förnybar energi och decentraliserad energiförsörjning.

Fiorello Provera, för EFD-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Vi vet helt säkert att efterfrågan på energi kommer att öka och att den europeiska gasproduktionen minskar stadigt. Det är oerhört viktigt att medlemsstaterna, och därmed också EU, tillämpar en politik som säkrar rikliga och trygga leveranser. En diversifiering av källor och transportnät uppfyller det kravet.

Mot den bakgrunden råder det inget motsatsförhållande mellan de olika projekt som pågår, till exempel Nabucco och South Stream. Diversifieringspolitiken har också inneburit att Europa blivit mindre beroende av sina huvudleverantörer under de senaste åren. Leveranserna av rysk gas till Europa har till exempel minskat från 75 procent 1990 till 45 procent i dag. Nabucco-projektet är med andra ord något positivt, liksom South Stream.

Till dess att EU får en enda, gemensam energipolitik har Italien inte bara rätten, utan också skyldigheten, att vidta alla upptänkliga åtgärder, från energisparande till kärn...

(Talmannen avbröt talaren.)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) När avtalet om Nabucco undertecknades den 13 juli i Ankara sade José Manuel Barroso att gasledningarna var gjorda av stål. Men Nabucco "cementerar" förbindelserna mellan folken som deltar i detta äventyr och upprättar en strategisk länk mellan Europeiska unionen och Turkiet. Premiärminister Vladimir Putin sade att vem som helst kan gräva ned hur många rostiga järnrör i marken som helst, men det behövs något att fylla dem med. Och det är just denna osäkerhet om källorna som är det största orosmomentet i samband med detta projekt. Det enda som är säkert är att en investering på åtta miljarder euro är ganska mycket för dem som deltar i projektet.

På samma sätt som Ukraina, som är transitland för de ryska leveranserna, skapar oro kan faktiskt även Turkiet orsaka problem. Många av oss håller dessutom inte med om att det är en bra idé att upprätta en fast förbindelse mellan Turkiet och Europeiska unionen. Vad handlar egentligen Desertec om? Nordafrika, vridbara speglar, solceller, kontinuerlig strömöverföring och att uppfylla målet 15 procent av energibehovet. För tillfället är detta mer en hägring än en realistisk plan. Desertec kommer inte att bli huvudrätten på de europeiska konsumenternas meny. Det är betydligt mer sannolikt att det blir en mycket dyr efterrätt. Därför föreslår jag att vi satsar på forskning kring att öka säkerheten för kärnenergin, för sådan energi är ren och dessutom billig. Detta är en viktig fråga, för energitryggheten beror på konsumenten, eller snarare energiräkningen och om han eller hon kan betala den.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Energifrågan är livsavgörande för hela samhället, för enskilda och för ekonomin. Det är därför viktigt att vi i EU hittar gemensamma lösningar, även om det naturligtvis är rätt att ansvaret för energimixen förblir en nationell fråga. Det betyder att vi i våra gemensamma överläggningar inte behöver strida om kärnenergi, lågkolenergi och andra typer av energi, där mina åsikter skiljer sig från dem som framförts av till exempel Reinhard Bütikofer.

Men vi måste försöka komma fram till en gemensam ståndpunkt när det gäller energiförsörjningens externa aspekter. Vad inrikespolitiken beträffar håller jag helt med kommissionsledamoten om att frågorna om bland annat förnybar energi och energisparande är viktigare, liksom forskning om nya möjligheter.

Men för att minska vårt beroende av externa leverantörer måste vi diversifiera. Desertec och Nabucco är viktiga instrument i det sammanhanget. Vi måste också förhandla med Ryssland om frågor som gäller partnerskaps- och samarbetsavtal och energiförsörjning nu när Ryssland – felaktigt och inte med rätta – har dragit sig ur energistadgan. Detta är också en viktig uppgift för oss. Men vi måste inse att vi har att göra med länder som inte nödvändigtvis är pålitliga och att vi, dessvärre, inte kan skilja mellan pålitliga och opålitliga länder.

Vi måste därför möta leverantörens makt med konsumentmakten i Europeiska unionen. Möjligheten att länka samman nät, frågan om gemensamma gaslager – detta är viktiga saker för att garantera att leveranserna till ett visst land inte kan stängas av. Om vi alla hjälper varandra kommer vi att bli så starka att ingen kommer att kunna koppla bort oss. Detta är den avgörande punkt som måste föras fram här.

Vi måste också göra klart att privata investeringar är nödvändiga, för läget blir ohållbart utan dem. Mycket har redan gjorts, men vårt överordnade intresse av försörjningstrygghet måste samsas med ekonomiska intressen om vi ska kunna uppnå bästa tänkbara lösning. Detta bör inte betraktas som en motsägelse. Jag tror att vi i så fall verkligen kommer att hitta en lämplig lösning. Det innebär att också frågor med anknytning till konkurrenslagstiftningen måste beaktas här, och med det menar jag att det inte ska vara de stora leverantörerna, till exempel Gazprom eller till och med andra företag ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Herr talman! Jag vill särskilt framhålla tidsschemat för detta resolutionsförslag och också tacka för de ansträngningar som samtliga grupper gjort för att komma fram till ett gemensamt förslag.

Mina damer och herrar! Om vi ska kunna förhindra en upprepning av den hjälplöshet som drabbade många av våra medborgare när Ryssland beslutade att stänga av gasförsörjningen genom Ukraina måste vi maximera diversifieringen av energikällor och gastransporter. Vi måste skyndsamt bygga nya gasledningar som, liksom Nabucco och andra projekt, bidrar till att förbättra försörjningstryggheten i Centraleuropa. Men för att garantera försörjningen i samtliga Europeiska unionens medlemsstater måste dessa insatser kompletteras med leveranser från södra delen av kontinenten.

Mot den bakgrunden vill jag framhålla, som kommissionsledamoten redan har gjort, en annan dimension av detta problem. Krisen nyligen visade att det inte är gaslager, utan snarare överföringskapacitet, som saknas i EU. Därför är det viktigt att vi fokuserar våra ansträngningar på att bygga ut vårt gemensamma nät i EU. Tro mig när jag säger att det finns stort utrymme för förbättringar här.

Jag tänker använda mitt eget land som exempel. Som ni vet skulle Spanien kunna bli en viktig transitaxel för Europa, tack vare landets anknnytning till Algeriet via Medgaz-ledningen, som redan har kommit långt, och Spaniens sex anläggningar för flytande naturgas, vilkas kapacitet skulle kunna fördubblas om en ny

nödsituation skulle uppkomma. Men Spanien kan inte hjälpa till om man inte förbättrar anslutningsledningen genom Pyrenéerna.

Slutligen bör vi vara medvetna om att uppförandet av viktig infrastruktur bara är en del, även om det är en viktig del, av EU:s policy för trygg energiförsörjning. Tryggheten är också i stor utsträckning beroende av energisparande och användning av förnybar energi. Det är mot den bakgrund som vi ser vårt samarbete med de nordafrikanska länderna för att utveckla förnybara energiformer som mycket betydelsefullt. Detta anknyter till min uppmaning att öka leveranserna från Sydeuropa.

Herr kommissionsledamot! Medelhavsplanen för solenergi, som leds av Medelhavsunionen, är därför en attraktiv idé som vi i detta parlament vill stödja.

Graham Watson (ALDE). - (EN) Herr talman! Vi står inför stora utmaningar här – trygg energiförsörjning, en ineffektiv inre energimarknad och krav på att bekämpa klimatförändringarna. Desertec och Nabucco är av avgörande betydelse för att klara dessa utmaningar.

Om vi lyckas utveckla termisk solenergi i Nordafrika kan vi ge Medelhavsunionen en mening, bidra till vattenförsörjningen i länderna söder om Medelhavet och utveckla teknik för elproduktion, en teknik för vilken det finns en enorm världsmarknad. Om vi kan övertyga medlemsstaterna om det politiska behovet av ökat inbördes energiberoende och hindra Berlin och Prag från att hela tiden sätta käppar i hjulet, kan Nabucco hjälpa oss diversifiera vår olje- och gasförsörjning.

I resolutionsförslaget som ligger framför oss i dag sägs inte mycket om vad vi måste göra här i Europeiska unionen. Vi måste utveckla förnybar energiproduktion, termisk och annan solenergi. Vi måste bygga upp kapacitet för distribution av högspänd likström i ett smart nät, en investering på cirka 50 miljarder euro, men en investering som skapar många arbetstillfällen. Slutligen behöver vi anläggningar för lagring av olja och gas samt en lagerhållningspolicy för att minska vårt farliga beroende av Ryssland.

Vi kommer även i fortsättningen att vara beroende av olja och kärnkraft för vår energiförsörjning, men medan vi förbereder oss för klimatkonferensen i Köpenhamn är den enda stora idén en övergång till förnybara energikällor. Vindkraft skulle kunna uppfylla alla behov av ny elenergi i Kina under de kommande 20 åren och ersätta 23 procent av deras kolenergi. Öknar får mer energi från solen under sex timmar än vad mänskligheten förbrukar på ett år. Herr kommissionsledamot! Ni sade att detta inte ingår i vår strategi för trygg energiförsörjning. Men det borde det göra, och det måste det göra.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). - (EN) Herr talman! Energisäkerhet handlar för oss till stor del om energiberoende, vilket flera har påpekat. Som Andris Piebalgs med rätta påpekade är effektivitet, sparande och förnybara energikällor den effektivaste strategin.

Men vi, De gröna, är också realistiska och inser att vi kommer att behöva gas på medellång sikt. Därför stöder vi diversifiering och vill också se Nabucco-projektet som ett prioriterat europeiskt projekt.

Men låt mig också tala om varför vi inte tror att en satsning på kärnkraft är en strategi för oberoende, i synnerhet inte energiberoende. Trots allt importeras uran, och inte från länder som vi gillar. Och om vi talar om säkerhet så måste vi också nämna säkerhetskONSEKVENSAV KÄRNERGI, nämligen spridningen av kärnteknik. Vi kan se de problem vi har med detta i andra mycket uppmärksammade säkerhetsfrågor. Detta kan vi inte bortse från, och vi kan inte säga att det inte finns något samband mellan kärnenergi och frågan om kärnavapenspridning.

Dessutom är vår grupp starkt övertygad om att man i alla projekt måste beakta frågan om insyn och korruption och att man inte får låta projektet stå i vägen för en uppriktig och strikt dialog om mänskliga rättigheter med samarbetsländerna samt en holistisk och politisk strategi gentemot dessa länder.

ORDFÖRANDESKAP: SCHMITT

Vice talman

Konrad Szymański (ECR). - (PL) I det ögonblick avtalen om att genomföra projekten Nabucco och South Stream undertecknades startade en stor kapplöpning. Framtiden får utvisa om Nabucco ska komma att spela en roll i Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik eller ej. Därför är jag förvånad över Europeiska kommissionens politik gentemot Ryssland i samband med detta.

Kommissionen tar allvarligt fel om den tror att South Stream inte skulle vara ett projekt som konkurrerar med Nabucco. Kommissionen gör fel som inte reagerar på Gazproms fortsatta intrång på den europeiska energimarknaden. Kommissionen gör dessutom fel när den tiger och samtycker till genomförandet av Gazproms projekt i Östersjön och Svarta havet.

Nabucco kan bara bli framgångsrikt om det får långsiktiga politiska garantier. Därför behöver vi en aktiv politik i Centralasien och i Svartahavsregionen. Genom att skapa länkar mellan dessa länder och EU inom energisektorn kommer vi att stärka ländernas suveränitet, förbättra den europeiska säkerheten och kanske till och med öppna dörrarna för de reformer vi tror kommer att äga rum.

Om Afghanistan är ett test för Nato, så är energisäkerheten sannerligen ett test för Europeiska unionens styrka och mognad. Framgången för dessa planer beror enbart på vår politiska vilja. Ändringar av fördragen är en mindre viktig fråga.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Herr talman! Behovet av en oberoende energiförsörjning, säkra energiinstallationer och trygga konsumenter i vår region får inte leda till att man åsidosätter intressena för befolkningen i de gasproducerande länderna och transitländerna, i annat fall riskerar vi att skapa konflikter. Konkurrensen mellan gasledningsprojekten är inte bara en källa till oro utan dessutom en faktor i spänningarna i Östeuropa, Kaukasus och Centralasien. Avgiftsarrangemang som respekterar producentländer och transitländer och som ger trygghet åt de europeiska konsumenterna skulle kunna skydda gasen och andra energikällor från de allvarliga problem som orsakas av spekulativa marknadskrafter. På så vis skulle man kunna garantera säkerheten för alla parter.

Detta kunde vara en uppgift för en europeisk energibyrå, övervakad av parlamentet och rådet, vars enda uppgift skulle vara att främja samarbete och allmänintresse. Varför har vi då i det här fallet en känsla av att kommersiella intressen dominerar över det europeiska folkets intressen?

Jag vill också formellt varna kommissionen för att undvika frestelsen att använda Nabucco-projektet som en trojansk häst för att tvinga fram en turkisk anslutning till EU. Respekt för sekulära värden, för kvinnors rättigheter och för det kurdiska folkets rättigheter samt erkännande av folkmordet på armenierna måste vara de kriterier som avgör om Turkiet eventuellt kan bli medlem av Europeiska unionen.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Herr talman, herr kommissionsledamot! Ni är känd för er pragmatiska inställning. Men låt mig med all respekt säga att jag inte ser Nabucco-rörledningen som slutgiltig eller självklar. Efter att ha undersökt kapaciteten för denna rörledning har vi konstaterat att det behövs 31 miljarder kubikmeter gas per år för att den ska bli livskraftig och effektiv.

Ni har precis kommit tillbaka från Azerbajdzjan och ni är säkra på att det är ett leverantörsland. Azerbajdzjan lovar gas åt alla. Var landet ska hitta gasen för att fylla rörledningen är en fråga som fortsätter att plåga de länder som deltar i Nabucco-projektet. Hittills har Baku sagt att alla kommer att få gas. Men landet kan inte ens garantera en säker transitering. Vad gäller Iran, som ni hänvisade till herr kommissionsledamot, så kommer det landet att ha stormiga och eventuellt explosiva relationer med Europeiska unionen under lång tid framöver innan landet blir en gasleverantör.

Enligt den internationella energimarknaden står Ryssland bakom Azerbajdzjan och vi kommer snart att ställas ansikte mot ansikte med dem. Min fråga är därför: Kan ni vara vänliga att säkra vår leverantör innan ni binder upp oss ekonomiskt?

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Herr talman! Nabucco var Giuseppe Verdis första riktigt stora operasuccé. Men i linje med den nya italiensk-ryska varianten South Stream riskerar energiprojektet med samma namn att läggas ned. Mot bakgrund av att en person som Joschka Fischer, som ska vara medlem av De gröna, har undertecknat ett sexsiffrigt lobbyingsavtal, verkar plötsligt hela kompositionen mera som en meningslös poplåt som vänder sig till en begränsad marknad än en symfoni om hållbarhet och ekonomi.

Under de närmaste åren kommer el som framställs av solenergi att bli betydligt billigare. Hela investeringen skulle kunna användas till att generera totalt 8 000 megawatt vindenergi. Om naturgasfälten i Iran och Irak också stängs för EU kommer vi förmodligen att drabbas av samma öde som Verdi själv. Han lyckades inte heller få lugn och ro på flera år efter sitt Nabucco-projekt.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Herr talman, herr kommissionsledamot! Tack för er tydliga beskrivning av nuläget för Nabucco och dess möjligheter och genomförbarhet – på kort sikt enligt vad ni just sade – och också för informationen om Desertec-projektet.

Ingen tvivlar på att solen är en fantastisk energikälla. När det gäller att omvandla denna energi till energi som människor faktiskt kan använda har det skett en snabb utveckling under de senaste 20 åren. Men det råder heller ingen tvekan om att vi fortfarande har en bra bit kvar innan vi har de tekniska möjligheterna att utnyttja denna energikälla till fullo. Framför allt gäller detta projekt som Desertec, som vi just nu diskuterar. Det projektet är mycket välkommet och vi måste därför stödja det och fortsätta framåt för att kunna lösa de tekniska problemen.

Men jag måste verkligen rikta er uppmärksamhet på att när vi talar om ett effektivt energiutnyttjande och framför allt om försörjningstrygghet och därmed också om diversifiering av energikällor, så är det en viss energikälla som vi i viss mån bortser från. Jag menar naturligtvis kärnenergin. Denna energikälla diskrimineras systematiskt, eftersom den inte passar in i det som händer i många EU-länder eller i globala trender eller mänsklighetens nuvarande energibehov.

Här måste det ske en radikal förändring. Vår attityd måste vara att beakta alla tänkbara energikällor utifrån den roll de kan spela. I parlamentet kan vi inte så uppenbart vända denna verklighet ryggen.

Kristian Vigenin (S&D). - (BG) Herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Det är ingen tillfällighet att frågan om energipolitik och energiförsörjning ofta tas upp i parlamentet, framför allt efter situationen tidigare i år när flera av Europeiska unionens medlemmar i praktiken lämnades utan gasleveranser. Detta var förmodligen generellt sett brytpunkten i förbindelserna mellan Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i denna fråga.

Det vi nu diskuterar är inte så mycket de tekniska frågorna och detaljerna när det gäller att utveckla en energipolitik inom Europeiska unionen, utan snarare energitrygghetens externa aspekter och Europeiska unionens utveckling på detta område. När allt kommer omkring har den här frågan två aspekter. Det är trots allt en viktig fråga, eftersom den i slutändan påverkar varje enskild medborgare.

Detta måste vi ha helt klart för oss när vi diskuterar Nabucco, som utan tvekan är ett av de högst prioriterade projekten på detta område, tillsammans med Desertec. Vi måste också ha klart för oss att det finns länder i Europeiska unionen som litar inte bara till en enda leverantör, utan också till en enda leveransväg.

Jag kan därför inte acceptera åsikten att Nabucco skulle utgöra ett hot mot projekt som South Stream och i viss utsträckning Nord Stream, vars syfte är att leverera gas direkt från Ryssland till Europeiska unionens medlemsstater, för att se till att Europeiska unionen inte är beroende av transitleveranser genom länder som är både politiskt och ekonomiskt instabila.

I det sammanhanget gör Europeiska kommissionen rätt som förklarar att det inte finns någon konflikt och att vi måste försöka integrera alla dessa olika projekt i en gemensam strategi där, det vill jag understryka, Nabucco naturligtvis har hög prioritet.

Vi förväntar oss att kommissionen ska lägga fram sina egna förslag om att öka gasreserverna inom Europeiska unionen, vilket är mycket viktigt, och att utveckla ett system med större kapacitet som förenar medlemsstaterna, vilket också är mycket viktigt för att garantera säkerheten för såväl medborgare som företag i Europeiska unionen.

Vi får naturligtvis inte underskatta frågan om energieffektivitet, som är ett annat viktigt inslag i vår politik för att garantera en trygg energiförsörjning för Europeiska unionen.

Fiona Hall (ALDE). - (EN) Herr talman! Låt mig tacka kommissionsledamoten för att han påminde kammaren om att frågan om trygg energiförsörjning också har en efterfrågesida. Beslutet att få bort glödlamporna från den europeiska marknaden kommer att ge besparingar som motsvarar den årliga elproduktionen i Finland.

Under hösten kommer vi att försöka komma överens med rådet om ett paket med energisparåtgärder. Fyrtio procent av den energi vi använder förbrukas i byggnader, så det är mycket viktigt för den framtida trygga energiförsörjningen att vi fastställer strikta energinormer för både nya och befintliga byggnader. Jag hoppas att medlemsstaterna i rådet ska stödja parlamentets förslag, som är avsedda att sätta stopp för det oerhörda energislöseriet i samband med uppvärmning, kylning och belysning. Om inte annat borde ministrarna stödja dessa förslag av egenintresse, för det kommer att underlätta deras arbete med och ansvar för att hålla i gång belysning och gasflöden betydligt.

Indrek Tarand (Verts/ALE). - (EN) Herr talman! Vi kan se tre huvudproblem med Nabucco. Projektet utvecklas för långsamt och utan entusiasm, och vi tycker inte om kommissionens ståndpunkt, som upprepad

av Eneko Landaburu för en vecka sedan, nämligen att kommissionen är neutral när det gäller South Stream eller Nabucco. Kommissionen borde stödja Nabucco.

För det andra skulle vi vilja att kommissionen blev mer aktiv gentemot regeringarna i de medlemsstater som hela tiden försöker få konkurrensfördelar på bekostnad av andra medlemsstater. Jag tänker inte nämna de länderna i dag, förutom att säga att ett av dem har en huvudstad som heter Rom.

Om vi inte agerar snabbt med Nabucco kommer vi att få se otureliga händelser liknande dem i Ungern, där företaget Surgutneftegas förvärvade en kritisk andel av aktierna i det ungerska företaget MOL. En liknande situation råder också i Baumgarten i Österrike.

För övrigt vill vi önska er lycka till med att skapa den gemensamma energipolitik som fortfarande saknas i EU, herr kommissionsledamot.

Sajjad Karim (ECR). - (EN) Herr talman! Europas framtid hänger på om vi kan säkra tillgången på energi. Som både Nabucco-avtalet och Desertec-initiativet visar är Turkiet en viktig inkörsport och i det avseendet vill jag ansluta mig till Geoffrey Van Ordens ståndpunkt. Det är absolut avgörande just nu att vi bygger upp ett större förtroende och knyter fastare band med länder som kommer att bli våra energipartner, inklusive länderna i Mellanöstern och Nordafrika. För många av dem finns det frågor som rör utvecklingen. Med Desertec blir massframställningen av el från solkraft ett unikt tillfälle att skapa intäkter, vilket även måste utnyttjas till förmån för deras befolkningar. Detta är ett tillfälle som vi inte får slarva bort.

Dessvärre har vissa medlemsstater, inklusive min egen, inte utnyttjat den senaste tiden till att förbereda en sammanhängande energistrategi. Min egen valkrets i nordvästra England har angetts som ett viktigt område för utveckling av vindenergi, och ändå är de brittiska byggbestämmelserna ett hinder. Samtidigt som vi måste blicka utåt för att hitta framtida energitillgångar måste medlemsstaterna också på bästa sätt utnyttja de resurser och den potential de redan har.

Marisa Matias (GUE/NGL). - (PT) Herr talman! Jag har lyssnat uppmärksamt och jag skulle bara vilja ta upp tre frågor. Den första är: Vad är det egentligen vi talar om, när vi talar om trygg energiförsörjning och energi? Talar vi om människor – människor som måste garanteras lika tillgång till energi och trygghet så de inte står utan energi under vintern, talar vi egentligen om maktförhållandena mellan stormakterna eller, ännu värre, använder vi energitrygghet och dessa projekt, som Nabucco eller Desertec, som ursäkter för att sända signaler till andra regioner i världen eller andra länder? Och om det handlar om att sända signaler – med vilken moralisk rätt gör vi det?

Den andra punkten jag skulle vilja ta upp är att vi, när vi fördömer tvivelaktiga transaktioner mellan utländska företag på den europeiska marknaden, ber kommissionen att vidta skyndsamma åtgärder. Jag skulle vilja veta hur denna vår begäran ser ut när det gäller europeernas egna tvivelaktiga transaktioner på den europeiska marknaden. Avslutningsvis vill jag framhålla en tredje sak. Jag tycker helt enkelt att vi har missat ett storartat tillfälle att få en politik på medellång och lång sikt. Vi valde det kortsiktiga perspektivet och än en gång lämnas vi med en förstärkning av den inre marknaden och de stora industriföretagens intressen.

Herbert Reul (PPE). - (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Det är sannerligen på tiden att försörjningstryggheten erkänns som en viktig energipolitisk fråga. Dessvärre är den frågan inte alltid lika enkel som den ibland framställs i den politiska debatten. Vi talar i dag om två projekt: Nabucco, ett mycket konkret projekt som vi kan arbeta med, och Desertec, ett intressant projekt, eller snarare en intressant idé eller vision. I dag kan ingen säga exakt om, var eller hur det projektet skulle kunna förverkligas.

Vi måste koncentrera oss på konkreta frågor och arbeta med dem. Vi måste också föra fram visionära projekt, men vi måste akta oss för att tro att det bara finns en enda lösning på ett visst problem, eller bara en enda strategi för att lösa problemen. Den synpunkt som framförts av många av mina kolleger är därför helt riktig: det finns inte bara ett svar, det finns flera lösningar på dessa problem.

Lösningarna innebär till exempel att vi inte får låta en mycket intensiv debatt om koldioxidproblemet göra oss allt mer beroende av gas, vilket sedan medför nya problem eftersom vi behöver nya rörledningar. Vi måste säga ja till kolpolitiken och det är därför vi behöver ny kraftverksteknik. Vi måste säga ja till avskiljning och lagring av koldioxid, ja till kärnkraft och förnybar energi och ja till energisparande. Allt annat skulle, som jag ser det, vara omoraliskt och oansvarigt och jag tror inte att vi skulle göra oss själva någon tjänst.

Detta hänger också samman med frågan om leveranskällor och transportvägar. Även här finns det inte bara ett svar. Alla som tror att de helt enkelt kan lita till rörledningar tar fel, för om vi vill minska vårt beroende måste vi hålla många alternativ öppna, inklusive flytande naturgas, och börja ta itu med dem. Sedan återstår

frågan – och det är en mycket viktig fråga – om hur vi ser till att få fram det nödvändiga kapitalet för att genomföra de projekt som krävs. Vad är det för mening med underbara planer om ingen vill investera i dem?

Därför är det viktigt hur vi driver vår energipolitik och hur vi hanterar dem som vi hoppas ska investera i projekten. Företagen måste få uppmuntran. Vi måste akta oss för att tro att vi kan tvinga fram lösningar och i förväg bestämma varenda liten detalj. I vintras fungerade många lösningar utan att några politiska beslut fattades, eftersom smarta människor samarbetade klokt på olika ställen och eftersom kommissionen hjälpte till som förmedlande länk.

Marita Ulvskog (S&D). - Herr talman! Det är naturligtvis oacceptabelt att människor i Europa kan förlora sin energiförsörjning mitt i vintern, eller att människor tvingas ut i arbetslöshet för att de industrier där de arbetar inte klarar av att betala de höga energipriserna och därför tvingas säga upp folk eller helt enkelt måste lägga ner sin verksamhet. Det är därför av stor vikt att vi fattar kloka beslut för att trygga energiförsörjningen.

Samtidigt måste kraven på de stora infrastrukturprojekt som behövs vara entydiga när det gäller både miljökonsekvenser och länders oberoende. Medlemsländer får inte hamna i ett läge där de riskerar att utsättas för godtycke från en annan stat. Miljökonsekvensanalyserna måste göras av tillförlitliga och oberoende instanser innan stora projekt tillåts rulla igång.

Detta gäller naturligtvis alla de utpekade stora projekten, men jag vill särskilt nämna Östersjön som är ett stort och känsligt innanhav. Det krävs analyser och beslut som garanterar att Östersjön inte förvandlas till ett dött hav på grund av att vi i Europaparlamentet inte varit tillräckligt långsiktiga och krävande när vi har fattat våra beslut. Det är vi skyldiga våra barn och barnbarn.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - (EN) Herr talman! Alla vill ha en trygg energiförsörjning – så varför har vi inte det? Kan det bero på att det finns 27 olika tolkningar av vad "trygg energiförsörjning" betyder?

Personligen tolkar jag det bland annat som diversifiering av källor och att man avlägsnar sig från vårt gasberoende av Ryssland. Vi måste inte leta långt bort för att hitta bevisen för detta. Vissa av våra medlemsstater har till exempel inga problem med beroende, eftersom de ligger för långt bort från Ryssland för att ha en rörledning.

Jag tror vi bör fokusera på flytande naturgas, utveckla tekniska lösningar, bygga LNG-terminaler och hämta gas från hela världen. Vi bör också bidra till att utveckla en global marknad för flytande naturgas, en sådan som det finns för olja och råvaror.

När det gäller Nabucco tycker jag att projektet snabbt bör läggas om för att ta hänsyn till gas från olika källor. Man bör också överväga en kortare sträckning som skulle kunna gå från Georgien och Ukraina under Svarta havet till Rumänien. Man behöver bara titta på kartan.

Det faktum att medlemsstaterna har olika tolkningar av, eller intressen i, trygg energiförsörjning bevisas också av att vissa av de länder som är engagerade i Nabucco också har anslutit sig till South Stream, vilket minskar Nabuccos trovärdighet och möjligheterna till en gemensam europeisk energipolitik. South Stream innebär definitivt ett ökat beroende av rysk gas.

Paweł Robert Kowal (ECR). - (PL) När jag lyssnar till mina kolleger undrar jag om Europeiska unionens medborgare är dömda att bara lyssna på våra ord. Detta var något vi kunde ha testat i januari i år, under energikrisen. Trots allt antar vi resolutioner eftersom vi alla känner att unionen inte tar itu med frågan om trygg energiförsörjning. Vi kan också konstatera, herr kommissionsledamot, att intresset för Nabucco har minskat bland EU:s medlemsstater, även om detta inte gäller alla energiprojekt. I norr har vi Nord Stream-projektet som utgör ett mycket allvarligt hot mot den gemensamma utrikespolitiken. I söder har vi South Stream-projektet. Även här vill EU:s medlemsstater gärna delta. Men när det gäller Nabucco hör vi bara löften, samtidigt som det varken finns tillräckligt med pengar eller politiskt stöd.

Medan vi diskuterar frågan i Strasbourg har betongblandarna anlänt till Östersjöns stränder för att börja arbeta med Nord Stream-projektet. Jag skulle vilja veta om jag kan kräva av dem som stödde Lissabonfördraget att de håller vad de lovade, nämligen att när fördraget ratificerats skulle de sluta stödja Nord Stream- och South Stream-projekten. Nabucco kan visa sig bli ett viktigt steg mot en trygg energiförsörjning. Om vi fortsätter att bara göra uttalanden under kommande energikriser så kommer EU:s medborgare helt enkelt att elda upp broschyrerna med resolutioner som vi skickar till dem.

Gabriele Albertini (PPE). - (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag håller med kommissionsledamot Andris Piebalgs. Det han sade bekräftar att South Stream inte konkurrerar med Nabucco, utan bidrar ytterligare

till diversifieringen av EU:s energiförsörjningskällor. EU:s energitrygghet bygger på mångfald när det gäller källor, distributionsvägar och leverantörländer.

Vid nolltillväxt beräknas 2020 års behov av gas till ytterligare 100 till 150 miljarder m³. Om man utgår från dessa antaganden blir det absolut nödvändigt att hitta andra lösningar, och South Stream är inte ett alternativ till Nabucco utan ett komplement. Kommissionen betraktar den södra korridoren som en rad projekt som innefattar Nabucco, South Stream och sammanlänkningen av Turkiet, Grekland och Italien (ITG). Den antiryska diskussionen står alltså i strid med den utveckling som vi kommer att se de närmaste åren.

Europaparlamentet måste kräva en praktisk och framför allt samstämmig hantering av de beslut som EU egentligen redan har fattat: den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, Europaparlamentets och rådets beslut nr 1364/2006/EG om riktlinjer för transeuropeiska energinät samt den andra strategin för energitrygghet.

Diversifiering av källor, distributionsvägar och leverantörländer är grunden för EU:s politik för energitrygghet, och bortsett från politiska och ekonomiska intressen i de främst berörda länderna behövs det en realistisk analys av de utmanande projekten South Stream och Nabucco. Analysen bör inte göras utifrån någon skev ideologi, utan med en tydlig bild av vad som måste göras.

Anni Podimata (S&D). - (EL) Herr talman, herr kommissionsledamot! För att hitta en säker och hållbar lösning när det gäller energitrygghet behöver vi en global strategi för att diversifiera energikällorna och anta gemensamma bestämmelser när det gäller transitländer, för det är lika riskabelt att vara beroende av en enda energikälla som att vara beroende av ett enda transitland.

Vi behöver balans, och någon sådan kommer vi inte att uppnå vare sig genom att använda en kalla kriget-ton mot Ryssland, som vi ändå är eller kommer att bli energiberoende av, eller genom att stödja en lösning som består av en enda ledning, nämligen Nabucco, när det fortfarande råder osäkerhet angående dess försörjningskapacitet och den politiska och ekonomiska situationen i länderna vid Kaspiska havet och i Kaukasus.

När det gäller Desertec, instämmer jag i många av de invändningar som uttryckts, och jag vill tillägga följande: EU:s strategiska mål måste vara att gradvis göra sig oberoende av energiimport, inte att ersätta importerad naturgas med importerad elektricitet från förnybara källor.

Om vi verkligen vill bli långsiktigt självförsörjande och oberoende i fråga om energi måste vi främja energieffektivitet och använda våra egna förnybara energikällor på bästa sätt.

Toine Manders (ALDE). - (NL) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag vill gratulera till den integrerade syn som präglar detta förslag. Det är mycket viktigt med diversifiering, och jag delar också min kollega Johannes Cornelis van Baalens åsikt att vi måste överväga alla typer av energi, även kärnkraft. Men som jag lärde mig redan i småskolan är solen källan till all energi och vi måste nog lägga större fokus på solen i framtiden.

När det gäller diversifiering måste den gälla både energi och leverantörer. Många av er har nämnt Ryssland. Hittills har Ryssland alltid försett oss med energi när vi velat, men i framtiden kommer det att bli viktigt att ha fler leverantörer. Hur kan vi sedan säkra energitrygghet? Vi kan endast säkra energitrygghet om vi får vår energiförsörjning via näten, och de närmaste åren kommer er viktigaste uppgift – och ni har klarat av många svårigheter som Nabucco och Desertec – att bestå i att skapa ett enhetligt nät där samtliga länder, det vill säga EU-länderna, strävar åt samma mål och är villiga att bedriva en enhetlig energipolitik. Det går att be institutionella finansiärer och privata investerare om pengarna, men ni måste omedelbart påbörja arbetet med att skapa ett enhetligt nät, ett slags *supergrit*, som är omfattande nog att nå alla slutanvändare i EU.

Jean-Pierre Audy (PPE). - (FR) Herr talman! Energi tillhör inte de områden där EU har behörighet. Herr Piebalgs, jag vill gratulera er till det arbete ni gör.

Energi och tillgång till energi orsakar krig – ibland i militär mening, ibland i politisk mening, och ibland i ekonomisk mening. Vi kommer även att se ett gaskrig bryta ut. Vi kommer inte att veta om gas är orsaken till kriget eller en konsekvens av det, men ett gaskrig kommer att bryta ut.

Vi har siffrorna: i länderna i Kaukasus finns gasreserver för två sekel; i Ryssland för ett sekel; i Nordafrika för ett halvt sekel; i Östersjön för ett halvt sekel; i Europa för cirka 20 år. Därför måste vi förbereda oss på att importera gas.

Ja, herr kommissionsledamot, Nabucco är ett bra projekt och vi måste stödja det, men vi måste ge ekonomiskt och politiskt stöd till alla olika energiförsörjningskällor, både Nord Stream och South Stream, både i norr och i söder.

Vi måste även förlita oss på våra industriföretag, som är kompetenta och hederliga och har en etisk kod, men vi får inte vara naiva. Jag ber er att genast ta del av vissa medlemsstaters förslag där man efterlyser ett operativt EU-instrument för att vidta åtgärder på gasmarknaden. Man vill alltså att vi ska skapa en europeisk gemensam inköpscentral för gas, vilket ni för övrigt gör för Kaukasus med den gemensamma uppköpsmekanismen Caspian Development Corporation.

När det gäller Desertec vill jag gratulera. Vi har siffrorna: 1 km² öken motsvarar 1,5 miljoner fat olja. Det är ett utmärkt projekt för Europa-Medelhavsområdet. Vi vet att 0,3 procent av jordens ökenområden skulle kunna förse hela världen med energi.

Vi vet att vi kommer att lösa våra energiproblem med hjälp av mänsklig intelligens och vetenskap, fast på ett etiskt och moraliskt riktigt sätt.

Herr kommissionsledamot, ni gör ett utmärkt jobb, och vi ser nu ett EU som visar resultat, som skyddar och agerar. Bra jobbat, fortsatt – ni har Europaparlamentets stöd.

Justas Vincas Paleckis (S&D). - (LT) Gasledningsprojektet Nabucco skulle göra EU starkare och tryggare. Alla länder i området vid Kaspiska havet följer dock inte vägen mot demokrati och vissa av dem kan vi inte lita på. Mycket beror på förbindelserna med Turkiet. Även om det för närvarande inte är aktuellt att med EU-medlemskap för Turkiet bör vi inte stöta bort landet och skapa en anti-europeisk stämning där. Desertec-projektet är särskilt betydelsefullt, eftersom det pekar mot framtiden. I diskussionerna om energitrygghet pratar man för lite om förnybar energi, och då i synnerhet energieffektivitet. Det gläder mig att kommissionsledamot Andris Piebalgs tryckte på just det i dag. Finansiella och ekonomiska mekanismer bör upprättas på EU-nivå, vilket skulle uppmuntra EU:s medlemsstater och enskilda företag att spara energi och byta till den nyaste och renaste tekniken. Det skulle innebära ett viktigt bidrag till energitryggheten och kampen mot klimatförändringar.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). - (LV) Herr talman, herr kommissionsledamot! Som politiker i Lettland vet jag mycket väl vad det innebär för ett land att vara energiberoende. Av den energi som Lettland förbrukar kommer ungefär en tredjedel från egna förnybara energikällor, medan resterande två tredjedelar huvudsakligen kommer från ett enda försörjningsland – Ryssland. I egenskap av ett litet land som är starkt beroende av energileveranser, förstår vi mycket väl hur dyrt beroendet kan bli för både slutkonsumenterna, i form av höga priser, och nationen, i form av politisk sårbarhet. Energisituationen varierar mellan medlemsstaterna men en fråga berör oss alla, nämligen en trygg energiförsörjning. Försörjningstrygghet går att uppnå genom att diversifiera försörjningskällorna, för ju fler leverantörer vi har desto mindre beroende blir vi av varje enskild leverantör. Ryssland är en viktig partner för EU när det gäller gasförsörjning. EU importerar en fjärdedel av sin gas från Ryssland. Vissa länder, som Lettland, är helt beroende av Ryssland för sin gasförsörjning, och varje år tenderar EU att bli alltmer beroende av leveranserna från det landet. En av de alternativa försörjningskällorna är den planerade Nabucco-ledningen, genom vilken gas skulle transporteras från länder i Centralasien till Europa, via Turkiet. Jag ser det som extra viktigt att parlamentet ger särskilt stöd till detta projekt, för det kommer att stärka vår gemensamma gasförsörjningstrygghet. Nabucco-ledningen är emellertid bara början till en lösning för vår gemensamma gasförsörjningstrygghet. Vi måste åstadkomma en enad energipolitik inom EU för att samordna vårt arbete med energifrågor. Tack för att ni lyssnade.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Herr talman! Låt mig först av allt framföra min tacksamhet över möjligheten att uttrycka mig på ungerska här i kammaren, vilket gör att jag kan välkomna vice talmannen på vårt eget språk. Jag vill börja med att säga att om vi ser tillbaka på de senaste fem åren har kommissionsledamot Andris Piebalgs förmodligen blivit en av de mest framgångsrika kommissionsledamöterna tack vare den välavvägda och långsiktiga politik som vi gemensamt har godtagit med parlamentet hittills.

Under Nabucco-mötet som hölls i Budapest i Ungern i januari uppgav kommissionsledamot Piebalgs för första gången att EU vill ge politiskt och ekonomiskt stöd till Nabucco-projektet. Enligt beräkningar kommer vi att behöva samla ihop cirka 8 miljarder euro för den 330 mil långa ledningen. De två viktigaste uppgifter som vi har framför oss är dels att frigöra ungefär 2 miljarder euro från EU:s budget, dels att få till stånd villkor som gör det lättare för projektet att få finansiering, och till bättre villkor.

Det ursprungliga löftet var 30 miljoner euro. Vi måste inse att vi måste sträcka oss längre än så. Jag är säker på att kommissionsledamoten under de närmaste månaderna kommer att göra sitt yttersta för att projektet

ska lyckas eller överlåta till nästa kommissionsledamot göra det. Vi är alla väl medvetna om att det inte är hushållen som tar störst skada av strömavbrott och liknande ifall en ekonomisk kris skulle uppstå, utan företagen. Och det är på dessa företag som våra väljare och medborgare arbetar, och genom att äventyra energitryggheten äventyrar vi deras inkomster.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Energitrygghet är utan tvekan grundläggande och den måste stärkas genom ökad energieffektivitet och diversifiering av leverantörer, källor och distributionsvägar, men framför allt genom främjande av EU:s energiintressen beträffande tredjeländer.

Vid rådets möte i mars meddelade man att EU i sin helhet och varje enskild medlemsstat för att nå målen för energitrygghet måste vara beredda att visa både solidaritet och ansvar. Detta anser jag är den springande punkten: EU:s energipolitik måste vara nära sammankopplad med unionens utrikespolitik. Vi brukar säga att våra utrikespolitiska åtgärder kommer att bli verkligt effektiva när vi visar upp en enad front, vilket gäller energipolitiken i lika hög grad.

Men det är just det som är poängen: tills vi lyckas visa upp en enad front får inte de ansträngningar som görs av många regeringar som är inblandade i komplicerade projekt som Nord Stream och South Stream ses som oförenliga med stöd för Nabucco. De bör snarare ses som en del av en och samma strategi, där vi kombinerar ett pragmatiskt förhållningssätt med ett realistiskt förhållningssätt för att sätta medborgarnas intressen främst.

Därför säger vi definitivt ja till Nabucco, men lika definitivt är vårt beslut att stödja våra regeringars ansträngningar för att diversifieringen av försörjningen ska bidra till medborgarnas välbefinnande.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) EU hade 2008 ett rekordhøgt handelsunderskott på 242 miljarder euro, som orsakades främst av det höjda priset på importerad energi. Nabucco-projektets ledning kommer att gå genom Turkiet, Bulgarien, Rumänien, Ungern och Österrike och årligen förse EU med 30 miljarder kubikmeter naturgas från Kaspiska havet. De 200 miljoner euro som anslagits till den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa räcker inte. Vi vill att EU ökar anslagen betydligt. Desertec kommer att använda solkraft från Nordafrika, och projektet omfattar även en plan för att ta vara på solkraft i Medelhavsområdet liksom uppförande av ett nät för elöverföring som förbinder EU med Mellanöstern och Nordafrika. EU måste investera mer i diversifieringen av energiförsörjningskällor. Som föredragande för frågor som gäller byggnaders energiprestanda uppmanar jag EU att skapa innovativa finansiella instrument för att stimulera investeringar i förnybara energikällor och ökad energieffektivitet, i synnerhet när det gäller byggnader och transportsektorn.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Nabucco kommer att tillgodose en stor del av EU:s behov av gas. Något som är ännu viktigare när det gäller detta projekt är den politiska aspekten: vi kommer inte längre att vara beroende av en enda källa. De återkommande kriserna har visat att den nuvarande situationen, med Ryssland som enda källa och Ukraina som enda transitland, inte innebär trygghet för EU:s ekonomi och medborgare. Det måste vara lika viktigt att skapa nya energiförsörjningsvägar som att skapa en god relation till Ryssland. Nabucco-projektet har tyvärr försenats på grund av vissa medlemsstaters särintressen. Medlemsstaterna måste inse att det inte bara är de länder som ledningen ska gå genom eller de handelsföretag som är inblandade som kommer att gagnas av projektet, utan att alla EU-medborgare vars regeringar ser till deras välbefinnande och trygghet kommer att dra nytta av det.

De misstag som lett till att projektet försenats bör inte upprepas i samband med att man säkrar gaskällorna. Vissa länder i denna region, som Azerbajdzjan, Turkmenistan, Kazakstan, Irak och Iran, vill förse gasledningen med gas från sina reserver. Kommissionen måste göra samma sak som den gjorde i samband med det mellanstatliga avtalet, nämligen delta i kommande förhandlingar och nå en lösning så fort som möjligt. Om vi inte gör det kommer andra att göra det, och jag är säker på att det inte skulle gagna EU:s medborgare.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Herr talman! Med tanke på EU:s beroende av externa energileverantörer är säkrandet av försörjningen en fråga som alltid måste ingå i EU:s utrikespolitik. Dessutom tyder alla prognoser på att det globala energibehovet kommer att öka markant de närmaste 25 åren.

Här i Europa måste vi minska vårt kraftiga beroende av rysk gas, särskilt efter de senaste årens krissituationer. Ryssland har en tydlig strategi för att behålla sin dominans inom den europeiska gassektorn. Det är därför vi har projekt som Nord Stream, Blue Stream II och South Stream.

Vi måste diversifiera när det gäller leverantörer och distributionsvägar. Därav det stora intresset för Nabucco, som kommer att ge tillgång till gas från Azerbajdzjan, Irak och även Turkmenistan, vilket stärker våra energiförbindelser med Centralasien, en region som blir allt viktigare.

Så det gläder mig att avtalet kunde slutas i juli, som kommissionsledamoten berättade, samt att ordförande José Manuel Barroso gav sitt uttalade stöd till Nabucco i de politiska riktlinjer som han nyligen lade fram.

Jag vet att det finns tvivel angående Nabuccos genomförbarhet, men jag hade mina tvivel angående oljeledningen Baku-Tbilisi-Ceyhan, som nu är förverkligad.

Jag måste påpeka att även länderna vid södra Medelhavet spelar en viktig roll när det gäller Europas gasförsörjning. Det viktigaste landet är Algeriet, som är en av Spaniens och Italiens främsta leverantörer av gas. Vi måste se till att arbetet med Medgaz-ledningen slutförs snarast. När det gäller gasförsörjningen vill jag även lyfta fram länder som Egypten och Libyen.

Sammanfattningsvis måste energifrågorna prioriteras i förbindelserna mellan EU och Medelhavsområdet, för båda sidors bästa.

I Lissabonfördraget anges energi som en delad befogenhet, och det fastställs att ett av EU:s energipolitiska mål ska vara att säkra energitryggheten. Det bör vi ta som en uppmaning att gå vidare med utformningen av den allt viktigare gemensamma energipolitiken gentemot omvärlden, såsom påpekas i det resolutionsförslag som ska antas i dag.

Jag vill avsluta med att säga att detta mål är svårt att uppnå, vilket Europas, eller EU:s, misslyckande med att skapa en inre energimarknad visar, eftersom vi inte ens har de sammankopplingar som krävs. Därför gläder jag mig åt åtagandena i dokumentet som ordförande Barroso tog upp.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot! Som min kollega precis sade visar den gaskris som nyligen uppstod mellan Ryssland och Ukraina hur brådskande det är att öka EU:s energitrygghet och energiberoende.

EU är fortfarande alltför beroende, i synnerhet av gasimport, då man 2020 förmodligen kommer att behöva importera närmare 80 procent av sin gasförbrukning. Så kan det inte fortsätta, för i så fall kommer EU:s energitrygghet alltid att stå på spel. De infrastrukturprojekt som nämnts är naturligtvis ett steg i rätt riktning.

Det har redan gått flera månader sedan gaskrisen mellan Ryssland och Ukraina. Herr kommissionsledamot, hur ska det gå denna vinter? För dem som har upplevt energibrist och fruktar att det ska hända igen är det oerhört viktigt att få reda på hur EU tänker skydda dem från de nya kriser som skulle kunna uppstå.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Denna resolution tydliggör än en gång hur viktigt det är för EU att ha en konsekvent utrikespolitik, även när det gäller trygg energiförsörjning.

Mycket har redan sagts i dag om Nabucco och Desertec. Angående diversifiering av försörjningskällor vill jag uppmärksamma er på en grannregion som hittills har varit en stabil och pålitlig leverantör till EU och även har en enorm potential och kommer att bli tillgängligare till följd av klimatförändringarna. Jag tänker på den arktiska regionen. Å ena sidan finns det i denna region en tradition av praktiskt samarbete med till exempel Ryssland, och å andra sidan har EU för närvarande ingen egen närvaro där, till skillnad från Ryssland, USA, Kanada och Kina.

För att säkra EU:s långsiktiga intressen även i denna region skulle jag förespråka en pragmatisk och långsiktig strategi, med partner som Norge och Island. Syftet skulle vara att samarbeta med Ryssland, USA och Kanada för att uppnå en balans mellan olika intressen – det gäller både den gemensamma försörjningstryggheten, miljöfrågor och tillgång till de nya isfria transportvägarna. Det skulle samtidigt vara ett sätt att undvika de potentiella konflikter som annars skulle kunna uppstå i brådskan med att säkra de energikällor som fortfarande finns att tillgå.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Herr talman! Turkiet har en viktig roll när det gäller att minska EU:s beroende av Ryssland. Nu är frågan vilket pris unionen är beredd att betala till Turkiet. Samtidigt försöker Turkiet utnyttja situationen och dra nytta av både Nabucco-projektet och South Stream. Det ligger inte i EU:s intresse. Jag uppmanar rådet och kommissionen att enhälligt välja Nabucco-projektet. Projektet skulle minska vårt beroende av Ryssland, och med tanke på att EU:s gasförbrukning sakta minskar är det hur som helst helt onödigt att ha två distributionsvägar söderöver. Turkiet måste bekänna färg och ge Nabucco-projektet sitt

fulla stöd. Förhandlingarna med Turkiet om Nabucco bör dock hållas isär från landets anslutningsförhandlingar. Turkiet bör inte ges tillträde till EU i utbyte mot samarbetsvillighet.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). - (PL) EU behöver leverantörer som har en öppen affärsverksamhet och som fullgör sina åtaganden. Fördraget om energistadgan och transitprotokollet är försök att skapa ett system som bygger på tydliga principer. Rysslands nyligen uttalade önskan att dra sig ur energistadgan bör ses som ett varningstecken. Det bör ses som ett varningstecken både av de företag som investerar i Ryssland och av kommissionen. Det bör även få kommissionen att agera, så fort som möjligt, för att skapa ett europeiskt system för energitrygghet.

Vi kan bara hoppas att Ryssland respekterar stadgan och inte vidtar några definitiva åtgärder. EU:s inre gasmarknad måste fungera utan restriktioner och tillåta gränsöverskridande förbindelser och gasnät. Europas gaskonsumenter får inte vara utlämnade till monopol.

(Talmannen avbröt talaren.)

Matthias Groote (S&D). - (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Det glädde mig att höra det som kommissionsledamoten berättade i dag om Desertec-projektet. Projektet har stor potential och är lockande eftersom det består av många mindre projekt. Det skapar arbetstillfällen och bereder väg för den miljövänliga industripolitik som vi strävar mot.

Jag har en fråga till kommissionen. När ni pratade om Desertec-projektet fick jag intrycket att ni höll lite i handbromsen. Vilka konkreta åtgärder planeras när det gäller nätets infrastruktur, som är ett stort problem när det gäller att utveckla förnybar energi? Tanken är att man ska överföra elektriciteten till Europa via högspända likströmsledningar från öknen. Vilka stödåtgärder kan kommissionen vidta när det gäller detta? Har man redan planerat vissa insatser? Vad kan vi förvänta oss av nästa kommission?

Charles Tannock (ECR). - (EN) Herr talman! ECR-gruppen stöder en gemensam europeisk energipolitik gentemot omvärlden som grundar sig på solidaritet mellan medlemsstaterna, men energimixen måste förbli medlemsstaternas behörighet. Vi måste givetvis diversifiera oss bort från det kraftiga beroendet av rysk olja och gas, som även Storbritannien importerar nu, vi som traditionellt sett har varit beroende av Nordsjön och norsk gas.

Vi måste utveckla den södra korridoren och vi bör utöver Nabucco-projektet även överväga i första hand White Stream-projektet, men även försörjningsvägar genom Kaspiska havet och Sahara, som framtida möjligheter för EU. Vi behöver bättre gasförvaringsmöjligheter i Europa och mer samordning av våra rörlednings- och elnät. I Storbritannien är vi även positivt inställda till kärnkraftverk.

Jag välkomnar investeringar i förnybar energi, däribland solprojektet Desertec, som både motverkar klimatförändringar och bidrar till diversifieringen. Vi behöver även ökad energieffektivitet – fast EU:s nyligen utfärdade förbud mot glödlampor är förfärligt. Man har inte tagit hänsyn till hur skadligt det är med kvicksilver för huden och miljön, och förbudet gör EU onödigt impopulärt i mitt land.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). - (ES) Herr talman! Det förutspås att EU:s gasförbrukning kommer att öka med över 40 procent till år 2030 och att vår egen produktion kommer att minska. Det innebär att man inte kommer att kunna möta efterfrågan, inte ens med de projekt som nu är aktuella. Så vi behöver alla tillgängliga försörjningskällor, och vi behöver definitivt samordna medlemsstaternas insatser så att de på bästa sätt bidrar till att tillgodose våra gemensamma behov.

Projekten South Stream och Nabucco omfattar mycket viktiga aspekter gällande ekonomi, energi, historia och politik. Vi måste överväga dem ytterst noga och klokt, och ha i åtanke samtliga berörda länders intressen och behov. Många av våra nuvarande problem skulle gå att lösa om vi först samordnade medlemsstaternas insatser, byggde fler terminaler för flytande naturgas, förbättrade den inre marknaden och visade upp en enad front.

Derek Vaughan (S&D). - (EN) Herr talman! Jag välkomnar den text som de olika politiska grupperna lagt fram i dag och kommissionsledamotens anförande, i synnerhet uppmärksammandet av behovet av att diversifiera vår energiteknik och säkra försörjningen.

Men det finns givetvis inte något enkelt svar på försörjningsproblematiken. Alla typer av teknik måste övervägas. Det måste bli en mix, däribland CCS, och jag kommer ju från Wales där det fortfarande finns stora mängder kol.

Energieffektiviteten måste också öka. Därför anser jag att vi bör använda mer av EU:s strukturfonder till energieffektivitetsåtgärder för att spara energi men även stimulera ekonomin.

Jag vill ta upp ytterligare två små saker. Angående Desertec, som är ett spännande projekt, måste vi komma ihåg att det är ett långsiktigt projekt. Det är ingen snabb lösning.

Det är även viktigt med förvaringen av gasreserver, men även här måste vi komma ihåg att det är kostsamt och att finansiering kommer att behövas.

Så jag stöder alla texter som lagts fram i dag, särskilt av S&D-gruppen, men de saker som jag precis nämnde är viktiga och jag skulle vilja höra hur kommissionsledamoten ser på dem.

András Gyürk (PPE). – (HU) Mina damer och herrar! I förslaget till beslut nämner man att det ryska företaget Surgutneftgaz, vars ägandeskap är oklart, nyligen har förvärvat stora andelar i det ungerska oljeföretaget MOL. Jag vill säga något om det. Jag lämnade personligen in en skriftlig fråga till kommissionsledamoten efter händelsen. Han svarade att han ansåg att vårt krav på ökat skydd för Europas energiföretag när det gäller yttre förvärv där man inte har insyn var befogat. Det är goda nyheter. Vi måste även tillägga att de nuvarande bestämmelserna inte gynnar den målsättningen.

Det är dock lätt att kringgå insynsbestämmelser. Därför ber vi kommissionen att sluta med den bekväma självakttagelsen. Den bör i stället, tillsammans med regeringarna, fastställa en rättslig ram för effektivt skydd mot fientliga uppköp. Den öppna marknaden har vi åstadkommit gemensamt i EU. Låt oss undvika att bli sårbara just på det området.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Det verkar som att "catch the eye"-förfarandet fungerar väl och det gläder mig att höra. Vi behöver en trygg och diversifierad försörjning. Det är vi alla överens om.

Jag tycker dock att dagens diskussioner i alltför hög grad har kretsat kring en enda sak: varningar om hotet från Ryssland. Sådana tongångar kommer inte att gagna EU och jag tror att det skulle vara mycket bättre om vi utvecklade ett partnerskap med Ryssland.

Jag skulle även vara tacksam om kommissionsledamot Andris Piebalgs kunde berätta för oss vilka framsteg som gjorts i dialogen om energitrygghet, om att förbättra vår relation till Ryssland och om införandet av demokratiska normer, vilket är en fråga som vi skulle önska att Ryssland gav högre prioritet.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) På grundval av det beslut som Europaparlamentet och rådet fattade 2006 utsågs Jozias Van Aartsen i september 2007 till europeisk samordnare för bland annat gasledningsprojektet Nabucco. Han lade 2009 fram en intressant rapport med ett antal lika intressanta slutsatser. En av slutsatserna gällde olika svårigheter som kan uppstå vid genomförandet av Nabucco-projektet, något som också de nuvarande finansieringsnivåerna ger en fingervisning om.

Ni är ju själv mycket intresserad av den här frågan, men håller ni inte med om att Nabuccoprojektet skulle kunna genomföras effektivare om en samordnare för genomförandet utsågs? Då kan vi vara hundra procentigt säkra på att det som vi diskuterar i dag, och det som mitt hemland Polen och övriga medlemsstater förväntar sig ska hända, verkligen blir av.

Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Det är inte så lätt att besvara alla frågor som ställts, men jag vill ändå lyfta fram ett par saker.

För det första syftar vår energipolitik till att skapa goda betingelser för både medborgare och näringsliv. Vi vill ha en energiförsörjning som är trygg, billig och ren. Det är vårt övergripande mål.

För det andra är det aldrig tal om att gå med på några sidouppgörelser när vi förhandlar om energiavtal. Vi kompromissar varken om utvidgningsfrågor eller om mänskliga rättigheter. Vår filosofi är att ömsesidigt beroende på energiområdet är något mycket viktigt som gynnar alla parter: leverantörer, transitländer och konsumenter. Det tar sin tid att övertyga våra partner om detta, men det är en förutsättning för stabilitet.

För det tredje: visst kan det verka som om vi går långsamt fram ibland. Men att utgå från branschens egna förslag, och att stödja branschen, är i mina ögon avgörande därför att det ger oss en styrkeposition. Vi kanske inte blir den snabbaste racerbilen på energibanan, men vi åstadkommer stabilitet. De förändringar som vi genomför har en betydligt bredare förankring, och det ger oss en mycket större trygghet. Samtliga projekt har noga utvärderats så att de är kostnadseffektiva och långsiktigt hållbara. Ett sådant stöd tycker jag är det rätta.

Nästa område där vi har en svag position är energipolitiken gentemot omvärlden, som brister i konsekvens. Vi fortsätter att överlägga om detta, men visst är det ett kontroversiellt samtalsämne – åtminstone framstår det så. Det skulle absolut glädja mig som kommissionsledamot om vi kunde föra en mer konsekvent energipolitik gentemot omvärlden.

Resolutionsförslaget går in på precis denna fråga. Även om det inte finns någon automatisk motsättning mellan medlemsstaterna så finns det ju en upplevd motsättning. Alla åtgärder från medlemsstaternas sida gagnar även Europeiska unionen. Vi skulle därför behöva följa upp detta och anstränga oss för att bygga upp ett system där vi alla agerar samfällt. Det handlar inte bara om formuleringar, utan också om vilka ståndpunkter som vi vill förfäktas hårdast. Därför är den andra översynen av energistrategin fortfarande mycket betydelsefull. Alla synpunkter som framfördes i den andra översynen av energistrategin är fortfarande giltiga.

Samtidigt inser vi i kommissionen att vi självfallet inte får övergå från ömsesidigt beroende till beroende. Det är därför som vi är särskilt positiva till diversifieringsprojekt som Nabucco och flytande naturgas. Man kan inte påstå att det ömsesidiga beroendet mellan oss och andra länder därigenom förändras i grunden, men vi får en extra säkerhetsmarginal. Så ser alltså våra åtgärder ut. Men naturligtvis är vi också observanta på händelseutvecklingen på energiområdet.

Beträffande synpunkten om kärnkraft så är det alternativet inte lika intressant för oss längre. Vi har antagit kärnsäkerhetsdirektivet, men på detta mycket känsliga område vill medlemsländerna bestämma själva. För unionen vore det i mina ögon bäst om vi fortsatte att främja samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna på kärnsäkerhetsområdet och försökte bygga upp ett säkrare och mer konsekvent system. Men det är tveksamt om vi kan gå längre än så.

Sist men inte minst är jag övertygad om att dessa frågor och diskussioner spelar en viktig roll när vi utformar vår energipolitik. Men politiken utgörs inte av något enskilt instrument, utan av många. Vi får därför återkomma till den här debatten längre fram.

Varmt tack för debatten. Jag ställer gärna upp och svarar på frågor i utskottet för industrifrågor, forskning och energi, eller i andra utskott som vill diskutera energifrågor mer i detalj.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Jag har mottagit sju resolutionsförslag⁽²⁾, som ingivits i enlighet med artikel 110.2 i arbetsordningen.

Omröstningen kommer att äga rum i dag kl. 12.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 149 i arbetsordningen)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), skriftligt. – (RO) Jag välkomnar de framsteg som gjorts i och med att vi i Ankara har undertecknat det avtal som utgör startskottet för Nabucco-projektet samt att vi har undertecknat protokollet till avtalet om att starta Desertecprojektet. Vi bör prioritera Nabucco-projektet, eftersom det löser de gasförsörjningsproblem som förvärrats de senaste åren. Nabucco-projektets betydelse ligger på det geopolitiska planet, men jag inser att det också behövs starka kommersiella incitament för de partner som driver projektet, så att det genomförs så snart som möjligt. Den ekonomiska krisen har medfört att de företag som deltar i projektet nu har mindre pengar att investera, samtidigt som ett antal osäkerhetsmoment kvarstår kring de leverantörer som ska använda ledningen. Men dessa hinder är till för att övervinnas. De 200 miljoner euro som vi anslår till projektet är välkomna, men vi behöver också öka det politiska och diplomatiska tempot gentemot Turkiet och de länder i regionen som är gasleverantörer. Jag vill uppmana medlemsstaterna att visa varandra solidaritet, så att vi kan undvika att drabbas av fler gaskriser än de som vi upplevt de senaste åren. Européerna riskerar att stå utan gas mitt i vintern om det uppstår konflikter mellan Ryssland och Ukraina. Därför får vi inte vänta på att Lissabonfördraget ska träda i kraft och Nabucco-projektet slutföras.

Ivailo Kalfin (S&D), skriftligt. – (BG) Tyvärr saknar EU alltså en verksam politik för energitrygghet. Vi har på senare år tagit de första stegen i denna riktning, och för det vill jag ge en eloge till framför allt kommissionsledamot Andris Piebalgs. Även Bulgarien har dragit sitt strå till stacken här. Men takten är fortfarande för långsam, särskilt med tanke på hur enormt dynamiskt Ryssland och andra konkurrenter har gått fram.

Vi behöver föra en mycket tydligare och mer aktiv politik där flera av följande inslag ingår:

(2) Se protokollet.

- Att främja fullbordandet av alla projekt som förbättrar Europas gasförsörjning, och som rimligen går att finansiera på marknaden, inklusive Nord Stream och South Stream.
- Att främja uppförandet av nya anläggningar, särskilt sådana som drivs med kärnkraft och förnybara energikällor, som bidrar till att göra oss självförsörjande på energi och minska koldioxidutsläppen.
- Att utarbeta gemensamma bestämmelser för gasförsörjning och gastransitering.
- En aktiv politik gentemot länderna i Centralasien och Kaukasus för att trygga gasleveranserna till Europa från området kring Kaspiska havet.

Tunne Kelam (PPE), skriftligt. – (EN) Dagens debatt visar än en gång vilket stort behov det finns i EU av en gemensam energipolitik. Vissa ledamöter uppmanar kommissionen och övriga medlemsstater att vidta konkreta, samordnade och solidariska åtgärder, och föreslår att EU ska handla som om det redan fanns en sådan politik. Sådana insatser har inte bara ett politiskt och moraliskt värde utan också en praktisk betydelse, eftersom ledamöterna är medborgarnas ombud och därför kan påskynda införandet av en gemensam energipolitik. För andra blir avsaknaden av en sådan politik ett svepskäl för att ingå bilaterala avtal med leverantörer, varvid de ofta blundar för kraven på öppenhet, rättvis konkurrens och – framför allt – europeisk solidaritet. Detta lika kortsynta som farliga vägval gynnar odemokratiska leverantörländer vars politiska strategi är att splittra och försvaga EU. Kommissionen bör ge inte bara politiskt och rättsligt stöd utan också finansiell hjälp till företag som genom sin verksamhet bidrar till att diversifiera vår energiförsörjning. Om medlemsstaterna verkligen ska komma närmare målet med en äkta solidaritet på energiområdet är det dags att de börjar underrätta varandra och kommissionen om sina överenskommelser med utomstående parter.

Petru Constantin Luhan (PPE), skriftligt. – (RO) Så här i början av mandatperioden anser jag att ett av de områden där Europaparlamentet behöver engagera sig mer är tryggheten av energiförsörjningen. Jag vill därför betona hur mycket Nabucco-projektet betyder för att trygga Europeiska unionens energiförsörjning och garantera att de europeiska konsumenterna har tillgång till flera energileverantörer via ett säkert distributionsnät. Den 13 juli 2009 undertecknades avtalet om Nabucco-projektet av Österrike, Bulgarien, Rumänien, Turkiet och Ungern. Avtalet är en politisk utfästelse från partnerländernas sida om att de avser att fortsätta sina ansträngningar för att bygga gasledningen. På så vis sänder de ut en positiv signal till investerarna och till de länder som levererar naturgasen. De länder som står bakom projektet behöver, hand i hand med Europeiska kommissionen, fortsätta sina ansträngningar för att hitta investeringskapital och knyta till sig pålitliga leverantörer i Nabucco-projektet.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), skriftligt. – (RO) Ryssland, som är världens största gasexportör, blev nyligen också världens största oljeexportör före Saudiarabien. I det läget får Moskva, som kontrollerar råvarukällorna, en unik maktposition. Men energi är en råvara som inte får användas som politiskt påtryckningsmedel utan måste underkastas marknadsekonomiska principer. De energikriser som Europa drabbats av visar hur viktigt det är med diversifiering på energileverantörssidan. De visar också att Nabucco-projektet här tillför ett stort mervärde till hela Europeiska unionen. Liksom tidigare är Rumänien alltjämt en varm anhängare av Nabucco-projektet. Faktum är att Rumänien undertecknade det mellanstatliga avtalet om Nabucco-projektet i juli tillsammans med Turkiet, Bulgarien, Ungern och Österrike. Att avtalet nu har slutits ser vi som en framgång och ett betydelsefullt steg framåt. Många hinder behöver undanröjas innan det går att förverkliga ett så stort och ambitiöst gasledningsprojekt som Nabucco. Utmaningarna kan bara övervinnas genom att vi envist fortsätter att vidta rätt åtgärder.

Traian Ungureanu (PPE), skriftligt. – (EN) Vi kämpar för att få till stånd en konsekvent energipolitik, men den finns faktiskt redan och genomförs in i minsta detalj. Haken är bara att det inte är vi som genomför den, utan Ryssland. I dagarna undertecknade franska EDF ett avtal som gör företaget till delägare i South Stream. Dessförinnan tog ryssarna över det ungerska företags MOL:s aktiepost i Nabucco. Och ännu tidigare övertogs den österrikiska gasterminalen i Baumgarten av det mystiska företaget Centrex. Vi behöver en tydlig europeisk energipolitik, och det omgående. Det här kan vara vår sista chans att samfällt ställa oss bakom Nabucco-projektet. I annat fall bör rådet och kommissionen, om de inte överger sin passiva roll, förbereda sig för synnerligen kylslagna vintrar, samtidigt som det lär hetta till i politiken.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill att ni uppmanar parlamentet att hålla en tyst minut. Från Kabul har vi precis underrättats om att det har skett ett mycket allvarligt anfall på den internationella fredsbevarande styrkan. Hittills har vi bara fått ofullständig information, men sex italienska fallskärmsjägare i Folgorebrigaden uppges ha omkommit.

Jag skulle därför vilja att ni uppmanade parlamentet att hålla en tyst minut, för att hedra alla som runt om i världen kämpar för att sprida våra freds- och frihetsideal.

Talmannen. – Mina damer och herrar! Som Mario Mauro precis meddelade har det ägt rum en tragisk händelse i Afghanistan. Sex soldater i den fredsbevarande styrkan har dödats. Jag skulle vilja att vi reser oss upp och håller en tyst minut för att hedra dem som drabbats av den här tragiska händelsen.

(Parlamentet höll stående en tyst minut.)

ORDFÖRANDESKAP: LAMBRINIDIS

Vice talman

4. Omröstning

Talmannen. - Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

4.1. Interventionsperioder 2009 och 2010 för smör och skummjörkspulver (A7-0005/2009, Paolo De Castro) (omröstning)

4.2. System för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken (A7-0004/2009, Paolo De Castro) (omröstning)

4.3. SWIFT (omröstning)

– Före omröstningen om ändringsförslag 2:

Jeanine Hennis-Plasschaert, för ALDE-gruppen. – Herr talman! ALDE-gruppen invänder mot ändringen.

(Verts/ALE-gruppen begärde att texten till ändringsförslagen 1 och 2 skulle flyttas.)

– Före omröstningen om ändringsförslag 1:

Jeanine Hennis-Plasschaert, för ALDE-gruppen. – Herr talman! ALDE-gruppen invänder även här.

(Verts/ALE-gruppen begärde att texten till ändringsförslagen 1 och 2 skulle flyttas.)

4.4. Partnerskaps- och samarbetsavtal mellan EG och Tadzjikistan (omröstning)

4.5. Partnerskaps- och samarbetsavtal mellan Europeiska gemenskaperna och Tadzjikistan (A7-0007/2009, Alojz Peterle) (omröstning)

4.6. Situationen i Litauen till följd av antagandet av lagen om skydd för minderåriga (omröstning)

4.7. Krisen i mejerisektorn (omröstning)

4.8. Trygg energiförsörjning (Nabucco och Desertec) (omröstning)

Talmannen. - Omröstningen är härmed avslutad.

5. Röstförklaringar

Muntliga röstförklaringar

Resolutionsförslag: RC-B7-0026/2009

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Herr talman! Jag röstade mot resolutionen om Litauen eftersom jag ansåg att den var en förhastad och obalanserad reaktion på en lag som inte ens trätt i kraft ännu, och som inte heller kommer att göra det i sin ursprungliga form.

Mänskliga rättigheter hör i och för sig till unionens behörighet. Men i det här fallet är unionen farligt nära att kränka en medlemsstats rätt till självbestämmande. Det är en anledning till att jag röstade mot resolutionen. En annan är att den också kan få en skadlig inverkan på den irländska folkomröstningen, genom att vara ett avskräckande exempel på hur medlemsstaternas rätt till självbestämmande kan kränkas.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Herr talman! Jag röstade mot resolutionen eftersom Litauen klarar att hantera problemet på egen hand. Litauens president har utsett en särskild kommitté för att granska lagen, som inte träder i kraft förrän 2010. Jag anser dessutom att resolutionen skulle utgöra en omotiverad inblandning i den oberoende staten Litauens inre angelägenheter. Resolutionen innehåller dessutom en formulering som går ut på att ett rättsligt yttrande ska inhämtas från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter. Det hör ju inte till ansvarsområdet för byrån för grundläggande rättigheter att utvärdera enskilda länder och avge yttranden om sådana här ärenden. Det vore en alldeles för farlig väg att slå in på.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Herr talman! Jag är en hängiven EU-anhängare och vän av både Lissabonfördraget och en konstitution för Europa. Jag är också en förkämpe för mänskliga rättigheter. Men den här resolutionen skadar Europa allvarligt, inte minst nu inför den irländska folkomröstningen. Den använder mänskliga rättigheter som ideologiskt slagträ. Den litauiska lagen har inget med mänskliga rättigheter att göra – faktum är att den stärker, snarare än kränker, de mänskliga rättigheterna för barn i Litauen. Jag tycker att denna ideologiskt motiverade resolution är pinsam. Parlamentets vänsterblock och liberalerna har skadat Europa och de mänskliga rättigheterna allvarligt genom sin resolution.

Philip Claey's (NI). – (NL) Herr talman! Våra vänner i Litauen hade säkert en annan bild av framtiden. Efter att ha kastat av sig det sovjetiska oket ville de så snart som möjligt gå med i en annan union – en som gärna yvs över att vara en unik sammanslutning av självständiga nationer. Nu tycks det emellertid som om ett förmyndarskap bara har förbytts i ett annat, låt vara i lite mer subtil form. Inte heller i dag är Litauen ett fritt land. När Litauens parlament antar en lag för att skydda minderåriga får det hätska fördömanden och utstötthet till tack. I dag finns det inte längre något område som Europa inte lägger sig i, och vi lär inte få se någon förbättring de närmaste åren. Tvärtom! Den nya kommissionsledamoten för mänskliga rättigheter – *what's in a name?* – kommer att förstärka det europeiska förmyndarskapet ytterligare. Genom sådana åtgärder kvävs vår frihet – och det kan vi tacka Guy Verhofstadt och de övriga mandarinerna i kommissionen för.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Herr talman! Snårskogen av EU-bestämmelser växer sig allt tätare. Bryssels revor klänger sig fast i varje spricka och prång av medlemsstaternas vardag.

Skyddet av minderåriga och liknande åtgärder är känsliga etiska frågor för många av våra väljare. Om vi här i parlamentet ska börja stifta lagar åt medlemsstaterna, vad gör de då för nytta? Finns det ingen gräns för vår arrogans?

Nu ska jag utan omsvep berätta hur jag ser på det här. När Storbritannien skulle införa "Section 28", en snarlik motsvarighet till den här lagstiftningen, var jag i stort sett den enda konservativa ledamot som röstade emot. Jag låg flera år före resten av mitt parti när jag kämpade för likabehandling av homosexuella, inklusive åldersgränsen för samtycke till sexuellt umgänge och bestämmelserna för civila partnerskap. Det känns väldigt bra att resten av mitt parti nu har intagit samma ståndpunkt.

Men jag är ingen litauisk parlamentsledamot! Frågan ska avgöras i Litauen, av personer som kan ställas till ansvar genom det landets demokratiska mekanismer och förfaranden. Om vi inte är beredda att tillåta det, kan vi lika gärna lägga alla nationella parlament i malpåse, bomma igen deras dörrar och göra museer av dem.

Resolutionsförslag: RC-B7-0047/2009

Peter Jahr (PPE). – (DE) Herr talman! Många gårdars överlevnad står på spel. Det gläder mig därför att vi i dag har antagit ett gemensamt förslag till resolution om krisen inom mejerisektorn. Det känns väldigt tråkigt att Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen inte ville medverka när vi utarbetade förslaget.

Jag vill betona att vi inte kan ta oss ur krisen enbart med hjälp av de åtgärder som kommissionen föreslår. Framför allt måste vi öka konsumtionen av mejeriprodukter, så att trycket på marknaden minskar. Här är

det viktigare att stimulera försäljningen än att bygga upp lager. Konstruktiva förslag har varit i omlopp länge, till exempel utfodring av kalvar med mjölkpulver, minimipriser för ostprodukter, tydlig märkning av ostersättning och användning av smör vid tillverkning av glass och bageriprodukter. Jag kan inte begripa varför kommissionen ännu inte har genomfört förslagen.

Jag vill uppmana kommissionsledamoten att lägga förslagen i resolutionsförslaget på minnet och genomföra dem snarast.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Herr talman, mina damer och herrar! Jag skulle vilja förklara varför jag avstod från att rösta om krisen i mejerisektorn. Situationen inom mejerisektorn är sorgligt nog mycket kritisk. Trots att konsumentpriserna har ökat med 14 procent under de senaste åren har inköpspriset på mjölk fallit med närmare 40 procent. Därför står nu många europeiska mejeriproducenter på ruinens brant. Enligt Madetas verkställande direktör Teplý är till exempel 15 mejerier i Tjeckien kliniskt döda i ekonomiskt hänseende. Men situationen måste lösas systematiskt genom långsiktig förvaltning av sektorn, inte endast genom kortsiktiga stödåtgärder som subventioner, interventionsköp och stöd till privat lagring. Det stör bara marknaden utan att förebygga instabila priser. Vi måste samtidigt åstadkomma likvärdiga förutsättningar för jordbrukare i alla medlemsstater, och inte bara inom mejerisektorn.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Herr talman! Kommissionens förslag måste i grund och botten välkomnas och det är ett vettigt förslag, åtminstone utifrån en realistisk ekonomisk och politisk synpunkt. Men om vi tittar på situationen från alla vinklar bör man tillägga att priserna inte föll endast på grund av minskad efterfrågan.

Vi måste också beakta problematiken för mejeriproducenterna i Österrike och Alperna. De inhemska småbrukarna kan inte realistiskt sett konkurrera med de stora mejeriproducenterna i norra Tyskland och Nederländerna. Därmed uppstår en obalans. Ett frisläppande av hela mjölmängden skulle tvinga mejeriproducenter i Österrike att lägga ner och det skulle medföra allvarliga och oförutsägbara konsekvenser även för odlingslandskapet.

Ett fåtal multinationella företag skulle då dominera den europeiska marknaden. Jag kan också mycket väl föreställa mig vilken inverkan det skulle få på livsmedelskvaliteten.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Under de senaste dagarna har befogade protester från mjölkproducenter ägt rum i hela Europa mot priser, mot uteblivna åtgärder från Europeiska unionen och mot godkännandet – inte i framtiden, utan omedelbart – av märkning, i synnerhet märkning av substitut för mejeriprodukter.

Vi vill ha färsk produkter på konsumenternas bord, produkter som vi vet varifrån de kommer och inte skräpet som vi får från andra länder: mjölkpulver som uppges vara färsk mjölk från våra egna producenter. I morgon kommer mjölk att hållas ut såväl i Padanien som i övriga Europa – och det är en viktig protest, för den garanterar våra produkters kvalitet. I Europa vill vi äta hälsosam mat från vår region: god, färsk mjölk, mjölk som jag självklart dricker. I Padanien dricker vi till minne av den uppoffring som görs av våra producenter, som Europa måste skydda.

EU:s kommissionsledamot har undantagit ost med lång mognadstid från bestämmelserna. Det skyddar endast producenter av mjölkpulver. Det är skamligt!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Herr talman! Vi lever i en tid då mejeriproducenter begår självmord varje dag, även i rika västländer som Frankrike. Det är därför en enorm tragedi. Jag röstade för Paolo De Castros båda betänkanden för det krävs omedelbara, brådsnande åtgärder. Men vi vet att mjölkpulver och smör har lagrats i interventionslagren. De kommer att tas ut från interventionslagren och kommer till slut endast att pressa ner priserna igen. Det här är ett av mina problem.

Det andra problemet är att åtgärden troligen kommer att hjälpa stora jordbrukare i stället för småbrukare. Men vi bör inte glömma att småbrukarna är i behov av omedelbar hjälp för att tjäna sitt levebröd, medan det endast skulle skydda eller öka de stora jordbrukarnas vinster. Grundläggande förändringar behövs. Vi måste slutligen garantera livsmedelssuveränitet i stället för att använda den frihandelsmodell som WTO dikterar. Som andra talare före mig redan har sagt behöver vi livsmedel som produceras lokalt av lokala jordbrukare.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Herr talman! I likhet med tidigare talare är jag medveten om omfattningen av krisen inom jordbrukssektorn. Alla ledamöter som representerar jordbrukare känner till den. Men krisen har sitt ursprung i vårt aktuella jordbrukssystem – den gemensamma jordbrukspolitiken – som medför

ödesdiga konsekvenser för jordbrukare i Storbritannien. Och inte bara för jordbrukare, utan också för våra konsumenter, våra skattebetalare och naturligtvis för alla fattiga i tredje världen som ser att deras marknader avvisas och att överskotten sedan dumpas hos dem.

I Europeiska unionen försökte vi successivt komma ifrån systemet för direktstöd som var så skadligt för miljön och ekonomin, och nu är vi på väg dit igen med full fart. Jag kan tala om för er att folk i Storbritannien tydligt minns hur mjölkkvotssystemet fungerade. Vi tilldelades en kvot som var lägre än vår nationella produktion, så vi fick med häpnad se brittiska jordbrukare använda mjölk som gödningsmedel eller bara hålla ut den. Sedan var vi tvungna att återimportera mjölk från Nederländerna, Frankrike eller andra delar av Europeiska unionen för att tillmötesgå efterfrågan. Vi hade precis börjat komma ifrån det och nu har kammaren röstat tillbaka alltihop.

Den som tror att Europeiska unionen går i riktning mot att göra mindre och överlåta makt kan bara titta på dagens omröstning.

Syed Kamall (ECR). - (EN) Herr talman! I förra veckan såg vi hur flera album av Beatles släpptes igen i ny digitaliserad tappning. Den här veckan debatterar vi mjölkkvotssystemet i ny tappning. Vid första anblicken kanske det inte finns så mycket gemensamt men titta på titeln på en av Beatles låtar, *Back in the USSR*. Det sammanfattar det hela, anser jag. Här har vi ett system för priser och kvoter som fastställs av byråkrater, inte av konsumenternas behov eller ens leverantörernas behov. Här har vi ett system som medför att konsumenterna betalar två gånger om, i form av högre priser och högre skatter, för att stödja ett system som inte klagade när priserna var höga.

Jag minns att Martin Schulz mot slutet av förra mandatperioden sade att han äntligen såg en demokratisering av PPE. Ja, jag tror att hans dröm har gått ett steg längre och att vi nu ser en sovjetisering av EU. Vill vi verkligen ha ett "EUSSR"?

Jens Rohde (ALDE). - (DA) Herr talman! Från danska liberalers sida har vi stor förståelse för de jordbrukare som står inför dagens stora ekonomiska utmaningar, och vi har egentligen också stor förståelse för tanken att ge kortsiktigt stöd till dem som behöver det. Det enda problemet är att kortsiktiga systematiserade stödsystem aldrig förblir kortsiktiga trots många fina avsiktsförklaringar. Det slutar alltid med att de införs permanent och det vet vi ju väl, alla vi som har varit med om att genomföra dem, antingen här eller i våra nationella parlament. Därför är vi rädda – med rätta, menar vi – för att åtgärderna som rekommenderas i den här resolutionen och också i kommissionens initiativ, sett ur detta perspektiv, i praktiken kommer att leda till att vi avviker från den utmärkta reformprocess mot ett effektivt jordbruk som kommissionsledamoten ansvarade för. Därför måste vi förkasta den här resolutionen.

Förslag till resolution RC-B7-0040/2009

Zigmantas Balčytis (S&D). - (EN) Herr talman! Jag röstade för resolutionen eftersom frågan om en tryggad energiförsörjning i dag är av största betydelse för alla medlemsstater i Europeiska unionen.

Den senaste krisen mellan Ryssland och Ukraina visade tydligt vilka problem som finns inom energisektorn och i synnerhet att vissa medlemsstater är starkt beroende av en enda naturgasleverantör.

De baltiska länderna, som är isolerade från övriga Europa, är helt utlämnade åt gasleverantörer från östra Europa. Nu är det viktigare än någonsin att utveckla en övergripande gemensam energipolitik baserad på solidaritet, diversifiering av energikällor och försvar av gemensamma intressen.

Jag vill ta tillfället i akt att tacka kommissionen och i synnerhet det svenska ordförandeskapet för presentationen av Östersjöstrategin, som möjliggör en effektiv mobilisering av strukturfonderna så att de används mer effektivt för att uppnå gemensamma mål.

Om strategin genomförs på rätt sätt är jag övertygad om att den kommer att bli ett exempel på regional framgång.

Jag vill slutligen uppmana kommissionen att ta en ledande roll i genomförandet av Östersjöstrategin för att se till att enskilda medlemsstaters intressen inte i vissa fall går före uppnåendet av gemensamma strategiska mål.

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Jag röstade för resolutionen eftersom energifrågan är en viktig prövning av den europeiska solidariteten. Medlemsstaterna måste arbeta tillsammans i den här frågan.

Energipolitiken måste kopplas till utrikespolitiken. Kommissionen måste också utreda diversifieringen av en trygg energiförsörjning i EU:s medlemsstater. Kampen mot klimatförändringar innebär att energi som är beroende av kol kan stå inför mycket besvärliga ekonomiska omständigheter. Medborgarna skulle då drabbas av högre priser. Det är hög tid att vi inför en gemensam politik på det här området i hela EU. Kommissionen måste tydligt ange att den kommer att bekämpa den själviska inställningen hos medlemsstater som inte ser någon fara med ett fortsatt beroende av en enda leverantör, som exempelvis ett beroende av Ryssland för gas.

Vi behöver handling. Europeiska kommissionen och kommissionsledamoten med ansvar för energi måste tydligt uttrycka sin politiska vilja.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Herr talman! Jag röstade för resolutionen och jag ska nu förklara varför. Europeiska unionen är beroende av importerad energi. Energiförbrukningen fortsätter att öka, men naturresurserna är begränsade. En tryggad energiförsörjning innebär såväl en diversifiering av leverantörer och transportvägar som högeffektiva rörledningar mellan medlemsstaterna, något man för närvarande arbetar med inom olika projekt, med europeisk finansiering av gasledningar mellan Rumänien och grannländerna Ungern och Bulgarien. Här står vi för närvarande, tänkte jag, men vad måste vi göra mer?

Jag vill göra en kanske djärv men enkel jämförelse med elenergi. Våra hem försörjs i dag med el utan att vi vet varifrån den kommer. Med ett diversifierat nätverk för naturgas och många transportnät måste vi kunna nå exakt samma mål: en tryggad gasförsörjning i alla lägen, oavsett situation. Det är därför jag stödde och fortfarande stöder projektet med Nabucco-ledningen, men också utvecklingen mot en diversifiering av förnybara energikällor.

Skriftliga röstförklaringar

- Betänkande: Paolo De Castro (A7-0005/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för betänkandet om förslaget till rådets förordning vad gäller interventionsperioderna 2009 och 2010 för smör och skummjörkspulver, för jag ser åtgärderna som en förlängning av en positiv åtgärd som omedelbart reglerade överskottet på mjörk- och mejerimarknaden. De sjunkande världsmarknadspriserna för mjörk- och mejeriprodukter de senaste tolv månaderna beror på en allmän ökad produktion på världsmarknaden och en minskad global efterfrågan i samband med den ekonomiska och finansiella krisen. Det motiverar fortsatt offentlig intervention för smör och mjörkspulver.

Jean-Pierre Audy (PPE), skriftlig. – (FR) Med betänkandet av min italienske kollega Paolo De Castro som grund röstade jag för förslaget till rådets förordning om undantag från förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden vad gäller interventionsperioderna 2009 och 2010 för smör och skummjörkspulver. Efter 2007 års globala prisexplosion på alla livsmedel, och därmed också på mjörk, har priserna kollapsat de senaste tolv månaderna. Jag stöder kommissionen, som i början av 2009 införde stöd för privat lagring av smör i ett försök att stödja marknaden. På grund av den exceptionella situationen stöder jag förlängningen av den pågående offentliga interventionsperioden för smör och skummjörkspulver till den 28 februari 2010 genom ett anbudsförfarande. Med tanke på den osäkerhet som råder beträffande tidpunkten för mejerimarknadens förväntade återhämtning stöder jag dessutom att kommissionen bemyndigas att förlänga interventionsperioden 2010/2011 om marknaden så kräver, återigen genom ett anbudsförfarande.

David Casa (PPE), skriftlig. – (EN) I betänkandet hänvisas till förslaget till rådets förordning om undantag från den enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden vad gäller interventionsperioderna för smör och skummjörkspulver. Eftersom mejerisektorn befinner sig i en allvarlig kris röstade jag för betänkandet.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt och Cecilia Wikström (ALDE), skriftlig. – Vi är fullständigt medvetna om att mjörkböndernas situation är ohållbar. Vi är dock lika medvetna och övertygade om att interventioner från EU:s sida inte är lösningen. Tiden är nu mogen för en övergång till ett marknadsbaserat, försäkringsmässigt system som befriar jordbrukarna utan att rubba vare sig den inhemska eller den globala marknaden. Det är också hög tid att se över konkurrenssituationen inom den storskaliga insatsindustrin och den nästan lika storskaliga livsmedelsindustrin som ligger mellan bonden och konsumenterna.

Jarosław Kalinowski (PPE), skriftlig. – (PL) Med beaktande av ändringsförslagen om en frysning av mjörkvoterna skulle jag vilja säga följande. För det första finns det ingen anledning att utgå från att ett förslag till ökade produktionskvoter (som en översyn av den gemensamma jordbrukspolitiken skulle medföra) skulle påverka krisen inom sektorn.

För det andra skulle en frysning av kvotökningen (vilket är vad ändringsförslagen till Europaparlamentets lagstiftningsresolution går ut på) straffa jordbrukare i länder som för närvarande är mycket nära att nå sina kvoter. Det skulle vara orättvist och även omoraliskt att ändra spelreglerna i det här skedet. För det tredje skulle jag vilja påminna er om att vi förhandlade (förhandlingarna innefattade Polen) om frågan om mjölkkvoter vid toppmötet 2002 i Köpenhamn, med vetskapen om att kvoterna skulle tillämpas till 2007. I Luxemburg förlängdes kvotsystemet till 2014, utan att vi deltog eller hade rätt att rösta.

Vi kan inte lösa problemen inom mejerisektorn genom att ge vissa producenter möjlighet att öka sina andelar på bekostnad av andra producenter. Våra principer och åtgärder måste syfta till att ge alla en chans, oavsett vilket land de kommer från, oavsett om det är från de femton gamla eller de tolv nya medlemsstaterna.

Jörg Leichtfried (S&D), skriftlig. – (DE) Jag stöder kommissionens kortsiktiga lösning att köpa upp smör och skummjörkspulver. Men jag uppmanar till en långsiktig lösning på mejerikrisen, exempelvis genom att använda flexibel kvantitetskontroll som leder till ett mjörkpris som täcker kostnaderna. Överskottet av mjörk måste hejdas på nationell nivå genom att europeiska krav införs.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Krisen i mejerisektorn har också medfört ett prisfall på smör och skummjörkspulver. Jag välkomnar kommissionens förslag till fortsatt marknadsstöd och förlängning av interventionsperioden till den 28 februari 2010. Efter det är det bara att hoppas att marknaden återhämtar sig och att priserna återigen fastställs genom tillgång och efterfrågan. Men jag anser att interventionen är nödvändig under en begränsad tid och därför röstade jag för föredragandens förslag.

Cristiana Muscardini (PPE), skriftlig. – (IT) Den allvarliga krisen i mejerisektorn äventyrar mejeriböndernas fortlevnad. Jag anser därför att det är riktigt att även i fortsättningen motarbeta individuella kvotsystem, eftersom det egentligen skulle innebära att man åsidosätter kompensationsutbetalningarna i slutet av året, en mekanism som i själva verket är mycket viktig för det italienska produktionssystemet. Jag är positiv till en tillfällig ökning av interventionspriset, till initiativ och åtgärder som syftar till att få balans inom sektorn, till förbättrad information till konsumenterna och till den viktiga åtgärden att införa ursprungsmärkning av mjörk och mejeriprodukter.

För att återskapa balans mellan tillgång och efterfrågan bör vi i synnerhet stödja förslaget att tillfälligt frysa en del av de kvoter som tilldelats enskilda medlemsstater och erbjuda ett kompensationsystem till producenter som tvingas avliva en del av sin besättning, i förhållande till andelen av den frusna mjörkkvoten.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), skriftlig. – (RO) Europeiska unionen genomgår för närvarande en av de allvarligaste kriserna någonsin inom mejerisektorn, som beror på ökad produktion och kraftigt minskad global efterfrågan. Med hänsyn till den allvarliga situation som Europas mejeriproducenter befinner sig i måste perioden med offentlig intervention (dvs. köp och lagring av skummjörkspulver och smör) fortsätta åtminstone till februari nästa år eller till 2011 om så behövs. Jag tror inte att vi kan tillåta oss att stå och titta på när lantbruk läggs ner, för inom ett års tid skulle vi vara tvungna att importera mjörk och mejeriprodukter från länder utanför gemenskapen. Om vi också beaktar att hälsostandarderna inte kommer att vara i närheten av dem som vi strävar efter har vi allt för mycket att förlora. Betänkandet är välkommet i detta avseende. Men för att verkligen kunna lösa problemet i mejerisektorn måste vi anta liknande åtgärder, för det här lagret av produkter kräver betydande resursanslag och det kan hända när som helst att lagret blir värdelöst. Vi måste nu investera i ett hållbart jordbrukssystem som kan tillmötesgå våra livsmedelskrav, även om vi befinner oss mitt i en finanskris, för att förebygga en senare livsmedelskris.

- Betänkande: Paolo De Castro (A7-0004/2009)

David Casa (PPE), skriftlig. – (EN) Genom detta förslag ändras de system för direktstöd för jordbrukare som gäller för närvarande. Eftersom jag håller med om att sådana ändringar behövs röstade jag för.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), skriftlig. – (RO) Vi befinner oss i början av en ny mandatperiod då vi fastställer prioriteringarna för Europeiska unionens framtida politik. Jag vet att vi frestas att rikta vår uppmärksamhet mot vissa frågor som vi anser vara mycket viktiga och samtidigt ignorera andra. I det här läget vill jag betona att vi kan ge upp många saker, men vi kan inte sluta äta. EU måste därför även i fortsättningen prioritera jordbruksområdet. Enligt min åsikt måste vi höja det lägsta stödbelopp som beviljas jordbrukare över det tak på 15 000 euro som kommissionen har fastställt, samtidigt som vi anslår en högre budget för att främja mjörk- och mejerisektorn. Jag förespråkar starkt ett stöd till jordbrukare som producerar mjörk och kött, i syfte att stabilisera marknaderna, genom att låta dem ingå i den tillfälliga ramen för statliga stödåtgärder med anledning av krisen.

Systemen för direktstöd måste dessutom ta hänsyn till särskilda egenskaper i de nya medlemsstaterna, där jordbruket spelar en viktig roll i den nationella ekonomin. Man måste också se till att stödet går till jordbruket, så att strukturella problem kan lösas och konvergensmålen uppnås genom att utvecklingsnivån inom jordbrukssektorn höjs och skillnaderna i förhållande till de gamla medlemsstaterna elimineras när det gäller effektivitet och konkurrenskraft.

- Förslag till resolution: SWIFT B7-0038/2009

Zigmantas Balčytis (S&D), skriftlig. – (EN) Kampen mot terrorismen har stått högt upp på parlamentets dagordning. Vi måste dock se till att vi når en rimlig balans mellan säkerhetsåtgärderna och skyddet av medborgerliga och grundläggande rättigheter. Vi måste även se till att människors privatliv och uppgiftsskyddet respekteras till fullo. Balans och rimliga proportioner måste vara de huvudprinciper som kampen mot terrorism baseras på. EU har alltid visat prov på ett starkt engagemang för att skydda människors privatliv, och detta engagemang får inte rubbas. Gemenskapen är grundad på rättsstatsprincipen, och i samband med varje överföring av personuppgifter till tredjeländer måste rättssäkerhetsgarantier och rätten till försvar respekteras.

Självklart måste alla uppgiftsöverföringar följa uppgiftsskyddslagstiftningen på nationell och europeisk nivå. SWIFT-systemet utgör här en viktig infrastruktur, och vi måste se till att varje begäran om uppgiftsöverföring är välmotiverad, gäller ett specifikt fall och underställs strikt rättslig prövning. Gemenskapen måste vara bestämd i förhandlingarna med USA och se till att SWIFT-uppgifter inte kan användas i några andra syften än sådana som kan kopplas till finansiering av terrorism.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog och Åsa Westlund (S&D), skriftlig. – Vi Socialdemokrater valde att lägga ned våra röster i omröstningen om ändringsförslag 1. Att Europaparlamentet och de nationella parlamenten får tillgång till handlingarna och förhandlingsdirektiven inför förhandlingarna med Förenta staternas myndigheter om tillgång till betalningsuppgifter är av största vikt för den demokratiska kontrollen. Europas medborgare måste kunna lita på att överföringen av deras bankuppgifter varken strider mot nationell rätt eller EU-lag. Samtidigt inser vi vikten av att framöver effektivt kunna utreda terrorismbrott, dock inte till vilket demokratiskt pris som helst.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jag röstade för den gemensamma resolutionen om att få till stånd en internationell överenskommelse för att ge Förenta staternas finansministerium tillgång till betalningsuppdragsuppgifter för att kunna förhindra och bekämpa terrorism och finansiering av terrorism. Som företrädare för medborgarna, och med tanke på hur känslig denna fråga är eftersom den rör grundläggande rättigheter, kräver vi dock starka garantier innan någon överenskommelse med Förenta staterna om SWIFT kan undertecknas. Sådana garantier omfattar följande: att uppgiftsöverföringar endast sker i syfte att bekämpa terrorism, att en ömsesidig mekanism finns som ålägger Förenta staterna att på begäran av europeiska myndigheter överföra relevanta finansiella uppgifter, att giltigheten för denna tillfälliga överenskommelse begränsas till högst tolv månader samt att en ny överenskommelse förhandlas fram vid ett senare tillfälle så snart Lissabonfördraget har trätt i kraft och med full medverkan av Europaparlamentet och de nationella parlamenten.

Jag skulle också gärna se att det hemlighetsmakeri som i mångt och mycket präglar denna fråga skingras och att vi parlamentsledamöter får betydligt mer information än vi hittills fått om de förfaranden som ingår i denna överenskommelse.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Enligt den planerade internationella överenskommelsen ska Förenta staternas finansministerium få tillgång till betalningsuppdragsuppgifter för att kunna förhindra och bekämpa terrorism och finansiering av terrorism. Att överföra betalningsuppdragsuppgifter till främmande makt utgör ett allvarligt intrång i medborgarnas grundläggande rättigheter, i synnerhet när uppgiftsmottagaren är Amerikas förenta stater.

USA har vid ett flertal tillfällen redan visat att man inte tar uppgiftsskyddet på allvar, särskilt inte om det gäller att uppfylla och genomföra den amerikanska regeringens projekt och mål. Även om syftet med detta förslag till resolution, dvs. att skydda Europas medborgare, är gott kan man inte helt utesluta att dessa känsliga uppgifter kan komma att användas på ett felaktigt sätt. Det är av detta skäl som jag röstade mot resolutionsförslaget.

- Resolutionsförslag: EG–Tadzjikistan B7-0025/2009

David Casa (PPE), skriftlig. – (EN) Tadzjikistan har ett betydelsefullt geografiskt läge i skärningspunkten mellan Europa och Asien och spelar därför en viktig roll för ökad stabilitet i regionen. Jag röstade för denna resolution som syftar till att identifiera ett antal viktiga frågor rörande Tadzjikistan som man måste försöka lösa.

- Betänkande: Alojz Peterle (A7-0007/2009)

Zigmantas Balčytis (S&D), skriftlig. – (EN) Jag välkomnar starkt det föreslagna partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EG och Tadzjikistan, som ger ramarna för EU:s framtida samarbete med Tadzjikistan. Centralasien utgör en mycket viktig region för EU ekonomiskt och politiskt sett, och detta avtal kommer att bidra till att konsolidera och stärka EU:s politiska såväl som ekonomiska och handelsmässiga förbindelser med och närvaro i Tadzjikistan och Centralasien i allmänhet.

Avtalet kommer dessutom att främja ekonomisk tillväxt och stödja en hållbar utveckling, åtgärder för att bekämpa fattigdom samt ökad stabilitet i Tadzjikistan och i Centralasien som region. Jag ser mycket positivt på att avtalet även omfattar sådana frågor som åtgärder för att bekämpa terrorism och massförstörelsevapen, människohandel, narkotikasmuggling och organiserad brottslighet. Från och med nu kommer EU och Tadzjikistan att föra en nära dialog som kommer att bana väg för fördjupade kontakter på ett stort antal områden.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Under det tyska ordförandeskapet 2007 antog EU en strategi för Centralasien i syfte att få till stånd en ny associering. Avtalet med Tadzjikistan utgör en del av denna strategi, och det har påpekats att huvudambitionen med detta avtal i regionen är naturresurserna, inte minst naturgas. Jag röstade mot betänkandet om ett partnerskaps- och samarbetsavtal mellan Europeiska unionen och Republiken Tadzjikistan eftersom EU endast är intresserat av detta land för naturresursernas skull och på grund av landets geostrategiska läge, eftersom Tadzjikistan gränsar till både Afghanistan och Kina.

EU:s förbindelser med tredjeländer bör baseras på andra intressen, på ömsesidig respekt, och alltid präglas av respekt för varje parts suveränitet och självklart även av respekt för hur deras naturresurser förvaltas.

- Gemensamt resolutionsförslag: Situationen i Litauen till följd av antagandet av lagen om skydd för minderåriga (RC-B7-0026/2009)

Robert Atkins (ECR), skriftlig. – (EN) Jag och mina brittiska konservativa kolleger håller med om mycket i detta betänkande. Vi stöder helhjärtat lika rättigheter och möjligheter för alla, oavsett funktionshinder, ras, religion eller sexuell läggning, och tar avstånd från diskriminering i alla dess former. Vi hyser dock allvarliga betänkligheter mot att EU:s byrå för grundläggande rättigheter och Europeiska unionen lägger sig i frågor som vi anser hör till en enskild nationalstats angelägenheter.

Det är därför vi har beslutat oss för att lägga ned våra röster när det gäller denna resolution.

Martin Callanan (ECR), skriftlig. – (EN) Ledamöterna i gruppen Europeiska konservativa och reformister stöder starkt lika rättigheter och möjligheter för alla, oavsett ras, religion, sexuell läggning eller funktionshinder, och fördömer starkt diskriminering i alla dess former.

Vi hyser dock allvarliga betänkligheter mot att EU:s byrå för grundläggande rättigheter och Europeiska unionen lägger sig i frågor som vi anser hör till en enskild nationalstats angelägenheter. Litauen är en demokratisk nation och vi anser att denna fråga bör avgöras av Litauens parlament och av litauerna själva.

Vi har därför beslutat oss för att inte stödja denna resolution.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för Europaparlamentets resolution om den litauiska lagen om skydd av minderåriga mot skadlig påverkan från offentlig information, eftersom jag anser att man omgående bör se över den lag som antogs av Litauens parlament den 14 juli 2009, enligt vilken det kommer att vara förbjudet att till minderåriga direkt sprida offentlig information som främjar homosexuella, bisexuella eller polygama förhållanden, eftersom detta skulle ha skadlig påverkan på de minderårigas utveckling. Enligt Europeiska unionens principer ska alla former av diskriminering undanröjas, inte minst diskriminering på grund av sexuell läggning, och EU:s byrå för grundläggande rättigheter bör därför yttra sig om lagen i fråga och ändringar i den med utgångspunkt i EU-fördragen och EU-lagstiftningen.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Det resolutionsförslag som vi behandlar i dag är verkligen häpnadsväckande. Ett land kritiseras för att landets demokratiskt valda parlament håller på att se över en lag som – i likhet med de lagar som finns i de flesta medlemsstater – har utformats för att skydda minderåriga, och som särskilt syftar till att skydda dem från propaganda som främjar homosexualitet, bisexualitet och polygami. Vad vore mer naturligt än detta när det är fråga om barn? Men nej, detta anses som "diskriminering" och hela EU går i gemensam attack mot stackars Litauen som gjort sig "skyldigt" till förbud mot omvändelsepropaganda och till att uppmuntra familjevärderingar.

Ännu mer förvånansvärt är att även Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater), som i teorin säger sig vara kristdemokrater och stå för vissa moraliska värderingar, har skrivit under denna absurditet, som initierades av vänstern. Som vanligt räknas barns rättigheter inte alls när vissa lobbygrupper trycker på. Det bör påpekas att vissa ledamöter av detta parlament på sin tid under parollen universell sexuell frihet och allas rätt till sexualitet, oavsett ålder, faktiskt förespråkade pedofili. Denna resolution är inte bara kriminell, den är motbjudande!

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jag röstade för resolutionen som fördömer den litauiska lag om skydd av minderåriga mot skadlig påverkan från offentlig information enligt vilken varje form av information om homosexualitet förbjuds om den är tillgänglig för minderåriga. Denna lag går totalt stick i stäv mot europeisk lagstiftning, framför allt när det gäller att bekämpa diskriminering på grund av sexuell läggning. Lagen präglas i stor utsträckning av homofobi och innebär även att yttrandefriheten hindras. Ett stort antal icke-statliga organisationer har fördömt lagen, däribland ILGA (den internationella sammanslutningen för homosexuella) och Amnesty International, och även Europarådet. Vi måste ge de unga en vision av ett samhälle som tillåter mångfald och grundas på principen om respekt för andra, hur annorlunda de än må vara. Europeiska kommissionen måste, i egenskap av fördragets väktare, agera på ett ansvarsfullt sätt och inleda överträdelseförfaranden gentemot Litauen om Litauen står fast vid sitt beslut. Genom denna omröstning uppmanar vi de litauiska parlamentsrepresentanterna att ta sig samman och avslå denna lag som signalerar en återgång till en förgångna tid som åtminstone jag inte vill ha tillbaka.

Jim Higgins, Seán Kelly, Mairead McGuinness och Gay Mitchell (PPE), skriftlig. – (EN) Detta är en röstförklaring från Fine Gaels delegation i Europaparlamentet. Fine Gaels ledamöter i Europaparlamentet lade ned sina röster när det gäller Litauen eftersom den lagstiftningsmässiga/rättsliga processen inte har slutförts där än. Först när det rättsliga förfarandet i Litauen har slutförts kan frågan om huruvida det strider mot EU-fördragen utredas. Så ser det gängse och korrekta förfarandet ut. Vi noterar dessutom att resolutionen prioriterar en form av diskriminering framför andra och därför i sig utgör en form av diskriminering.

Filip Kaczmarek (PPE), skriftlig. – (PL) Jag röstade mot resolutionen eftersom den skulle kunna skapa ett farligt prejudikat i Europeiska unionen. Jag anser att varken resolutionens utformning eller sakinhåll är förenlig med subsidiaritetsprincipen. Sådana resolutioner kan främja EU-skepticism, eftersom de visar på EU:s tendens att blanda sig i EU-medlemsstaternas inre angelägenheter. Principen om icke-inblandning i EU-medlemsstaternas inre angelägenheter utgör visserligen inte någon absolut princip, men det finns ingenting som händer i Litauen som skulle föranleda oss att ingripa. De som vill ha ett bättre EU bör rösta emot denna resolution. Detta är skälet till mitt beslut. Tack så mycket.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Litauens parlament har godkänt vissa ändringar i lagen om skydd av minderåriga mot skadlig påverkan från offentlig information. Syftet med denna lag är att hindra spridningen av sådan information till allmänheten "som agiterar för homosexuella relationer" eller "utmanar familjevärderingar"

Litauen bör därför ändra lagen, alternativt avskaffa den, och avstå från att anta ändringarna i strafflagen och förvaltningslagen så att man kan säkerställa att lagarna är förenliga med mänskliga rättigheter och grundläggande friheter enligt internationell och europeisk lag.

Det var ett steg i rätt riktning när Litauens nya president bad det litauiska parlamentet att ta upp lagen till ny behandling för att se till att den uppfyller principerna i grundlagen om rättsstat, rättsäkerhet och rättslig klarhet, och att den inte strider mot garantierna för ett öppet samhälle och en pluralistisk demokrati.

Av dessa skäl, och med tanke på det akuta behovet av att denna lag ses över, röstade jag för Europaparlamentets gemensamma resolutionsförslag.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), skriftlig. – (FR) Jag röstade mot denna resolution eftersom den skapar ett farligt prejudikat genom att de åsikter som uttrycks i den inte stämmer överens med subsidiaritetsprincipen

och utgör en form av inblandning i den suveräna verksamheten i en medlemstats parlament, och det i ett skede då lagen i fråga inte ens har trätt i kraft än.

- Gemensamt resolutionsförslag: Krisen i mejerisektorn (RC-B7-0047/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Jag ställde mig bakom och röstade för ändringsförslag 28 till denna resolution där kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att omedelbart vidta ytterligare åtgärder för att påverka gemenskapens nuvarande produktionsnivå genom att tillfälligt frysa kvoterna på nuvarande nivå, något som beslutades i samband med den senaste översynen av den gemensamma jordbrukspolitiken. Skälet till min inställning är att detta ändringsförslag ligger i Portugals samtliga mjölkproducenters intresse och har stöd framför allt av mjölkproducenterna på Azorerna. Jag beklagar därför att detta ändringsförslag inte fick stöd av en majoritet av Europaparlamentets ledamöter.

Zigmantas Balčytis (S&D), skriftlig. – (EN) Jag röstade för detta gemensamma resolutionsförslag eftersom mejerimarknaden, tvärtemot Europeiska kommissionens prognos om kraftigt ökande priser på mejeriprodukter, drabbats av en dramatisk nedgång med fallande mjölkpriser, trots interventioner och exportsubventioner. Ekonomin i många medlemsstater är starkt beroende av jordbrukssektorn. Tyvärr råder det nu stora skillnader mellan de priser konsumenterna betalar för jordbruksprodukter i affärerna och de intäkter som går till producenterna. Många mjölkproducenter i EU har drabbats hårt och tvingas sälja mejeriprodukter till priser som ligger under produktionskostnaden. Kommissionen måste vidta lämpliga åtgärder såväl på kort som på lång sikt för att få slut på krisen och för att rädda EU:s mejerimarknad. Jag ger därför mitt starka stöd till förslaget att skapa en EU-fond för mejerisektorn för att hjälpa producenterna och främja investeringar på gårdarna. Om vi vill ha en välfungerande mejerimarknad måste vi främja jordbruksinvesteringar med inriktning på modernisering, småproducenter och unga jordbruksföretagare. Och det allra viktigaste är att se till att lantbrukarna får rättvist och skäligt betalt för sin produktion.

David Casa (PPE), skriftlig. – (EN) Under de senaste tolv månaderna har mejerisektorn drabbats av en nedgång med mjölkpriser som fallit under 21 cent per liter, vilket lett till att många jordbrukare blivit tvungna att sälja sina mejeriprodukter till förlustpriser. Situationen är oerhört allvarig och det är av den anledningen som jag röstade för denna resolution.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose and Britta Thomsen (S&D), skriftlig. – (DA) Vi har röstat mot förslagen om ökat jordbruksstöd till mejerisektorn. Vår grupp röstar genomgående för minskat jordbruksstöd och för fortsatt reform av EU:s jordbrukspolitik. I samband med detta beslut röstade gruppen Progressiva förbundet av socialdemokrater och demokrater i Europaparlamentet mot ändringarna 16, 17 och 19 då dessa ändringar, trots det positiva innehållet, inte var relevanta för den aktuella frågan.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för förslaget om en gemensam resolution om krisen i mejerisektorn eftersom jag anser att det behövs omedelbara åtgärder för att avhjälpa den allvarliga krisen inom denna sektor, särskilt genom att stimulera efterfrågan så att balansen kan återställas på marknaden. Den kompromiss som nåtts i parlamentet innehåller dock tyvärr inget tillfälligt stopp för kvothöjningar eller andra åtgärder för att minska produktionen, åtgärder som skulle inneburi ett mycket viktigt bidrag för att hjälpa EU:s jordbrukare genom denna kris.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Den allvarliga kris som mejerisektorn befinner sig i gör att man omedelbart måste vidta ännu effektivare åtgärder för att stödja producenterna och tänka igenom nyttan av att avskaffa mjölkkvoterna 2015.

En stabilisering av mjölk- och mejerimarknaden kommer inte att kunna uppnås endast genom en eller två enstaka åtgärder, som t.ex. att avstå från att höja kvoterna, som vidtas för att dämpa de omedelbara och tillfälliga effekterna av krisen. I stället är det lösningar på medellång eller lång sikt som krävs, och orsakerna till att denna marknad inte fungerar som den ska måste fastställas, och även hur man på bästa sätt kan uppnå en hållbar produktion, samtidigt som konsumenternas rätt till rimliga priser inte får förbises.

Jag vill i detta sammanhang peka på det särskilt utsatta konkurrensläget i de mest avlägsna regionerna som är starkt beroende av sin mejeriproduktion, t.ex. Azorerna. Jag beklagar den brist på lyhördhet som Europeiska kommissionen visat prov på, samt bristerna på nationell nivå när det gäller hanteringen av denna process från den portugisiska regeringens sida. Att våra ledare har förmåga att handla och främja nationella intressen är särskilt viktigt i samband med kriser. Tyvärr saknas sådan förmåga. Positivt är dock att de ändringsförslag som jag står som medförfattare till och som rör ett stöd för en ökning av de s.k. försumbara stöden har rönt framgång. Detta är ingen idealisk lösning, men det är en bit på vägen.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Jag röstar för denna resolution, trots att den inte går tillräckligt långt. För att stabilisera priserna nu måste bonusen på 2 procent av den årliga ökningen utöver kvoten avskaffas omedelbart. Mjölkkvotssystemet kommer att behövas även efter 2015, alternativt ersättas av en annan regleringsmekanism. Mjölkproduktionen måste anpassas till efterfrågan inom EU för att producenterna ska kunna garanteras ett skäligt pris. Insyn i marknaden är avgörande, och här föreslår jag att ett europeiskt observationsorgan inrättas som hjälper till att övervaka och reglera marknaden från produktion till distribution.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Den antagna resolutionen innehåller positiva åtgärder som är nödvändiga i den svåra krissituation som för närvarande råder inom sektorn. Därför röstade vi för. Det handlar emellertid bara om tillfälliga åtgärder som inte löser sektorns grundläggande problem, särskilt för de små och medelstora producenterna för vilka situationen troligen kommer att förvärras i framtiden, med tanke på att det tillkännagetts att man har för avsikt att avskaffa mjölkkvoterna.

Den kamp som mjölkproducenterna för och som sträcker sig bortom deras mest närliggande mål – att sälja sina produkter till priser som gör att de kan överleva – har också en djupare innebörd och betydelse som har att göra med vilken typ av jordbruk vi vill ha i framtiden. Den nyliberala jordbruksmodellen, som får marknaden att översvämmas av produkter från länder med större produktionskapacitet och främjar intensiv produktion i vissa länder och nedläggning av jordbruk i andra med följden att vissa blir beroende av andra för sin mat, måste ersättas med en modell som grundas på idén om livsmedelssuveränitet och livsmedelstrygghet, dvs. varje lands rätt att producera på ett hållbart sätt. I denna modell är allmänna styrmedel för produktionen – kvoter som anpassas efter varje lands behov – av avgörande betydelse.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) När den politik som förs driver jordbrukare att begå självmord, när den gör att människor avsiktligt förstör vad de skapat för att detta inte upplevs som värre än det som den förda politiken erbjuder, då är det hög tid att börja driva en annan politik. Liberaliseringen av jordbruket i allmänhet, och av mejerisektorn i synnerhet, är en katastrof. Hur många gånger måste det sägas här i kammaren att jordbruket inte kan ses som en ekonomisk verksamhet som alla andra eftersom det förser människor med mat, bidrar till att göra landsbygden mer attraktiv och får människor att stanna kvar? Livsmedel är inte produkter som man kan spekulera med på en marknad som är skild från varje slags verklighet. Det är absurt att uppmuntra import av produkter som inte ens tillfredsställer de krav våra bönder måste leva upp till. Det är skandalöst att lämna dessa bönder i händerna på livsmedelsberedningsföretag och rovgiriga stora centrala uppköpare, som kammar hem vinster på bekostnad av både producenter och konsumenter. Textens blygsamma, vaga förslag är varken tillräckliga eller helt tillfredsställande, men de existerar åtminstone. Därför har vi röstat för.

Pascale Gruny (PPE), skriftlig. – (FR) Tillståndet på mejerimarknaden har försämrats betydligt under de senaste 12 månaderna: mjölkpriset har sjunkit med 30 procent på ett år vilket är det största fallet på 20 år. Därför är det hög tid att införa nya regleringar på europeisk nivå för att säkerställa att mejerisektorn inte bara rättar sig efter marknadens regler utan faktiskt även kan sägas utmana dem. I nuläget tillåter inte den instabilitet som råder avseende producenternas intäkter att de resurser som är avgörande för framtida investeringar i sektorn fördelas på bästa sätt. Därför är det Europeiska kommissionens plikt att underlätta avtalsförhållanden i jordbrukets livsmedelskedja, för att balansera förhållandet mellan de olika aktörerna inom sektorn, stabilisera marknaderna och förebygga marknadsrisker. Den måste också uppmuntra till bättre organisation inom sektorerna. Dessutom bör det övervägas om ökade mjölkkvoter kan ha en positiv inverkan på producentpriserna. EU måste agera nu. Vi kan inte vänta längre. Om vi inte agerar riskerar vi att den europeiska mejerisektorn skadas permanent och då berövar vi bräckliga landsbygdsområden deras ekonomiska bas.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Mjölkestreiken växer i omfång i Europas länder med uppseendeväckande bilder av mjölk som rinner ut på åkrarna. För att bemöta mejeriproducenternas oro har Europaparlamentet antagit en ståndpunkt. I detta sammanhang röstade jag för att en fond på 600 miljoner euro skapas i EU:s budget för 2010, för att erbjuda hjälp till mjölkbönder som nu upplever den allvarligaste krisen någonsin i denna sektor, och som brottas med lagen om tillgång och efterfrågan på världsmarknaden för mejeriprodukter.

Mina socialistiska kolleger och jag har även ingett ett ändringsförslag som förordar ett tillfälligt upphävande av de gällande mejerikvoterna i avsikt att få till stånd en prishöjning. Vi bör även vidta konjunkturåtgärder som ett komplement till de marknadsstyrningsåtgärder som redan genomförts, då de senare har visat sig ineffektiva när det gäller prisvolatilitet.

Elisabeth Jeggle (PPE), skriftlig. – (DE) Mejerisektorn är nu mitt uppe i en allvarlig, aldrig tidigare skådad, kris: producentpriserna har sjunkit drastiskt, konsumentpriserna har stigit och många jordbruk i EU kämpar för sin överlevnad. Kommissionen har stått bredvid och sett på denna utveckling alldeles för länge. I vårt resolutionsförslag, som får stöd från nästan samtliga grupper, klargör vi att de beslut som fattades i november 2008 i samband med hälsokontrollen inte är tillräckliga i den nuvarande situationen. Den övergripande jordbruksreform som vi antagit är för liten.

Om de grundläggande villkoren har förändrats måste kommissionen ta initiativ till att göra något som hjälper EU:s bönder. I vår resolution manar vi till omfattande åtgärder: marknadsstabilisering, säljfrämjande åtgärder, ett övergripande skolmjölksprogram, en ökning av det högsta beloppet för minimibetalningar från 7 500 euro till 15 000 euro för alla jordbruksområden, en förtidspensioneringsplan/kvotåterköpsplan, stärkande av producentorganisationer, korrekt märkning av mejeriprodukter, exportkreditförsäkring liknande den som finns i USA och, för särskilda åtgärder, mejerifonden. Med denna resolution är vi redo att ta ansvar för det europeiska jordbruket. Därför röstade jag för den aktuella resolutionen.

Marine Le Pen (NI), skriftlig. – (FR) Mejerisektorn hotas. Under flera månader nu har mejeriproducenter producerat med förlust utan att mjölkpriserna fallit i konsumentledet. De som dragit nytta av detta är de stora distributörerna. Tusentals franska småproducenter hotas av konkurs. Den allmänna mejeristrejken är det senaste steget producenterna tagit för att göra sina röster hörda, för att inte kvävas av myndigheternas likgiltighet, och den sprider sig nu i många europeiska länder och äventyrar därmed många arbetstillfällen i andra branscher inom mejerisektorn. Behovet av att hitta effektiva lösningar för denna viktiga sektor av det franska och det europeiska jordbruket är akut, liksom behovet av att radikalt förändra politiken, eftersom det om vi ska vara ärliga är Europeiska kommissionen, rådet och Europaparlamentet med sina ultraliberala idéer som bär hela ansvaret för denna tragedi. Vi måste agera omgående: behålla kvotprincipen efter 2015, genast sänka kvoterna för att stoppa priset, sätta priser som motsvarar de kostnader som oberoende producenter har och skapa full insyn i de stora distributörernas prissättning. Bönderna förväntar sig ett kraftfullt agerande.

Astrid Lulling (PPE), skriftlig. – (DE) Vi räddade bankerna för att vi måste. Detta medgavs och accepterades av alla ansvarstagande politiker.

Nu står vi inför en situation inom jordbruksindustrin där vi behöver förhindra att bönder går i omedelbar konkurs, särskilt inom mejerisektorn, eftersom priserna inte längre täcker produktionskostnaderna. Vi måste emellertid se till att vår produktionskapacitet är tillräckligt stor för att förse de europeiska medborgarna med högkvalitativa livsmedel.

Jag tillhör en generation som upplevt matransonering och tvingats hamstra mat för att ha tillräckligt att äta. Förhoppningsvis kommer det aldrig att gå så långt igen. Men de som inte upplevt hunger förstår inte hur viktig en stark gemensam jordbrukspolitik är för Europa.

Vi behöver leveranssäkerhet och då inte bara i energisektorn.

Jag skulle vilja be er ha i åtanke att kostnaden för EU och medlemsstaterna skulle bli många gånger större om alltför många jordbruk i alltför många regioner tvingas upphöra med sin verksamhet för att vi inte kan eller är beredda att vidta de nödvändiga kortsiktiga åtgärder som efterlyses i denna resolution, jämfört med kostnaderna för lämpliga kortsiktiga åtgärder inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

Armén av arbetslösa är stor nog. Att tillåta att jordbruksföretag går i konkurs skulle vara oansvarigt av sociala, ekonomiska och miljömässiga skäl.

Jag hoppas att vår varning kommer att hörsammas.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jag röstade för det gemensamma resolutionsförslaget trots att jag ansåg att det var otillfredsställande. Förslaget att avskaffa systemet med mjölkkvoter år 2015 och att till dess öka kvoterna med 1 procent per år innebär i praktiken en legalisering av de överskott som redan finns i vissa länder och nu produceras över kvoten och sedan exporteras till mycket låga priser. Det medför en sänkning av marknadspriset, som i många länder ligger under produktionskostnaden. De åtgärder som kommissionen försöker genomföra syftar främst till avreglering och därmed till liberalisering av sektorn för mjölkproduktion i Europa.

Vi är helt emot dessa åtgärder eftersom de tjänar de stora företagens intressen på samma sätt som reformerna av den gemensamma jordbrukspolitiken och är till men för småskaliga producenter. Vi stöder åtgärder för att reglera mjölksektorn.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) De senaste månaderna har en situation utvecklats på mjölkmarknaderna som hotar många mjölkproducenters existens. Priset på deras produkter har snabbt fallit. Små och medelstora jordbruk har drabbats särskilt hårt och tvingas nu utnyttja sina reserver för att överleva. Därför måste EU handla snabbt. Kommissionen har tidigare varit alltför försiktig i sina försök att få bukt med krisen, som den delvis bär ansvaret för på grund av sitt beslut att öka leveranskvoterna.

Parlamentets initiativ, varav de flesta också nämns i detta resolutionsförslag, är därför desto mer välkomna. Det handlar först och främst om inrättande av en mjölkfond som tilldelas 600 miljoner euro, åtgärder för att öka efterfrågan på mjölkprodukter, utökad kvalitetskontroll och krav på noggrann märkning. För att stödja våra jordbrukare var det därför självklart för mig att rösta för resolutionsförslaget och de åtgärder som föreslås i det.

Frédérique Ries (ALDE), skriftlig. – (FR) En varningsklocka – det är det väsentliga i vår resolution. Den uppmanar kommissionen och rådet att vidta nödgärder för att finna en väg ut ur krisen, vars fulla kraft mjölkproducenterna nu får känna av. I Belgien fick denna kris en ny dimension i går, när över 2 000 producenter hällde ut tre miljoner liter mjölk i Ciney. Att enbart skylla detta på avskaffandet av kvoterna är ett sätt att stoppa debatten. Därför motsatte jag mig ändringsförslag 28, där man kräver en frysning av kvoterna, eftersom det är alltför förenklat. Huvudorsakerna står att finna på annat håll: en nedgång i efterfrågan, hård konkurrens över hela världen och framför allt distributionsföretagens oacceptabla vinstmarginaler som har kritiserats av många konsumentföreningar. Det var det som föranledde mig att i punkterna 17 och 18, som jag är författare till, begära en undersökning av kommissionen för att avgöra om det finns några karteller. Kommissionens trovärdighet står på spel. Å andra sidan stödde jag ändringsförslag 1, som handlar om en utvidgning av det initiativ som 16 medlemsstater tagit och innehåller krav på att balansen återställs mellan de olika aktörerna i sektorn. Personligen är jag för att man fastställer ett minimipris på mjölk i varje land.

Marc Tarabella (S&D), skriftlig. – (FR) Inför omröstningen om resolutionen om krisen inom mjölksektorn hade jag lagt fram och ställt mig bakom några ändringsförslag om en kortfristig reglering av mjölkmarknaden, speciellt genom en frysning av kvotökningar eller en tillfällig minskning av kvoterna (på 3 till 5 procent). Alla dessa åtgärder har emellertid avvisats av parlamentet. Producenter har rätt att förvänta sig att parlamentet lägger fram de radikala åtgärder som behövs. Trots vissa positiva inslag uppfyller inte resolutionen dessa förväntningar, och därför avstod jag från slutomröstningen.

- Gemensamt resolutionsförslag: Tryggad energiförsörjning (RC-B7-0040/2009)

Maria da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) EU är starkt beroende av importerad energi. För att minska vårt energiberoende måste vi vidta åtgärder för energieffektivitet, diversifiering av energikällor genom en ökad användning av förnybar energi och diversifiering av ursprungs- och transitländer. Konsolidering av den gemensamma energimarknaden i hela EU är också mycket viktig för att öka energitryggheten. Gaslednings- och elnät som täcker hela Europa måste prioriteras. I det avseendet är två av de projekt som ingår i den ekonomiska återhämtningsplanen mycket viktiga för Portugal: sammanlänkningen av elnäten mellan Portugal och Spanien, som bidrar till att stärka den iberiska elmarknaden, och länken mellan Spanien och Frankrike, för att förhindra att den iberiska halvön blir en isolerad energiregion. Kommissionen och rådet uppmanas att göra sitt yttersta för att stödja utvecklingen av projekt för förnybar energi i länderna i södra Europa med hög kapacitet för förnybar energi. Vidsträckt områden i regionen Alentejo har den högsta potentialen för solenergi i hela Europa, såsom framgår av kartor över solstrålningens fördelning.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för Europaparlamentets resolution om de externa aspekterna av en tryggad energiförsörjning, eftersom jag anser att inrättandet av en verklig gemensam energipolitik är avgörande för en tryggad energiförsörjning i EU. En gemensam energimarknad som fungerar ordentligt och en diversifiering av energikällorna kommer hur som helst att vara oerhört betydelsefullt för att förhindra kommande kriser och avbrott i energiförsörjningen. I det avseendet anser jag att ökade investeringar i förnybar energi och energieffektivitet bör vara ett centralt inslag i EU:s politik.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) EU:s energiberoende, det strategiska behovet av att minska det och de hot mot EU:s stabilitet som orsakas av en sådan svaghet är väl kända och har varit föremål för en omfattande debatt.

I det avseendet är mitt lands beroende mycket större än det europeiska genomsnittet. Det är ett tecken på hur den ena regeringen efter den andra totalt misslyckats på detta område och ger anledning till stor oro för en eventuell kris på energimarknaderna.

Med tanke på de problematiska förbindelserna med vissa av våra huvudleverantörer, gränserna för energikällornas mångfald och den otillräckliga försörjningsförmågan anser jag att det är viktigt för alla medlemsstater att EU agerar samfällt för att bevaka sina gemensamma intressen och visa att det kan stå fast vid dem i ett mycket krävande förhandlingssammanhang.

Likaledes anser jag att medlemsstaterna inte får smita från sitt ansvar utan bör besluta om varierade energikorgar där alla viktiga alternativ, inklusive kärnkraft, ska undersökas, utvärderas utan förutfattade meningar och praktiseras när de finns användbara, med förtur för dem som kan produceras mest effektivt, säkrast och renast.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Europa kommer inte, åtminstone inte på kort sikt, att kunna göra sig kvitt sitt beroende av länder utanför Europa för sin energiförsörjning. För att kunna minska dessa begränsningar är det sant att vi behöver variera formerna för vårt beroende, med avseende på både energikällor och leveransländer. Men uppriktigt sagt ser jag ingen mening med att försätta oss i Turkiets klor i ett utspel som verkar motiveras mer av fientlighet mot Ryssland än av energiöverväganden. Turkiet är en nödvändig transitpunkt för er berömda Nabucco-gasledning, som systematiskt har prioriterats framför andra projekt. Detta skulle ge landet ett verksamt medel att utöva påtryckningar.

När det gäller Desertec kan jag inte heller här se vitsen med att bli beroende av något som för närvarande är ett projekt som ingår i ett privat initiativ. I själva verket anser jag att det är oförenligt att vilja föra en centraliserad energipolitik, under kommissionens överinseende, och att samtidigt överlämna EU:s energisektor till privata aktörer, vilket medför prisökningar och minskad service och leder till sämre energival. Framför allt anser jag att energi är en alltför viktig fråga för att avgöras av kommissionens tjänstemän eller överlåtas till några företags vinstintressen.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Detta gemensamma resolutionsförslag om de externa aspekterna av en tryggad energiförsörjning innehåller viktiga alternativa lösningar för Europas framtida energipolitik. I all synnerhet anser jag att den markanta ökningen av andelen förnybara energikällor i den nuvarande energimixen är särskilt betydelsefull, och jag är därför också för Desertec-projektet som planeras av en grupp privata investerare.

Syftet med detta är framför allt att minska EU:s beroende av enskilda stater varifrån vi hittills har fått våra fossila bränslen. Det planerade Nabucco-projektet kommer tyvärr inte att bidra till detta eftersom det kommer att lämna EU öppet för utpressning på grund av Turkiets planerade anslutning till EU. Med tanke på den islamiska regimens direkta inflytande i Turkiet bör vi därför avvisa projektet i dess nuvarande form. Av detta skäl avstod jag i slutomröstningen från att rösta om texten som helhet, trots flera positiva inslag.

Geoffrey Van Orden (ECR), skriftlig. – (EN) Vi förstår våra olika allierades speciella bekymmer. Ur brittisk synpunkt kräver emellertid inte ansträngningarna att åstadkomma en mer samordnad EU-strategi för en tryggad energiförsörjning Lissabonfördraget eller en utvidgning av kommissionens befogenheter. Tillräckliga mekanismer finns redan på plats för att EU:s medlemsstater ska kunna agera samfällt när vi har att göra med Ryssland, om vi så skulle önska.

Hänvisningarna till Lissabonfördraget i denna resolution är till stor nackdel. Det brittiska konservativa partiet är häftiga motståndare till ratificeringen av detta fördrag och till ytterligare försök till politisk integration i EU. Jag beklagar också att man underlåtit att hänvisa till kärnkraft i den mix av hållbara och varierade energiförsörjningskällor som kommer att krävas under kommande år. Tryggad energiförsörjning är våra regeringars första och främsta ansvar.

6. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

(Sammanträdet avbröts kl. 12.55 och återupptogs kl. 15.00.)

ORDFÖRANDESKAP: SCHMITT

Vice talman

7. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

8. Situationen i Taiwan efter den tyfon som nyligen drog fram över landet (debatt)

Talmannen. – (HU) Nästa punkt är kommissionens uttalande om situationen i Taiwan efter den tyfon som nyligen drog fram över landet.

Meglana Kuneva, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Låt mig först få uttrycka min medkänsla för Taiwans folk som drabbats av tyfonen Morakot och dess följder. Gemenskapens civilskyddsmekanism har bidragit till det allmänna hjälparbetet och visat EU:s solidaritet med Taiwans befolkning.

Den 7 augusti 2009 drog tyfonen Morakot in över Taiwan och orsakade allvarliga översvämningar och jordskred. Över 150 människor dödades och tiotusentals förlorade sina hem. Infrastrukturen för transporter, däribland vägar och broar, förstördes och kommunikationsnät bröts. Omkring 700 000 hem saknade tillgång till dricksvatten. Taiwan begärde internationell hjälp den 12 augusti 2009. Som svar aktiverade kommissionen gemenskapens civilskyddsmekanism. Mekanismen underlättar och samordnar medlemsstaternas naturabistånd vid svåra nödsituationer.

Kommissionen skickade en arbetsgrupp för samordning och katastrofanalys till Taiwan för att bedöma hjälpbehoven och bistå regeringen i dess hjälparbete. Gruppen utförde flera utvärderingsuppdrag i de drabbade regionerna och delade sina rön och rekommendationer med de lokala myndigheterna och internationella partner. Arbetsgruppen underlättade också leveranser av naturabistånd, t.ex. vattenreningsutrustning, som Sverige och Polen donerat och som skickades till de värst drabbade områdena i Taiwan.

Genom denna snabba hjälpinsats säkrades ett konkret uttryck för europeisk solidaritet. Närvaron av en europeisk arbetsgrupp på plats mottogs också positivt. Gemenskapens civilskyddsmekanism är ett mycket tydligt tecken på europeisk solidaritet med länder över hela världen, och jag är övertygad om att den kommer att fortsätta att växa i styrka och effektivitet.

Naturkatastrofer kan drabba vilket land som helst i världen. De för ofta med sig en tung kostnad i mänskligt, ekonomiskt och miljömässigt hänseende. I framtiden är det troligt att klimatförändringarna orsakar fler katastrofer. Solidaritet med andra länder som drabbas av katastrofer förblir därför en av pelarna i europeisk katastrofhanteringspolitik. Jag ser fram emot att fortsätta arbetet med parlamentet för att se till att verktygen för europeisk krishantering lämpar sig för sitt syfte.

Thomas Mann, för PPE-gruppen. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Republiken Taiwan skakade i sina grundvalar den 8 augusti. Tyfonen Morakot svepte in över ön med otyglad kraft och dödade mer än 750 människor. Tusentals förlorade sina tillhörigheter och stora landområden ödelades. Skadorna uppgår till mer än 2,5 miljarder euro. Återuppbyggnaden av infrastrukturen som skadats kraftigt kommer att ta månader. Som tecken på vår solidaritet har vi européer velat stödja Taiwans folk genom att ge katastrofhjälp.

Fru Kuneva! Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) stöder de initiativ som kommissionen har tagit. Det är desto mer förvånande att taiwanesiska ambassader fick instruktioner om att avvisa all utländsk hjälp. Det ledde till stark kritik och till att man den 13 augusti gjorde välbehövliga justeringar av ett totalt misslyckat krishanteringsprogram. Kort därpå avgick premiärminister Liu Chao-shiuan.

Ytterligare ett skäl till irritation var Dalai Lamas besök i Taiwan under flera dagar i september. Han ville bara be för offren tillsammans med de överlevande. Medkänsla har länge varit budskapet i Dalai Lamas mycket hyllade tal och böcker. Än en gång protesterade den kinesiska regeringen högljutt och utövade mycket stora påtryckningar. Det är upprörande att Peking än en gång har gjort en rent humanitär handling från Dalai Lamas sida till en politisk fråga. Taiwan måste ställa sig frågan vilken sida det faktiskt stöder. Det var först efter starka protester från sitt eget folk som president Ma Ying-jeou tillät nobelpristagaren att komma in i landet.

Vi behöver förstärka vår dialog med Taiwan – om humanitära frågor men också om våra grundläggande värderingar. Demokrati, mänskliga rättigheter och solidaritet är oskiljaktiga också i detta asiatiska tillväxtland.

Victor Boştinaru, för S&D-gruppen. – (EN) Herr talman! Låt mig först få uttrycka min uppriktiga sorg över den väldiga tragedi som drabbade Taiwan den 8 augusti och särskilt över alla de människor som dödades av den otroliga energin i förödelserna från denna stora katastrof.

Morakot var den mest dödsbringande tyfon som drabbat Taiwan på nästan 50 år. Den hemsökte ön tidigt i augusti och lämnade omkring 700 människor döda eller saknade, tvingade tusentals till evakuering och begravnade hundratals byhus i jordskred.

Vid detta tillfälle visade Kina stor lyhördhet genom att omedelbart skicka hjälp för att bistå taiwanesiska offer. Inte bara den kinesiska regeringen var redo att hjälpa ön utan också privata företag och organisationer av olika slag, däribland Association for Relations across the Taiwan Straits och Röda korset på fastlandet.

Det kinesiska folket erbjöd också hjälp med penninginsamlingar som organiserats för att hjälpa ön att hantera katastrofen.

Enligt den senaste statistiken har det kinesiska fastlandet hittills donerat omkring 1 miljard yuan renminbi till tyfonoffren, vilket motsvarar nästan 150 miljoner US-dollar. En viktig roll i denna situation spelade de flera hundra monteringsfärdiga hus som skickades från Kina till Taiwan för att ge tak över huvudet till dem som hade förlorat sina bostäder.

Jag skulle vilja understryka att EU, som stöder politiken för ett enat Kina, välkomnar den hjälp som Kina erbjöd Taiwan vid denna tragiska händelse eftersom det tyder på en förbättring av förbindelserna mellan de båda territorierna, och det står klart att en förbättring av dessa förbindelser kan leda till ökad stabilitet i denna region.

Jag anser också, och det får bli mina avslutande ord, att EU med tanke på katastrofens omfattning bör tillämpa en av sina grundläggande värderingar, solidaritet, och erbjuda Taiwan ytterligare materiellt och ekonomiskt bistånd för att bidra till det omfattande återuppbyggnadsarbetet.

Charles Tannock, för ECR-gruppen. – (EN) Herr talman! De scener av förödelse och förstörelse som tyfonen Morakot orsakade kommer att bli kvar i vårt medvetande länge, men många människor i Taiwan kommer att leva med följderna av denna tragedi i åtskilliga år framöver. Över 700 människor förlorade livet och tusentals andra har fått utstå ett totalt sönderfall.

Taiwans regering under president Ma reagerade snabbt genom att sända ut soldater till de värst drabbade samhällena och områdena, och genom att begära hjälp från det internationella samfundet. Det svenska EU-ordförandeskapet och kommissionen bör gratuleras till sitt arbete med att aktivera gemenskapens civilskyddsmekanism. Jag hoppas nu verkligen att kommissionen engagerar sig för långsiktig hjälp till Taiwan, så att dess folk och ekonomi kan återhämta sig fullständigt och infrastrukturen kan byggas upp på nytt.

Jag är säker på att folket och regeringen i Taiwan känner tacksamhet för den solidaritet och det stöd som EU visat. Dessutom ser jag som ordförande för parlamentets vänskapsförbund med Taiwan fram emot att få veta hur situationen ser ut just nu när jag leder en delegation parlamentsledamöter till Taiwan nästa månad.

Den katastrof som drabbat Taiwan kan mycket väl bli en vanligare förekomst, både i Taiwan och över hela världen, som resultat av klimatförändringarna. Det är därför viktigt att Taiwan, som är en ö och därför sårbar för sådana meteorologiska fenomen och dessutom en betydande industrimakt, kan delta på ett meningsfullt och värdigt sätt i lämpliga internationella organisationer, inte minst de som har anknytning till väder- och klimatförändringar. Framför allt bör Taiwan få delta i FN:s ramkonvention om klimatförändringar och Meteorologiska världsorganisationen.

Både rådet och kommissionen stöder Taiwans meningsfulla deltagande i FN-organ nu, och jag hoppas att de tar vara på det tillfälle som Taiwan har fått till följd av katastrofen för att stödja landets medverkan i dessa strukturer.

Fiorello Provera, för EFD-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Samtidigt som jag vill uttrycka mitt deltagande med och mitt stöd till Taiwans folk vill jag betona att EU:s humanitära insats vid denna katastrof gjordes i rätt tid.

Kommissionen har gjort sin del, och många medlemsstater har skickat hjälp eller expertgrupper. Även Kina har hjälpt de taiwanesiska myndigheterna, en gest som jag anser vara av stor betydelse. Men om vi vill ge de taiwanesiska myndigheterna och länderna i regionen strukturell hjälp att hantera denna typ av hot i framtiden bör EU stödja godkännandet av Taiwan som observatör vid Meteorologiska världsorganisationen och FN:s ramkonvention om klimatförändringar.

Taiwans arbete som observatör har redan lett till vissa positiva resultat inom andra internationella sektorsorganisationer såsom WTO, och även i detta fall skulle Taiwans deltagande kunna vara en praktisk form av förebyggande arbete, som i framtiden skulle kunna begränsa riskerna för öns 23 miljoner invånare och för regionen som helhet.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Herr talman! Taiwan håller just nu på att återhämta sig från en förödande naturkatastrof, den största i landet på över 50 år. Det är vår skyldighet att inte bara uttrycka vårt deltagande utan även spela en aktiv roll i arbetet med att återuppbbygga de delar av ön som har ödelagts.

När tyfonen Morakot slagit till uttryckte kommissionen och rådet glädjande nog sin vilja att hjälpa till. Jag uppmanar dem nu att tillhandahålla konkret hjälp som landets myndigheter och befolkning behöver, eftersom det finns enormt mycket att göra. På EU-nivå finns lämpliga instrument som bör användas i full utsträckning.

Som några av mina kolleger redan har nämnt belyser denna katastrof än en gång frågan om Taiwans deltagande i FN:s olika organ. I princip uppmanar EU-institutionerna detta, men det är hög tid att något görs för att förändra saker och ting. De taiwanesiska myndigheterna hade inte tillgång till meteorologisk information som visade hur allvarlig tyfonen var. Detta är helt oacceptabelt. Det är helt avgörande att Taiwan ansluter sig till FN:s ramkonvention om klimatförändringar och på så sätt får möjlighet att undvika det värsta, eftersom det utan tvekan kommer att ske fler klimatkatastrofer i framtiden.

Jag är ordförande i Taiwan-Luxemburg-föreningen, och jag tycker verkligen att vi inte längre ska tolerera påtryckningar i form av utpressning från det kommunistiska Kina i samband med våra förbindelser med Taiwan. Det är helt avgörande att vi får kristallklart stöd från kommissionen och rådet i frågan.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Först vill jag uttrycka min djupa sorg för den humanitära tragedin i Taiwan och säga att vi i EU måste hjälpa till på alla sätt vi kan.

Vi vet nu att 640 personer dödades av tyfonen Morakot, och att över 192 personer saknas. Ett enda skred utplånade en hel by och dödade hundratals människor. Men inget av detta hände av en slump. Händelsen föregicks av en ihållande torka som minskat jordens kapacitet att ta upp regnet.

Förekomsten av torka, översvämningar och extrema väderförhållanden ökar gradvis till följd av klimatförändringarna. En tyfon uppstår i havsområden med en yttemperatur på över 27 °C. Temperaturhöjningen kommer att leda till en betydande ökning av både antalet tyfoner och deras intensitet. I dagsläget bor 120 miljoner personer i tyfondrabbade områden. Mellan 1980 och 2000 drabbades 250 000 personer av tyfoner.

Därför måste våra hjärtan vara med i Köpenhamn, där vi i december ska besluta om huruvida varje enskilt land separat ska försvara sina egna tillfälliga och kortsiktiga intressen, eller om vi tillsammans ska kämpa för planeten, vårt hem, och för att motverka klimatförändringarna.

Kommer då industriländerna och utvecklingsländerna att sluta bidra till katastrofer som den som just skedde i Taiwan? I så fall behövs insatser. Vi måste förbinda oss att göra vad som krävs för att uppnå de minskningar som är nödvändiga för att förhindra att temperaturen ökar med mer än 2 °C. Dessutom måste vi öppna plånboken och ge ekonomisk hjälp till världens utvecklingsländer så att de blir en del av lösningen och bidrar till att bekämpa klimatförändringarna.

Vi är den utvecklade värld som orsakat klimatförändringarna. Vi är förorenarna och vi måste betala enligt den princip som vi själva fastställt, nämligen att förorenaren ska betala. Vi måste betala genom att ge ekonomiskt stöd till utvecklingsländerna.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Herr talman! Detta var en katastrof av helt oförutsedd storlek för Taiwan. Tragedin är stor i bergsområdena. Hela byar har försvunnit, och tusen personer förmodas vara döda eller saknas. Tusentals överlevare, kanske fler än så, hårbäreras just nu i militärläger. Så beskriver Menno Goedhart, den högste representanten i Taiwan från mitt hemland Nederländerna, de förödande följderna av tyfonen Morakot. Först och främst vill jag uttrycka mitt deltagande, från detta parlament, till myndigheterna och medborgarna i Taiwan.

Förutom den praktiska hjälp som Menno Goedhart just nu erbjuder sina taiwanesiska vänner, och även om jag uppskattar det som redan har gjorts från EU:s sida, vill jag ändå ställa några frågor till kommissionen som handlar om stärkta förbindelser mellan EU och Taiwan. Till att börja med kommer kommissionen nästa månad att lägga fram ett förslag om att lätta på visumreglerna för taiwanesiska medborgare. Storbritannien och Irland har redan föregått med gott exempel på detta område. För det andra visar en nyligen publicerad europeisk rapport tydligt att det skulle vara av enormt stor fördel för både Taiwan och EU om de båda parterna kunde enas om åtgärder för att öka handeln. Håller kommissionen med om denna angelägna slutsats?

Slutligen vill jag uttrycka mitt fulla stöd till de av mina kolleger i parlamentet som redan har förespråkade att Taiwans ofattbara internationella isolering ska upphöra. Sådan isolering är helt oacceptabel, framför allt när det gäller människors liv, var de än befinner sig.

Ville Itälä (PPE). - (FI) Herr talman! Den 8 augusti drabbades Taiwan av en katastrof av stor skala. Följderna blev förödande och de ekonomiska skadorna var enorma. Nu är det tid för oss att hjälpa. Det är tid för oss att visa solidaritet med Taiwans medborgare. Vi måste visa medkänsla, men framför allt måste vi ge ekonomisk hjälp och, som kommissionsledamoten redan sagt, använda oss av verktyg för krishantering. Vi måste ge Taiwan allt stöd som är möjligt att ge. Jag vill också uttrycka mitt stöd för Charles Tannoeks idé om att ge långsiktig hjälp till taiwaneserna för att uppnå bästa möjliga resultat och för att visa att även de är människor och – framför allt – våra vänner.

Janusz Władysław Zemke (S&D). - (PL) Jag vill tacka kommissionsledamoten för denna information. Min fråga är dock av lite annan natur. Taiwan har nyligen drabbats av en tragedi. Samtidigt är vi helt medvetna om att många katastrofer av det här slaget har hänt tidigare, och att många fler kommer att ske i framtiden. Därför vill jag ställa följande fråga till kommissionsledamoten: Har EU, och i synnerhet kommissionen, några standardrutiner för att hantera denna typ av situation? Finns det något nödåtgärds paket eller bestämmelser för specifika länder? Finns det även en långsiktig handlingsplan?

Jag anser att det vore olyckligt om vi reagerade på dessa tragedier på olika sätt beroende på situationen i de olika länderna. Jag tycker att vi, precis som är fallet inom det militära, måste utarbeta vissa standardförfaranden för krissituationer. Detta var vad jag ville fråga kommissionsledamoten.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). - (NL) Herr talman! Gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa känner, precis som många andra grupper här i kammaren, sympati för Taiwans befolkning, och vi är glada att kommissionen reagerade som den gjorde. Kommissionen måste fortsätta i samma anda. Dock är det stora problemet i samband med denna katastrof naturligtvis Taiwans isolering. Det går att föra en politik för ett enat Kina samtidigt som man skapar goda arbetsförbindelser med Taiwan. Taiwan skulle mycket väl kunna fungera som observatör i Världshälsoorganisationen. Samma sak gäller för Meteorologiska världsorganisationen och FN:s ramkonvention om klimatförändringar. Allt detta är möjligt och inget hinder för politiken för ett enat Kina. Jag håller med Bastiaan Belder när det gäller att lätta på visumreglerna, och jag instämmer i de positiva saker han hade att säga om Menno Goedhart, den nederländske representanten i Taipei. Därför tycker jag att vi inte längre behöver isolera Taiwan. Arbetsförbindelser, det är vad det handlar om.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). - (EN) Herr talman! Först av allt vill jag uttrycka mitt varmaste deltagande med de anhöriga till dem som omkom under tyfonen Morakot.

Det är beklagansvärt att hundratals har dött, att andra har förlorat sina nära och kära och att många fler har skadats.

Som många observatörer har noterat hade antalet offer kunnat vara lägre om regeringen hade reagerat på tyfonen på ett mer koordinerat sätt. Regeringen misslyckades med att förutspå hur allvarlig den tropiska storm som närmade sig ön var. Samtidigt vet vi att Taiwan har en mycket utvecklad högteknologisektor och är en av världens största tillverkare av GPS-system.

En del av skulden bör tillskrivas faktumet att Taiwan ännu inte är medlem i Meteorologiska världsorganisationen (WMO), något som vissa kolleger redan har tagit upp. Taiwan hade kunnat få en bättre förvarning om WMO hade försett landet med information i rätt tid. Jag är därför övertygad om att tiden än en gång har kommit att ta upp frågan om Taiwans medlemskap i WMO, inte bara av politiska utan även av humanitära skäl.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Herr talman, fru kommissionsledamot! Den tyfon som drabbade Taiwan påverkade hundratusentals människors liv och förstörde tiotusentals bostäder. Den humanitära hjälp som EU bidrar med måste vara villkorslös. Målet är att hjälpa offren så fort som möjligt.

EU är en aktiv bidragsgivare som samarbetar med icke-statliga organisationer och FN:s specialistorgan när det gäller att ge bidrag för medicinsk behandling, logistiskt stöd och hjälp med återuppbyggnad av förstörda områden. Det kommer att finnas mycket att diskutera under Köpenhamnskonferensen, och vi förbereder oss för att vidta åtgärder med syftet att, efter Kyoto, få till stånd ett avtal om att minska skadliga utsläpp. Därför diskuterar vi till största delen åtgärder för att reducera orsakerna till klimatförändringar.

Som en del i Köpenhamnskonferensen vill jag särskilt uppmana alla att vara fokuserade och att lägga vikt vid anpassningsåtgärder, eftersom vi även vid återkommande tillfällen kommer att tvingas hantera kraftiga stormar, översvämningar, ihållande torka eller skogsbränder. Jag uppmanar även EU att ge humanitärt stöd till Taiwan vid sidan av stöd till återuppbyggnad och framför allt stöd till befolkningen.

Meglana Kuneva, kommissionsledamot. – (EN) Herr talman! Jag kommer att ta frågorna i tur och ordning.

Först och främst, frågan om den hjälp kommissionen bidrar med för att Taiwan ska kunna tillgodose befolkningens löpande behov, som var den huvudsakliga punkten i Thomas Manns fråga: Taiwan har informerats om kommissionens mekanism för behovsutvärdering efter katastrofer, men vi har hittills inte fått in någon begäran. Om vi får en sådan begäran kommer vi att ta den i beaktande.

Därefter till frågan om kommissionens ståndpunkt när det gäller förbindelserna över Taiwansundet, som var Victor Boştinarus fråga: kommissionen välkomnar att Taiwan och Kina har närmat sig varandra under det senaste året. Det har gjort det möjligt att förbättra förbindelserna över sundet, minska spänningarna mellan de båda och verka för bilaterala frågor som direkta flyg- och sjöförbindelser.

Vi stöder helt de bilaterala förhandlingarna mellan de två parterna, som kan leda till ytterligare framsteg. Vi välkomnar även det kinesiska stödet.

När det gäller den fråga som ställdes av Astrid Lulling, Laima Liucija Andrikienė, Johannes Cornelis van Baalen och Charles Tannock rörande Taiwans deltagande i Meteorologiska världsorganisationen: i linje med den ståndpunkt som EU uttryckte i ett uttalande i september 2008 och EU:s politik för ett enat Kina stöder Europeiska kommissionen, där det är lämpligt, att Taiwan på ett meningsfullt sätt deltar i internationella organisationer. Detta kommer vi att göra även i framtiden.

Som svar på frågorna från Astrid Lulling och Thomas Mann om den hjälp som tillhandahållits kan sägas att gemenskapens civilskyddsmekanism bidragit med hjälp från Sverige och Polen. Hjälpens togs tacksamt emot, vilket president Ma framförde till kommissionens ordförande José Manuel Barroso.

När det gäller frågan om Dalai Lamas besök i Taiwan i efterdyningarna av tyfonen togs beslutet om besöket av de taiwanesiska myndigheterna, och Europeiska kommissionen har ingen kommentar till det.

Angående Bastiaan Belders fråga om hur kommissionen ser på att tillåta taiwanesiska medborgare visumfri inresa i EU: kommissionen överväger, inom ramen för en granskning av tillämplig lagstiftning, möjligheten att uppdatera listan över länder och enheter som skulle kunna slippa visumkraven vid resor till EU, framför allt till länderna inom Schengenområdet. I samband med detta kommer kommissionen även att ta Taiwan i beaktande.

Så till Janusz Władysław Zemkes fråga om standardrutiner vid katastrofer, och hur vi i framtiden kommer att gå till väga vid sådana händelser. Kommissionen prioriterar två saker: den första är att fortsätta att arbeta för att vara förberedda och kunna reagera snabbt, och den andra är att förhindra katastrofer.

För det första anser vi det vara viktigt att se till att EU alltid kan tillhandahålla hjälp. Med parlamentets stöd startade vi år 2008 ett pilotprojekt och en förberedande åtgärd avseende EU:s snabbinsatskapacitet. Utifrån de första erfarenheterna kommer kommissionen, om det visar sig vara lämpligt, att lägga fram fler förslag till hur EU:s snabbinsatskapacitet kan utvecklas. Detta kommer att finansieras med nationella medel öronmärkta för insatser på EU-nivå.

För det andra är vårt mål att ha en omfattande strategi på EU-nivå för att förhindra katastrofer. I februari 2009 publicerade kommissionen ett tillkännagivande om en gemensam strategi för att förhindra naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor. Vi skulle välkomna återkoppling från parlamentet om detta tillkännagivande.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

9. Debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer(debatt)

9.1. Mord begångna i Ryssland på försvarare av mänskliga rättigheter

President. – Jag har mottagit sex resolutionsförslag⁽³⁾ rörande mordena på människorättsadvokater i Ryssland (artikel 122).

Heidi Hautala, författare. – (FI) Herr talman! Vi bör verkligen ägna en tanke åt de människorättsaktivister som nyligen mördades i norra Kaukasus och tända ett ljus till deras minne. Vi måste komma ihåg att Natalia Estemirova, Zarema Sadulajeva, Alik Dzhabrailov och många andra som har lidit och offrat sina liv i kampen för mänskliga rättigheter förtjänar vårt stöd. Tyvärr kunde vi inte stötta dem tillräckligt när de ännu levde.

Det är alarmerande att Ryssland inte har lyckats genomföra tillräckligt grundliga brottsutredningar för att kunna lösa mordena och ställa de skyldiga inför rätta. Jag har noterat att Europeiska unionen har tagit upp ämnet officiellt med Ryssland. Dock har våra ansträngningar uppenbarligen varit otillräckliga, och vi måste noggrant överväga hur vi kan skapa en fungerande rättsstat i Ryssland, och hur vi kan betona frågan mycket starkare när vi förhandlar om det nya partnerskaps- och samarbetsavtalet med landet.

Vi måste också fundera på hur vi kan stödja människorättsförsvarare i Ryssland bättre än vi gör i dag. Vi bör diskutera om vi skulle kunna erbjuda skydd för dem som svävar i fara, och om EU:s organ snabbt kan ordna visum åt dem så att de kan fly från Ryssland där de och deras liv är i fara. Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen anser att det är viktigt att Europaparlamentet har ett center som sprider information om situationen för människorättsaktivister vars liv är i fara och som strävar efter att hjälpa dem, i samarbete med de andra organen. Det finns mycket vi kan göra. Anna Politkovskaja sade en gång att västvärlden kan göra så mycket men gör så lite.

(Applåder)

Véronique De Keyser, författare. – (FR) Herr talman! Jag tänker använda den lilla tid jag har för att förklara standpunkten hos min grupp, som inte skrivit under den gemensamma förklaringen utan lägger fram en separat resolution.

Jag vill först säga att vi till fullo stöder den gemensamma resolutionen rörande Natalia Estemirova, Zarema Sadulajeva och Alik Dzhabrailov.

Vi har chockats av de senaste mordena, som faktiskt bara är några av alla de mord som sker på människorättsaktivister i Tjetjenien.

I vår resolution efterlyser vi exakt samma sak som i den gemensamma resolutionen: vi fördömer attacken, vi efterlyser en utredning, och vi uttrycker vår oro över att ryska aktivisters mänskliga rättigheter respekteras i allt mindre utsträckning.

Vår standpunkt skiljer sig åt så till vida att man i den gemensamma resolutionen hänvisar till alla människorättsförsvarare och till situationen allmänt i norra Kaukasus. Vi anser att det kan finnas andra ställen där frågorna måste tas upp – och jag åtar mig att göra det – framför allt i den resolution som kommer att föregå toppmötet mellan Europeiska unionen och Ryssland. Vi vill att frågan om människorättsaktivister och skydd av dessa ska ingå i resolutionen, men även i alla andra förhandlingar som vi i framtiden håller med Ryssland.

Problemet handlar här alltså, vill jag tillägga, bara om tid och plats. Det är en politisk fråga som bör hanteras politiskt och inte bara här, där vi behandlar brådskande ärenden. Därför har vi beslutat att göra denna åtskillnad men är naturligtvis eniga med de andra grupperna om problemet i sig.

Renate Weber, författare. – (EN) Herr talman! Låt mig få lägga fram några fakta för parlamentet. Så sent som i januari i år blev Stanislav Markelov, den människorättsadvokat som företrädde den mördade journalisten Anna Politkovskaja, nedskjuten mitt på blanka eftermiddagen i centrala Moskva. Vid samma tillfälle sköts Anastasia Barbuova, en journalist som försökte skydda honom, till döds.

I juli hittades Natalja Estemirova, en välkänd rysk människorättsaktivist och journalist, död i Ingusjen efter att ha förts bort av beväpnade män i den angränsande delrepubliken Tjetjenien. Mindre än en månad senare bortfördes och dödades ännu en aktivist från en icke-statlig organisation, Zarema Sadulajeva, och hennes make.

⁽³⁾ Se protokollet.

I augusti sköts journalisten Malik Achmedilov till döds kort efterdet att han lämnat sitt hem i Dagestan. Sex framstående journalister och människorättsaktivister har dödats på mindre än åtta månader.

Dessa bortföranden och mord är bara toppen på ett isberg av följder av den försämrade människorättsliga situationen i Ryssland, där oberoende röster, däribland jurister, journalister och andra aktivister, möts av alltmer våld, hot och obefogade åtal.

Överträdelserna av mänskliga rättigheter i Ryssland, och särskilt i norra Kaukasus, kan inte längre ignoreras. Vi får inte vara naiva nog att tro att supermakten Ryssland, med en underrättelsetjänst som är bland de starkaste i världen, inte är kapabelt att hitta förövarna och ställa dem inför rätta.

Vi måste alla, oavsett vår politiska tillhörighet, förstå att ostraffade attacker mot försvarare av de mänskliga rättigheterna kommer att bidra till mer våld och en växande kultur av laglöshet. De ryska myndigheterna måste garantera fysisk säkerhet, fri rörlighet och yttrandefrihet för försvarare av de mänskliga rättigheterna, i enlighet med FN:s förklaring om försvarare av de mänskliga rättigheterna.

Bernd Posselt, författare. – (DE) Herr talman! Vår tidigare äldsta ledamot, Otto von Habsburg, fick en gång frågan om han tyckte att det var synd att han var ledamot av Europaparlamentet i stället för kejsare. Han svarade nej, för om han vore kejsare skulle han vara tvungen att kalla en dåre "ers excellens", men som ledamot av Europaparlamentet kunde han kalla en dåre för en dåre. Jag kommer att tänka på denna berättelse när frågor om mänskliga rättigheter tas upp.

Vi är inte något diplomatiskt organ. Vi är ett politiskt parlamentariskt organ. Vi kan säga sanningen. I ett talesätt sägs det att "fisken stinker från huvudet och nedåt". Dessa incidenter och mord i Kaukasus är inte på något sätt slumpmässiga eller någon mystisk mörk makts verk – och jag vill tacka Renate Weber för hennes mycket tydliga anförande i detta avseende. Snarare har det sedan Vladimir Putin kom till makten, vilket har samband med Tjetjenienfrågan och med de mystiska explosionerna i hus i Moskva, i årtal funnits blodspår som alltid leder tillbaka till Tjetjenien och drabbar oskyldiga: civila, och i synnerhet människorättsaktivister som, i likhet med dem som nämnts – i många fall personer som vi kände personligen – arbetar inte bara för tjetjeners mänskliga rättigheter utan också för ett demokratiskt Ryssland, för förståelse mellan Tjetjeniens och Rysslands folk och för fred i Kaukasus. Dessa personer blir mördade, den ena efter den andra.

Fru De Keyser! Av dessa skäl var det nödvändigt att hålla en brådiskande debatt. Vi kommer att göra oss själva till åtlöje om en kvinna som lovordades av parlamentet, och som besökte oss i Strasbourg med anledning av sitt engagemang för mänskliga rättigheter, mördas rakt framför ögonen på oss och vi sedan skjuter upp debatten om ämnet till något senare datum.

Ryssland håller ett vakande öga på oss för att se om vi förmår reagera omedelbart – och vi måste reagera omedelbart genom att mycket tydligt säga detta: Sätt stopp för morden och överträdelserna av mänskliga rättigheter och ge frihet till Tjetjenien och Ryssland, men sätt framför allt stopp för de systematiska överträdelserna av mänskliga rättigheter och de mystiska morden.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), författare. – (PL) Ännu en gång har frågan om överträdelser av mänskliga rättigheter i Ryssland hamnat på Europaparlamentets dagordning.

Vid sidan av den systematiska förföljelsen av religiösa och etniska minoriteter begås regelbundet mord på människorättsaktivister. Journalister och personer som arbetar för icke-statliga organisationer i Ryssland riskerar dagligen livet i sitt arbete. Hot, kidnappningar, tortyr, godtyckliga frihetsberövanden och mord börjar bli vardagsmat. Att de ryska myndigheterna inte aktivt utreder dessa brott, att inga verkliga resultat har uppnåtts och att förövarna fortfarande är på fri fot bevisar inte bara hur fullständigt ineffektiva myndigheternas åtgärder är, utan också myndigheternas underförstådda samtycke och likgiltighet.

Respekt för mänskliga rättigheter bör vara en central fråga i förbindelserna mellan Europeiska unionen och Ryssland. Det är vår plikt att kräva att Ryssland ser till att ordentliga och effektiva utredningar genomförs, att förövarna straffas och att det sätts stopp för dessa fasansfulla mord.

Cornelia Ernst, författare. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Som nybliven ledamot av Europaparlamentet vill jag börja med att säga att människorättsfrågor också är oerhört viktiga för mitt parti, det tyska vänsterpartiet, och att vi fördömer alla överträdelser av mänskliga rättigheter, oavsett var och av vem de begås. Detta har ingenting att göra med att ingripa i nationella angelägenheter.

I flera år har jag varit uppriktigt oroad och upprörd över att det gång på gång begås mord på människorättsaktivister som engagerar sig i situationen i Tjetjenien. Natalja Estemirova, Stanislav Markelov,

Zarema Sadulajeva – dessa är exempel på verkligt upprörande mord. Det är därför ytterst viktigt att vi här i parlamentet engagerar oss i denna fråga.

Det oroar mig att fall som mordet på Anna Politkovskaja inte utreds. Om detta fall nu återupptas hoppas jag verkligen innerligt att förövarna hittas och arresteras. Annars finns det nämligen risk för mer blodspillan, och det kommer att ses som att man ger tillstånd till att begå handlingar av detta slag. Vad vi förväntar oss är helt enkelt att man ska genomföra en omedelbar och fullständig utredning av morden och att man ska gå skoningslöst till väga i detta ärende, och att Ryssland inte ska vänta längre utan ta upp kampen för att själva skydda de mänskliga rättigheterna. Skyddandet av mänskliga rättigheter får inte på något vis medföra att folk döms till döden. Jag anser även att man vid det kommande toppmötet mellan EU och Ryssland behöver ta upp dessa frågor som ett brådskande ärende, och inte bara som bisaker utan på den framträdande plats som de förtjänar.

Personligen förväntar jag mig också att frågor om mänskliga rättigheter ska diskuteras ärligt här i parlamentet. Jag skulle ha föredragit att inte debattera frågor som dessa på en torsdageftermiddag och jag anser att detta ämne bör engagera oss även när det handlar om företagande och handel. Sådana frågor kommer ofta i andra hand. Det är det som vi vill förändra och det är också något som jag ville säga här.

Filip Kaczmarek, för PPE-gruppen. – (PL) Herr talman! I ett land med hög brottslighet skulle man kunna framföra teorin att dessa människorättsaktivisters död är ett rent sammanträffande. De är ett sammanträffande eftersom många människor på det hela taget faller offer för brottslighet i dessa länder. I dag, den 17 september, måste jag påminna er alla om en sorglig årsdag, nämligen 70-årsdagen av den sovjetiska invasionen av Polen. I samband med denna invasion sköt sovjetiska trupper minst 21 768 polska medborgare. Varför tar jag upp detta? Jo, det är för att ryssarna nu hävdar att detta var ett vanligt brott, på samma sätt som morden på människorättsaktivister är "vanliga brott".

Människorättsaktivister mördas i Ryssland i sådan omfattning att det är ytterst vårdslöst att tolka detta fenomen som en följd av "vanlig brottslighet". Teorin om att dessa mord är "ett sammanträffande" står sig inte. Dessa mords systematiska karaktär innebär att det måste finnas något i Rysslands politiska och sociala klimat som orsakar sådana ofta förekommande mord. Den moraliska krisen i detta land, en tendens att trivialisera döden, avhumanisering, relativism och försvinnande värderingar bär skulden till att detta problem inte tas på allvar. Jag anser att vår resolution är välvägd och kommer att hjälpa ryssarna att lösa denna fråga.

Justas Vincas Paleckis, för S&D-gruppen. – (LT) Den socialdemokratiska gruppen kan inte förhålla sig oberörd till den senaste tidens mord på människorättsaktivister i Ryssland. Anna Politkovskaja, Natalja Estemirova, Zarema Sadulajeva och Andrej Kulagin får inte ha dött förgäves. Vi fördömer fullständigt förövarna av dessa barbariska handlingar och den atmosfär av straffrihet som sorgligt nog råder i vissa delar av Ryssland där politiska mord inte utreds.

Rysslands president Dmitrij Medvedev har lovat att förövarna av morden ska hittas och straffas. Hans reaktion var starkare än den tidigare presidentens, men hittills är detta bara ord. Tiden kommer att utvisa om de ryska myndigheterna är förmögna att genomföra de åtaganden de gjort, som är så viktiga för landets medborgare och för det internationella samfundet. Enligt vår åsikt ligger den utvärdering av de ryska åtgärderna i norra Kaukasus som ingår i resolutionsförslaget utanför resolutionens tillämpningsområde. Socialdemokraterna har därför beslutat att anta ett eget, separat dokument. Socialdemokraterna är övertygade om att den människorättsliga situationen i Ryssland skulle förbättras avsevärt om man trappade upp samrådet mellan EU och Ryssland om mänskliga rättigheter. Europaparlamentet, statsduman och organisationer för medborgerliga, sociala och mänskliga rättigheter i EU och Ryssland bör aktivt bidra till detta samråd. Vi betonar att skyddet av mänskliga rättigheter måste diskuteras ingående vid nästa sammanträde mellan EU:s och Rysslands ledare. Denna fråga börjar bli en beståndsdel i det nya avtalet mellan EU och Ryssland.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Denna debatt och Europaparlamentets resolution om morden på människorättsaktivister i Ryssland är av särskild vikt, i synnerhet nu när vi får höra den ena nyhetsrapporten efter den andra om morden i Ryssland på människorättsförfvararna Natalja Estemirova, Alik Džjabrailov, Zarema Sadulajeva och andra. Europeiska unionen kan inte stå likgiltig inför det brutala dödandet av människorättsaktivister. I våra förbindelser med Ryssland måste vi understryka – vilket vi också gör – att utredningarna av dessa mord tar för lång tid och i regel inte leder till att man fastställer vem som var skyldig. Denna oacceptabla praxis börjar bli mer regel än undantag i Ryssland, särskilt när det gäller brott i Tjetjenien, där straffriheten frodas. En av våra grundläggande värderingar är respekt för mänskliga rättigheter, mänsklig värdighet och människoliv, och inga pragmatiska intressen kan stå över dessa värderingar. Jag anser att det

bör vara en hederssak för den ryske presidenten Dmitrij Medvedev att se till att man gör allt för att fullständigt utreda de kidnappings- och mordfall som rör människorättsförsvarare och ställa de skyldiga inför rätta.

Tunne Kelam (PPE). - (EN) Herr talman! Den människorättsliga situationen i Ryssland har förändrats till det sämre. Vi uppmanar nu de ryska myndigheterna att göra allt som står i deras makt för att se till att människorättsförsvarare skyddas. Vi vet att den avgörande faktor som saknas är viljan att göra detta "allt". Det är fullt möjligt att göra det, eftersom Kreml utövar ett stort inflytande på Rysslands maktstrukturer och rättsväsen. Att Rysslands rättssystem misslyckas med att skydda människorättsförsvarare leder därför till antagandet att regimen är medskyldig till dessa brott.

Vårt budskap i dag bör riktas till EU:s regeringar och till kommissionen. Så länge Kreml utgår från att vår oro för människorättsförsvarares öden endast tar sig uttryck i förklaringar, utan konsekvenser för de ekonomiska förbindelserna, kan Vladimir Putin och Dmitrij Medvedev dra slutsatsen att EU inte har kunnat dra lärdom av det skriande uppenbara mordet på Anna Politkovskaja.

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Vi diskuterar sannerligen överträdelserna av de mänskliga rättigheterna i Ryssland på en dag med stark symbolisk betydelse. För exakt 70 år sedan, den 17 september 1939, ockuperade Röda armén – i maskopi med Hitler – en tredjedel av Polen, som då kämpade mot den tyska invasionen. Stalins styrkor mördade tusentals polacker, och hundratusentals fördes bort till sovjetiska arbetsläger. I Katyń mördades tusentals polska officerare på Stalins order. För oss kommer den 17 september för alltid att förbli en skammens dag för Stalins Ryssland.

Dagens Ryssland har inte tillräckligt med mod för att se denna fruktansvärda sanning i vitögat. Dess nuvarande regering framför föga övertygande rättfärdiganden av sin tidigare allians med Hitler. Ännu i dag vägrar Moskva att bevilja tillträde till arkiven om massakern i Katyń.

Fruktansvärda händelser ingår i många länders historia. Det är ett mått på en nations mognad när den klarar av att konfrontera sitt förflutna och fördöma det som behöver fördömas i sin historia. Dagens Tyskland är ett exempel på en sådan inställning. Det är först när detta sker som det förflutna kommer att upphöra att vara en börda för dagens Ryssland, och landet kommer att kunna inträda med högburet huvud i samfundet av fria och demokratiska nationer. Först då kommer Ryssland att en gång för alla kunna bli av med den black om foten som utgörs av dess stalinistiska förflutna, och sluta kämpa mot sina egna medborgare, som i dag riskerar livet för att försvara grundläggande friheter och mänskliga rättigheter.

Vi hedrar offren för dessa mord. Vi ska minnas er alla.

Rui Tavares (GUE/NGL). - (PT) God eftermiddag, mina damer och herrar! Mordet på Natalja Estemirova orsakade stor sorg bland oss alla här i parlamentet, eftersom vi fick reda på att hon hade blivit bortförd just den dag då vi samlades här för första gången, och sedan fick höra om mordet på henne bara några timmar senare. Detta kan inte undgå att röra någon, var man än befinner sig i världen. I likhet med vad min kollega Cornelia Ernst redan har sagt är det min starka övertygelse att vänstern måste försvara de mänskliga rättigheterna och de mänskliga rättigheternas försvarare överallt, oavsett i vilket land de finns.

Dessa attacker, detta våldsamma angrepp mot människorättsaktivister i Ryssland, har fått mycket oroande följder. De fungerar som hotelser och kommer med säkerhet att vara ytterst traumatiska för alla som vill försvara mänskliga rättigheter i Ryssland. De utgör därför den första vågen i en offensiv som senare kommer att leda till en försämring av hela den människorättsliga situationen, för att inte tala om aktivisternas egna mänskliga rättigheter.

Följderna av dessa mord är därför svårförutsägbara och oroande. Utan en snabb och effektiv rättslig utredning och utan någon garanti för att människorättsaktivisters säkerhet kommer att respekteras kan situationen faktiskt bli oerhört oroväckande. Därför kommer jag med stort nöje att rösta för denna resolution och följa upp dess uppmaningar till de ryska myndigheterna att skydda människorättsaktivister.

Jag kommer från Portugal, från den andra änden av Europa, och nästa vecka ska jag bege mig till Ryssland. Jag ska faktiskt besöka den ryska ambassaden i morgon för att få mitt visum. Jag anser att förbindelserna mellan EU och Ryssland är av yttersta vikt och att EU är skyldigt Ryssland mycket. Det första som EU är skyldigt Ryssland är uppriktighet och tydlighet i skyddet av mänskliga rättigheter och friheter för våra ryska Europamedborgare.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Herr talman! Ert språk är så vackert att jag bestämde mig för att försöka tacka er på ungerska: *köszönöm*. Herr Tavares! Jag skulle vilja svara på era kommentarer. Arbete för de mänskliga rättigheterna är inte bara vänsterns angelägenhet, utan rör också oss från mitthögern. Låt oss

hoppas att detta kommer att uppmuntra oss att samarbeta. Cornelia Ernst tog upp något som är helt riktigt. Vi diskuterar detta här, medan de flesta ledamöter redan är på hemväg från plenarsammanträdet, och vi måste arbeta tillsammans för att se till att denna fråga får hög politisk prioritet.

Jag var en gång i tiden ledamot av utskottet för utrikesfrågor, och när underutskottet för mänskliga rättigheter bildades var jag även ledamot av det. När jag lade fram ändringsförslag, lade jag ibland fram dem inför utskottet för utrikesfrågor. Mina kolleger brukade fråga varför jag fortfarande lade fram ändringsförslag om mänskliga rättigheter där, eftersom vi hade ett underutskott för mänskliga rättigheter för den saken. På den tiden ansåg jag att det var något som var fel om vårt underutskott för mänskliga rättigheter skulle bli till ett ghetto eller om mänskliga rättigheter skulle förbehållas ett enda organ. Låt oss arbeta tillsammans för att förhindra att detta händer de mänskliga rättigheterna.

Kristian Vigenin (S&D). - (BG) Herr talman, fru kommissionsledamot! Bernd Posselts anförande irriterade mig. Jag vill understryka att Véronique De Keyzers insatser för att försvara de mänskliga rättigheterna inte kan ifrågasättas i en diskussion som denna. Hon har bevisat att hon är en nyckelperson i arbetet med denna fråga i parlamentet.

Herr Posselt! Jag kan inte under några omständigheter tillåta, och anser inte att det är rätt, att S&D-gruppens engagemang för att skydda mänskliga rättigheter ifrågasätts, för vi gjorde detta även när er grupp försökte att bagatellisera brotten på Guantánamo och amerikanska truppers behandling av fångar i Irak.

Angående frågan om mänskliga rättigheter i Ryssland så finns det sannerligen ett allvarligt problem, vilket vi håller med om, och den resolution vi lägger fram är tillräckligt skarp och bitande. Vi anser emellertid att parlamentet behöver fokusera på dessa frågor, och inte bara varje gång göra upp långa förteckningar över problem i våra förbindelser med Ryssland, som inte har någon effekt där.

Vad vi gör i detta avseende är att fortsätta att sända en delegation från S&D-gruppen till samtalen i Moskva nästa vecka, där denna fråga kommer att tas upp. Använd inte akuta människorättsproblem som detta för att framställa en lång förteckning över olika problem. Det är inte syftet med dagens debatt.

Miroslav Mikolášik (PPE). - (SK) Jag vill uttrycka min sorg och min djupa oro över de händelser som inträffade i Ryssland i juni. Jag är skakad över de brutala morderna på ryska aktivister som Natalja Estemirova och Andrej Kulagin och andra som arbetade för att stödja mänskliga rättigheter och förespråkade sanning och rättvisa. Man måste göra allt för att gripa och straffa mördarna. Jag välkomnar och stöder nödvändiga åtgärder för att lösa dessa mord.

Det skedde också en överträdelse av internationella avtal i augusti 2008, under konflikten mellan Ryssland och Georgien, när väpnade ryska styrkor attackerade bebodda områden och misslyckades med att skydda civilbefolkningen från de överträdelser av deras rättigheter som begicks av beväpnade kämpar från Sydossetien på territorium som i praktiken hamnade under rysk kontroll. Den ryska regeringen måste otvetydigt framhålla att överträdelser av mänskliga rättigheter inte kommer att tolereras.

Charles Tannock (ECR). - (EN) Herr talman! En kultur av straffrihet håller på att växa fram i Ryssland när det gäller övergrepp på människorättsaktivister. Journalister som vågar ifrågasätta myndigheternas ställningstaganden i olika frågor trakasseras. Stora delar av etniska minoriteter utsätts för våldsbrott, som tycks förbli olösta, medan frihetskämpar i bästa fall hamnar i samhällets utkant och i värsta fall tystas med våld.

Det är svårt att urskilja exakt varifrån hotet mot människorättsförsvarare i Ryssland kommer, men gång efter annan ser vi exempel på omotiverade övergrepp som går ostraffade förbi, och en nonchalant attityd från de rättsliga myndigheterna.

Ryssland har vant sig vid EU:s dubbla budskap. Detta framgår tydligt av EU:s reaktioner dels på Rysslands mobbning av Ukraina, dels på Rysslands invasion och ockupation av suveräna georgiska områden förra sommaren.

EU:s goda förbindelser med Ryssland är givetvis av stor betydelse för flera viktiga strategiska frågor, men vi får inte låta dessa frågor stå i vägen för vår skyldighet att säga vår mening om grundläggande friheter och våra gemensamma europeiska värderingar – friheter och värderingar som det ryska folket självt till fullo bör få ta del av i frihet och säkerhet.

Krisztina Morvai (NI). - (HU) I 25 år har jag arbetat för att skydda de mänskliga rättigheterna. Därför känner jag, särskilt i egenskap av advokat, en djup sympati för dem som har förlorat sina liv i samband med

utövandet av detta fantastiska yrke. Jag vill också uttrycka min uppriktiga sympati med deras familjer och närstående.

Vad är det rätta att göra i en sådan här situation? Att uppmana berörda myndigheter att omedelbart genomföra en grundlig utredning. Jag skulle vilja att parlamentet hade den självtillit och moraliska auktoritet som detta kräver men befarar att så inte är fallet. Varför? För att sådana uppmaningar bara görs av stater utanför EU. Däremot är det annorlunda när det gäller betydande kränkningar av mänskliga rättigheter i ett EU-medlemsland. Det var nämligen fallet i mitt land Ungern. Där sköts människor ned i samband med en stor sammankomst med flera tusen människor som anordnades av det parti som leds av den man som just nu leder detta sammanträde, vice talman Pál Schmitt. Syftet med sammankomsten var att fira årsdagen av 1956 års revolution och frihetskamp. Parlamentet har inte gjort någon utredning av händelsen och den krissituation som har rått sedan dess.

Så länge sådant sker och så länge någon som suttit i en regering som sanktionerat beskjutning av människor kan vara vice ordförande för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, kan vi inte ha vare sig den självtillit eller den moraliska auktoritet som krävs för att vi ska kunna begära en sådan utredning i ett land utanför EU. Därför ber jag att ni föreslår och begär en omedelbar utredning om brott mot de mänskliga rättigheterna i Ungern. Tack.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Först vill jag säga att jag är besviken över att det här i parlamentet, som var fullsatt under debatten om mejerikrisen, nu bara återstår högst fyrtio av oss när vi diskuterar mänskliga rättigheter. Det är synd att det ska vara så. Jag menar inte alls att mejerikrisen är oviktig, utan att frågor som rör mänskliga rättigheter är av största politiska betydelse för oss alla.

När många länder i Central- och Östeuropa i år firar tjugårsdagen av kommunismens fall är det för mig helt oacceptabelt att ett mäktigt land så nära oss, som var själva upprinnelsen till dessa kommunistiska regimer, visar en sådan likgiltighet när det gäller brott mot människorättsaktivister. Jag anser att vi alla tydligt måste stå upp för vår brytning med totalitarismen.

Meglana Kuneva, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Dagens debatt om situationen för människorättsförsvarare i Ryssland är läglig och mycket lämplig. Den senaste vågen av våld mot människorättsförsvarare har kastat ljus på vilka betydande faror de utsätts för i sitt arbete. För att lyfta fram dessa brott i ljuset har många av dem redan fått betala det högsta priset. Vi hyllar dem som har förlorat sina liv och dem som fortsätter sin kamp under dessa förhållanden.

En stor del av våldsamheterna mot människorättsförsvarare har skett i norra Kaukasus där situationen blir allt mer instabil. Kommissionen känner många av dem eftersom de är väl ansedda samarbetspartner i genomförandet av människorättsprojekt. Oskyldiga civila, människor som arbetar med att upprätthålla lag och ordning samt regeringstjänstemän har förlorat livet i de pågående striderna i området.

Men våldet mot människorättsförsvarare är inte begränsat till norra Kaukasus. Rapporterna gäller aktivister, advokater och oberoende journalister som utsatts för våld, trakasserier och hot i hela Ryssland. EU måste fortsätta att säga sin mening om detta våld och insistera på att Ryssland fullgör sina åtaganden som medlem av FN, Europarådet och OSSE (Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa).

Det är av största vikt att attackerna mot det civila samhällets aktivister och de många våldsamma dödsfallen utreds på rätt sätt, och att förövarna identifieras och straffas. Det är enbart genom att effektivt och lagenligt väcka åtal för dessa brott som man kan lindra rädslan och känslan av straffrihet.

President Dmitrij Medvedev har fördömt det han kallar den juridiska nihilism som råder i Ryssland. EU är redo att ge Ryssland sitt stöd i landets fortsatta reformering av rättsväsendet. EU sätter också stort värde på möjligheten att få diskutera sin oro över de mänskliga rättigheterna med de ryska myndigheterna. Vi välkomnar president Medvedevs mer öppna framtoning i dialogen med EU om dessa frågor.

Nästa toppmöte mellan EU och Ryssland blir ytterligare ett tillfälle att fortsätta dessa diskussioner. Detta måste kompletteras med diskussioner mellan sakkunniga. De samråd om de mänskliga rättigheterna som regelbundet hålls mellan EU och Ryssland ger möjlighet att bredda dessa diskussioner, liksom skaran av samtalsparter i människorättsfrågor.

Säkerheten för människorättsförsvarare måste ha högsta prioritet. Vi begär att de ryska myndigheterna gör allt som står i deras makt för att se till att de som arbetar för att uppmärksamma brott mot de mänskliga rättigheterna kan fortsätta att göra det utan att behöva vara rädda för att utsättas för brott eller hot.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

9.2. Kazakstan: fallet Evgeniy Zhovtis

Talmannen. – Jag har mottagit fem resolutionsförslag⁽⁴⁾ om Kazakstan: fallet Evgeniy Zhovtis (artikel 122).

Heidi Hautala, författare. – (FI) Herr talman! Jag vill göra ett sista inlägg i den debatt vi just haft för att säga att jag i egenskap av ordförande för underutskottet för mänskliga rättigheter nyligen skickade en skrivelse till utskottsordförandekonferensen för att be den överväga att föra dessa diskussioner framåt så att alla kan delta i parlamentsdebatten och rådet får en mer framträdande roll i diskussionen. Jag hoppas att mina parlamentskolleger kommer att ta upp frågan med sina gruppordförande, då parlamentets anseende successivt försämras eftersom vi alltid är så få här.

Låt oss nu gå vidare till fallet Evgeniy Zhovtis. Kazakstan är ett viktigt land i Centralasien och blir nästa år ordförandeland i Organisationen för samarbete och säkerhet i Europa. Brottsbedömningen i ett land som kommer att företräda de demokratiska ambitionerna i många länder i Europa är därmed inte oviktig. Vi bör därför rikta uppmärksamheten mot människorättsförsvararen Evgeniy Zhovtis. Han har befunnits skyldig till dråp på mycket tveklaktiga grunder och har dömts till fyra år på en öppen fängelseanstalt för att ha kört över en fotgängare i juli i år.

Vi ska komma ihåg att OSSE har undrat om det rättsliga förfarandet i Zhovtis fall möjligen kan strida mot principen om en rättvis rättegång, som garanteras i Kazakstans grundlag. Parlamentet måste också hålla den här debatten vid liv med rådet och kommissionen så att de eventuellt kan ta upp fallet och begära en rättvis rättegång.

Parlamentet kan ha stort inflytande över i vilken utsträckning länderna i Centralasien stöder rättsstatsprincipen genom att bevaka enskilda fall, och fallet Evgeniy Zhovtis är utan tvekan ett sådant.

Justas Vincas Paleckis, författare. – (LT) När Kazakstans ordförandeskap i Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa närmar sig avlägsnar sig landet sorgligt nog alltmer från sina åtaganden att anpassa sig till europeiska standarder. Landet, som obefogat framhåller sin unika och speciella karaktär, fäster ingen vikt vid OSSE:s rekommendationer om vallagar och tryckfrihet. Upprepade brott mot de mänskliga rättigheterna och direkta förföljelser av människorättsförsvarare ökar tvivlen om huruvida det verkligen är lämpligt att landet ska leda en organisation som kämpar för införandet av demokratiska principer. Vi uppmanar den kazakstanska regeringen att visa konkreta framsteg när det gäller demokratiseringen, försvar av mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen och tryckfriheten. Den kazakstanska lagstiftningen, som grundar sig på internationell rätt, måste tillämpas korrekt och det ska finnas en öppenhet i de rättsliga förfarandena mot människorättsaktivister som Yevgeny Zhovtis, Yesingepov och Dubanov. Vi måste hoppas på och uppmana till opartiska domar som inte färgas av fångarnas arbete för mänskliga rättigheter. Vi ber rådet att ta upp fallen med dessa människorättsförsvarare vid nästa dialog om mänskliga rättigheter mellan EU och Kazakstan i oktober. Vi uppmanar också kommissionen att ge Kazakstan ett massivt stöd i förberedelserna inför ordförandeskapet i OSSE så att inte denna viktiga internationella organisation äventyras.

Renate Weber, författare. – (EN) Herr talman! Först vill jag uttrycka min sympati med familjen till offren för den bilolycka där Evgeniy Zhovtis var inblandad. Tragiskt nog skördade denna olycka ett människoliv. Samtidigt vill jag uttrycka min oro över Evgeniy Zhovtis situation.

Alla som har begått ett brott måste acceptera att det urskillningslöst leder till rättsliga påföljder. Evgeniy Zhovtis, som själv är en framstående människorättsadvokat, vet detta bättre än någon annan. Samtidigt vill vi försäkra oss om att de kazakstanska myndigheterna inte utnyttjar denna tragiska situation som ett sätt att straffa Zhovtis för något annat än den bilolycka han varit inblandad i. Zhovtis får inte straffas för sitt arbete för mänskliga rättigheter och sin skarpa kritik mot den kazakstanska regeringen.

Därför anser jag att det är av yttersta vikt att de rättsliga myndigheterna i Kazakstan omedelbart och med respekt för principen om öppenhet och tryckfrihet genomför en andra fullständig och rättvis undersökning av omständigheterna kring händelsen, samt en granskning av Zhovtis dom och straff.

⁽⁴⁾ Se protokollet.

Elisabeth Jeggle, författare. – (DE) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag vill börja med att säga att min partigrupp var något överraskad över att se en rättslig bedömning av en dramatisk bilolycka på dagordningen som en brådskande resolution om mänskliga rättigheter.

För Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) är det därför viktigt att vara tydliga med att vi i princip inte vill ifrågasätta en dom som avkunnats av en oberoende domstol, såvida det inte är fråga om en uppenbar skenrättegång som inte uppfyller några grundläggande krav. Det har vi redan sett exempel på i Iran. Det måste finnas en tydlig gräns här. Vi anser att ett oberoende rättssystem är den viktigaste grundstenen i ett demokratiskt statsskick. Mot den bakgrunden måste vi först ta hänsyn till den dom som avkunnats.

Vi måste också tillstå att en person har dödats i en bilolycka. Vi bör känna sorg över det, vilket vi också verkligen gör. Men vi ska även vara medvetna om att en rättslig prövning redan har gjorts. Att Evgeniy Zhovtis, en erkänd civilrättsaktivist, är inblandad i denna händelse har gjort att den kommit till världens kännedom och lett till reaktioner. Därför diskuterar vi detta i dag.

Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) erkänner Kazakstans ansträngningar och framsteg mot en demokratisk rättsstat. Vi vill ge Kazakstan vårt öppna stöd och uppmuntra landet att med beslutsamhet fortsätta på samma väg. När det gäller detta enskilda fall uppmanar vi de kazakstanska myndigheterna att i eget intresse ge allmänheten så mycket information som möjligt. Vi ber dem också redogöra för sin syn på händelsen och möjliggöra ett rättvist överklagande eller en granskning av Evgeniy Zhovtis dom i enlighet med rättsstatsprincipen.

Kazakstan ska vara ordförandeland i OSSE. Det blir definitivt en utmaning!

Struan Stevenson, för ECR-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag måste instämma med Elisabeth Jeggle. Jag är mycket förvånad över att vi här i parlamentet i Strasbourg har en brådskande debatt om en trafikolycka i Kazakstan, även om det gäller en olycka där någon tragiskt fått sätta livet till och där föraren råkar vara en människorättsaktivist som i laga ordning och av domstol dömts till fyra års fängelse. Dessutom är det fråga om ett "lågsäkerhetsfängelse", som helt plötsligt i resolutionens ordalag blivit ett arbetsläger. Jag befarar att vi genom att ta upp en sådan här fråga i parlamentet riskerar att försämra vårt rykte, och att det goda arbete vi försöker uträtta för mänskliga rättigheter nedvärderas när vi börjar diskutera trafikolyckor.

Menar vi på allvar att den kazakstanska regeringen skulle ha kastat en person under hjulen på en bil som kördes av en människorättsaktivist? Menar vi på allvar att straffet är för strängt för någon som döms för dråp? Vi kan inte fortsätta att förtala ett land som Kazakstan enbart av politiska motiv och för att försöka förstöra dess rykte inför ordförandeskapet i OSSE nästa år. I det här fallet är det just fråga om politiska motiv, och det är en skam att frågan finns med på dagordningen. Jag hoppas att parlamentet förkastar dessa resolutioner och stöder ändringsförslagen.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Herr talman! Jag har liknande tvivel som den senaste talaren Struan Stevenson. Kazakstan är ett viktigt land. Det gör stora ansträngningar för att komma framåt i demokratiseringen. I dag är landet givetvis ingen förebild för demokratiska friheter, men den civilrättsliga situationen i Kazakstan är betydligt bättre än i de flesta grannländer i regionen – jag har en viss kännedom om landet eftersom jag varit där ett antal gånger. Lyckligtvis har Kazakstan inte samma problem som exempelvis Ryssland, som vi just har diskuterat.

Jag delar Struan Stevensons uppfattning att parlamentet inte ska använda all sin makt för att visa sin ståndpunkt i ett enskilt dramatiskt rättsfall. Det kan hända att det behövs vissa klarlägganden av fakta i ärendet, men sannerligen ingen parlamentsresolution. Detta skulle underminera resolutionens värde, och människor skulle sluta att lyssna på parlamentet om det låter sig distraheras av frågor som inte förtjänar en allmän debatt eller en parlamentsresolution.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Herr talman! Kazakstan har en viktig roll att spela i centrala Asien såväl ekonomiskt som säkerhetspolitiskt, och landets samarbete med EU har ökat. Det var hoppgivande att förra året lyssna till landets utrikesminister Marat Tashin som inför landets ordförandeskap i Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa utlovade förbättringar av den människorättsliga situationen i landet. Trots den internationella uppmärksamheten har dock kontrollen över media hårdnat och religionsfriheten är bristfällig. Dessutom har vi hört om flera fall av godtyckliga arresteringar av människorättsaktivister.

Domen mot människorättsaktivisten Yevgeny Zhovtis orsakar också tvivel, och det ligger i den kazakstanska regeringens eget intresse att i alla avseenden skingra dessa tvivel, i synnerhet inför dess kommande ordförandeskap i OSSE. Vi hoppas på det bästa och ser fram emot att ärendet klaras upp.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Herr talman! För det första vill jag säga att det är glädjande att se att Heidi Hautala är tillbaka. Hon har visserligen inte varit här på några år och under den perioden har rådet sammanträtt på torsdagseftermiddagar. Både det tjeckiska och det tyska ordförandeskapet var här på torsdagar. Jag tycker inte att vi ska flytta debatten eftersom vi inte kan hinna igenom allt på onsdagar. Vi behöver vara här och se till att rådet också är här på torsdagseftermiddagar. Att inte koncentrera hela dagordningen till onsdagar, det är lösningen.

Det här är verkligen ett mycket svårt fall. Men just därför att vi inte till fullo kan lita på den kazakstanska regeringens respekt för rättsordningen måste vi insistera på att fallet utreds på ett objektivt sätt. I det avseendet håller jag helt med Elisabeth Jeggle och vi har därför undertecknat resolutionen. Fallet måste utredas objektivt och inget får döljas eller bortförklaras.

Meglana Kuneva, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Kommissionen oroar sig över rapporter om överträdelser av förfaranderegler i rättegången mot den kazakstanska människorättsförsvararen Evgeniy Zhovtis, som dömts för dråp efter en trafikolycka med dödlig utgång. Som ni vet har de kazakstanska myndigheterna förnekat påståendena om att domen mot Zhovtis skulle ha politiska motiv.

Kommissionen stöder helt ett uttalande från ordförandeskapet i den här frågan vid OSSE:s ständiga råd den 10 september. Mot bakgrund av allvaret i de påstådda bristerna i utredningen och rättegången uppmanar vi Kazakstan, som är nästa ordförandeland i OSSE, att se till att överklagandet hanteras med full respekt för nationell rätt och internationella normer. Kommissionen fortsätter att följa detta ärende nära.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

9.3. Syrien: fallet Muhannad Al Hassani

Talmannen. – Jag har mottagit sex resolutionsförslag⁽⁵⁾ om Syrien: fallet Muhannad Al Hassani (artikel 122).

Franziska Katharina Brantner, författare. – Herr talman! Jag vill presentera fallet Muhannad Al Hassani. Han har fängslats för att ha försvarat de mänskliga rättigheterna för folket i Syrien.

Al Hassani har spelat en mycket viktig roll eftersom han övervakat alla rättegångar vid Statens högsta säkerhetsdomstol och gjort regelbundna utvärderingar av förhållandena i de syriska fängelserna. Nu är han själv frihetsberövad och fängslad.

Vi uppmanar Syrien att uppfylla sina förpliktelser och därmed följa den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter samt FN:s konvention mot tortyr, som Syrien faktiskt har skrivit under. Vi uppmanar också Syrien att upphöra med förföljelsen och trakasserierna av människorättsförsvarare och deras familjer, och att omedelbart frige alla samvetsfångar, människorättsförsvarare och fredsaktivister som sitter i fängelse.

Vi har också en begäran till EU. Innan ett associeringsavtal undertecknas har vi, gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen, föreslagit antagandet av en färdplan för att klargöra vilka förbättringar vi förväntar oss i fråga om mänskliga rättigheter.

Internationell rätt ställer vissa krav som stater måste respektera, och det är också vårt ansvar, och i synnerhet hela EU:s ansvar, att se till att associeringsavtalet speglar denna respekt för att stärka den ytterligare.

Vi kommer att arbeta i den riktningen. Tack för att ni stöder resolutionen.

Véronique De Keyser, författare. – (FR) Herr talman! Jag medger att jag är förvirrad och dessutom rätt ledsen och besviken.

Jag är förvirrad eftersom Syrien utan tvekan har gjort stora framsteg de två senaste åren när det gäller internationella förbindelser. Syrien har anslutit sig till Medelhavsunionen. Landet har vid flera olika tillfällen agerat som medlare i svåra internationella situationer, som till exempel nyligen när en ung fransk kvinna fängslades i Iran. Jag skulle vilja säga att det faktum att arbetet med detta associeringsavtal har återupptagits

⁽⁵⁾ Se protokoll.

samtidigt är ett gott tecken – och jag vill upplysa Franziska Katharina Brantner om att det ännu inte har undertecknats, men att det kan ske rätt snart.

Även inom landet har det skett några mycket positiva framsteg. Syrien har tagit emot 1,5 miljoner irakiska flyktingar, som tas om hand, och landet har en hög utbildningsnivå och religionsfrihet, vilket är viktigt. Däremot har det inte skett några framsteg alls när det gäller politisk frihet och politisk mångfald. Till min stora sorg ser vi alltför exempel på förtryck och frihetsberövande av människorättsaktivister och försvarare av mänskliga rättigheter, och vi har upprepade gånger fått ingripa de senaste åren för att försöka få till stånd en frigivning av politiska fångar.

Vid två tillfällen har vi lyckats få igenom en frigivning. I syrianska fångelser sitter dock fortfarande personer som Al Labwani, Al Bunni och nu även Al Hassani. Jag vill därför rikta ett budskap till Syrien. Vi är här och vi vill hjälpa er att komma bort från den isolering ni hamnat i.

Vi anser att Syrien spelar en viktig roll på den internationella scenen, och en särskilt betydande roll för freden i Mellanöstern. För att rädda bilden av ert land uppmanar jag er att släppa de politiska fångarna och se till att följa konventionen mot tortyr och annan förnedrande behandling – för jag anser att ni är tillräckligt starka för att kunna tillåta politisk mångfald och människorättsförsvarare i ert land.

Det är för Syriens egen skull men också för världsfredens skull, och framför allt för freden i Mellanöstern.

Renate Weber, författare. – (EN) Herr talman! Muhannad Al Hassani är ytterligare en människorättsförsvarare som godtyckligt har frihetsberövats av de syrianska myndigheterna. Han är ännu en syriansk politisk fånge vars enda brott är att han försökt skydda människors rätt att fritt få säga sin mening, engagera sig politiskt och ha rätt till en rättvis rättegång.

Under mer än fem år förbjöds han att resa. Hans arbetstelefon samtal och e-post var under ständig övervakning av den syrianska säkerhetstjänsten. Efter veckor av trakasserier för sitt arbete med att övervaka de rättsliga förfarandena i statens högsta säkerhetsdomstol anhölls han av den syrianska säkerhetstjänsten och åtalades senare för flera brott som alla hade att göra med hans yttrandefrihet.

När vi talar om godtyckliga frihetsberövanden får vi inte glömma Kamal al-Labwani. Han är en framstående människorättsförsvarare som dömts till 12 års fängelse för något som FN:s arbetsgrupp för godtyckligt frihetsberövande anser vara ett fredligt uttryckande av politiska åsikter.

Den syrianska regeringen måste omedelbart och villkorslöst frige Al Hassani, al-Labwani och de andra politiska fångarna och under alla omständigheter garantera dem fysisk och psykisk integritet. De syrianska myndigheterna måste få ett slut på alla former av trakasserier mot syrianska människorättsförsvarare och civilrättsaktivister i enlighet med vad som anges i FN:s deklaration om försvarare av de mänskliga rättigheterna från 1998.

Charles Tannock, författare. – (EN) Herr talman! Syrien är ett viktigt land i Mellanöstern och spelar en central roll för att minska Irans förmåga att stödja terroristhandlingar mot Israel, via sina ställföreträdare Hizbollah och Hamas. Syrien har också för vana att underblåsa oro i Libanon, som Syrien fortfarande betraktar som nätt och jämt suveränt och tillhörande sin intressesfär.

Syrien är också en sekulär regim. Det är faktiskt nu den enda återstoden av det en gång mäktiga Baathpartiet som även styrde Irak, så till exempel kvinnors rättigheter är utvecklade. Men på det hela taget är det en brutal enpartidiktatur.

Frihetsberövandet av Muhannad Al Hassani som en ledande försvarare av mänskliga rättigheter är oroväckande. Om Syrien verkligen vill att vi ska stödja ett associeringsavtal med EU bör landet omedelbart frige Muhannad Al Hassani och sluta förfölja försvarare av mänskliga rättigheter som han.

Eija-Riitta Korhola, författare. – (FI) Herr talman! Jag är glad över att vi har haft mod att rikta uppmärksamheten mot situationen för de mänskliga rättigheterna i Syrien i nuläget. Man håller på att lägga sista handen vid associeringsavtalet mellan EU och Syrien inom ramen för Medelhavssamarbetet, och eftersom en av grundpelarna för samarbetet uttryckligen är främjandet av mänskliga rättigheter och demokrati anser jag att EU med större eftertryck bör kräva förbättringar på detta område.

Det räcker inte att bara inrikta samarbetet på att förbättra den ekonomiska situationen. Som vi har hört fängslades den ledande syriske advokaten för mänskliga rättigheter Muhannad Al Hassani i slutet av juli utan någon riktig rättegång. Han anklagades för att försvaga nationella känslor och sprida falska nyheter. Fallet

är inte det första i sitt slag. Vi i parlamentet ingrep senast i ett liknande fall 2007. Kamal Abwani, vars fall vi talade för då, sitter fortfarande i fängelse, trots att FN:s undersökningsgrupp i mars kom fram till att det hade varit ett godtyckligt frihetsberövande.

Syrien har mycket kvar att göra när det gäller yttrande- och föreningsfrihet. Arbetet för icke-statliga organisationer är problematiskt i landet och förekommer således praktiskt taget inte. Det är mycket beklagligt om vi i EU inte har mod att ställa upp tydliga kriterier som grundval för samarbete med Syrien. Enligt min uppfattning är det till stor del vår skyldighet att kräva att politiska fångar frigges och att internationella avtal om mänskliga rättigheter iakttas innan vi kan gå vidare med associeringsavtalet mellan EU och Syrien.

De mänskliga rättigheterna i världen är inte bara en mängd isolerade företeelser. De utgör en struktur där allt hänger ihop, och om vi tolererar och blundar för att de åsidosätts kommer det inte att dröja länge innan det inkräktar på våra egna rättigheter. Det är vårt viktiga uppdrag att värna dem och se till att de alltid respekteras överallt. Endast så kan vi göra livet värt att leva.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, för S&D-gruppen. – (PL) I juli frihetsberövades Muhannad Al Hassani, en av de mest framträdande syriska människorättsaktivisterna. Under en rättegång bakom stängda dörrar som advokater inte fick tillträde till anklagades han för att försvaga nationella känslor och sprida falsk information. Han hade redan tidigare förhört vid flera tillfällen i samband med sin verksamhet på människorättsområdet och sina insatser för att försvara människor som anhållits av politiska skäl. Han nekades också rätten att lämna landet. Muhannad Al Hassani deltog i övervakningen av högsta domstolens förhandlingar eftersom de förhållanden under vilka dessa förhandlingar genomförs enligt Human Rights Watch inte uppfyller internationella normer.

Vi är oroliga över att människorättsaktivister förtrycks i Syrien, särskilt mot bakgrund av de syriska myndigheternas bristande framsteg på människorättsområdet. Vi måste kräva att Syrien respekterar FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.

Med hänsyn till befintliga politiska, ekonomiska och kulturella band mellan Syrien och Europeiska unionen, och den viktiga roll som detta land spelar för att främja stabiliteten i Mellanöstern, är jag säker på att Syrien kan göra framsteg på detta område och därigenom även bidra till hela regionens demokratisering.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Herr talman! Detta resolutionsförslag är i grund och botten helt riktigt eftersom det, särskilt mot bakgrund av det planerade associeringsavtalet, naturligtvis är vår skyldighet att tydligt framföra våra synpunkter, bl.a. med avseende på skyddet av Muhannad Al Hassanis familj, släktingar och medkämpar, och även att insistera på kraven i artikel 2 i avtalet, inte minst därför att vi européer genom smärtsamma erfarenheter i vårt förflutna vet vad det innebär när mänskliga rättigheter förtrampas. Det var bara två årtionden sedan en kommunistisk terrorregim bröt samman i Central- och Sydösteuropa.

Men i detta hänseende vill jag varna för att ignorera om de mänskliga rättigheterna i Turkiet, som ligger i samma område som Syrien, inte respekteras såsom de borde. Detta är desto viktigare med hänsyn till att Turkiet är kandidatland för anslutning till EU med avsevärda brister på områden som rättsskipningen, det straffrättsliga systemet, skyddet för minoriteter och religionsfrihet, även om en partisk rapport från en förment oberoende kommission eller Ahtisaari-rapporten ger ett annat intryck.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Herr talman! Jag anser att vi naturligtvis bör vara mycket kritiska när det gäller situationen för de mänskliga rättigheterna i Syrien. Det är en diktatur och en polisstat. Muhannad Al Hassani måste frigges.

Men vi måste också lägga märke till att president Assad – som börjar bli mer öppen och som öppnar upp sitt land – och även hans far som aleviter till exempel har stöttat samexistensen mellan muslimer och kristna på ett sådant sätt att en ledande syrisk kristen, kardinal Daud, sagt mig att de kristna i Syrien känner sig säkrare än de gör i Irak, som beskyddas av trupper från väst.

Vi bör därför vara omdömesgilla i våra förbindelser med Syrien, fördöma brotten mot de mänskliga rättigheterna och inte ge upp och sluta stödja landet på dess väg mot samarbete och öppenhet. Naturligtvis bör vi vara kritiska, men vi bör också erkänna att det här finns ansatser till något som vi bör uppmuntra.

Meglana Kuneva, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Kommissionen delar Europaparlamentets farhågor när det gäller situationen för de mänskliga rättigheterna i Syrien. Vår bedömning är att situationen har försämrats under de senaste månaderna med fler godtyckliga frihetsberövanden, övergrepp mot försvarare av de mänskliga rättigheterna och reseförbud.

Gripandet den 28 augusti of Muhannad Al Hassani – en välkänd advokat, ordförande i den nationella organisationen för de mänskliga rättigheterna i Syrien och medlem av Damaskus advokatsamfund i 15 år – är det senaste exemplet. Al Hassani är en försvarare av de mänskliga rättigheterna och man kan misstänka att detta frihetsberövande är politiskt motiverat.

EU har redan framfört sina farhågor till de syriska myndigheterna. Syrien måste fullgöra sina internationella åtaganden, särskilt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, där Syrien är en part. Kommissionen diskuterar via sin delegation i Damaskus tillsammans med medlemsstaternas ambassader hur åtgärderna till skydd för försvarare av de mänskliga rättigheterna ska blir mer effektiva och verksamma. Det är tydligt att vi måste fortsätta att kräva åtgärder för att skydda försvarare av de mänskliga rättigheterna och säkerställa övervakningen av rättegångar i statens högsta säkerhetsdomstol. Vi måste fortsätta att stödja det civila samhället med våra instrument, t.ex. de icke-statliga aktörerna och budgetposterna för europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter, och ge familjerna moraliskt stöd.

Trots att dessa åtgärder är viktiga är de likväl otillräckliga. Vi anser att EU skulle få större inflytande över Syrien om associeringsavtalet undertecknades. Jag är glad över att ordförandeskapet räknar med att underteckna det under de kommande veckorna. Med detta avtal kommer vi att upprätta en regelbunden dialog för att ge råd i dessa frågor och uppnå bättre resultat.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

10. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

10.1. Mord begångna i Ryssland på försvarare av mänskliga rättigheter (omröstning)

– Efter omröstningen:

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Ursäkta mig, herr talman! Jag vill låta ta till protokollet att jag av misstag röstade från en annan plats – min plats är 107 och jag röstade från 67, med andra ord med en annan ledamots kort. Bortsett från det röstar jag för. Jag råkade bara sätta mig på en annan ledamots plats med ett kort instoppat och jag röstade från hans kort, vilket är mot vår arbetsordning, så kan det tas till protokollet att jag röstar för resolutionen och att min kollegas röst är ogiltig.

Talmannen. – Tack så mycket. Det kommer att tas till protokollet.

10.2. Kazakstan: fallet Evgeniy Zhovtis (omröstning)

10.3. Syrien: fallet Muhannad Al Hassani (omröstning)

11. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

12. Utskottens och delegationernas sammansättning: se protokollet

13. Beslut om vissa dokument: se protokollet

14. Anslagsöverföringar: se protokollet

15. Inkomna dokument: se protokollet

16. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

17. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

18. Avbrytande av sessionen

Talmannen. – Jag förklarar Europaparlamentets session avbruten.

(Sammanträdet avslutades kl. 16.45.)

BILAGA (skriftliga svar)

FRÅGOR TILL RÅDET (Europeiska unionens tjänstgörande rådsordförandeskap är ensamt ansvarigt för dessa svar.)

Fråga nr 10 från Pat the Cope Gallagher (H-0282/09)

Angående: Att skapa fred i Mellanöstern

Kan rådet göra ett uttalande om sina initiativ för att skapa fred och försoning mellan det palestinska och israeliska folket?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i september 2009 i Strasbourg.

Såsom konstateras i ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i juni 2009 är fredsprocessen i Mellanöstern ett av Europeiska unionens prioriterade områden under 2009. Vid samma möte undertecknades också de slutsatser som antogs vid rådets (yttre förbindelser) möte den 15 juni 2009.

Rådet är fortsatt inriktat på en tvåstatslösning med en oberoende, demokratisk och livskraftig palestinsk stat som gränsar till Israel och som inbegriper Västbanken och Gaza, där människor lever sida vid sida i fred och säkerhet med Staten Israel. Det är ett nödvändigt steg mot ett mer stabilt och fredligt Mellanöstern.

Vi välkomnar verkligen den amerikanska regeringens åtagande att kraftfullt genomföra en tvåstatslösning och vi är beredda att aktivt arbeta med Förenta staterna och andra kvartettmedlemmar för att nå detta mål.

EU är också berett att fortsätta ge omfattande stöd till insatser efter konflikten, vilka syftar till att säkerställa att fredsöverenskommelser hålls, inklusive stöd till regionala insatser såsom den europeiska grannskapspolitiken och Medelhavsunionen. Vi är framför allt beredda att ytterligare utveckla våra förbindelser med den palestinska myndigheten inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken. Vi kommer att stödja bildandet av en palestinsk stat och fortsätta samarbetet mot ytterligare förbättringar i syfte att återupprätta rättsstaten. Vår inriktning kommer också i fortsättningen att stödja civilpolisen och rättsväsendet.

En genomgripande lösning på konflikten mellan araber och israeler kräver en regional strategi, vilken omfattar politiska, säkerhetsmässiga och ekonomiska aspekter. Genom sina åtskilliga överenskommelser med partner i regionen har EU på ett unikt sätt åtagit sig att arbeta med nyckelfrågorna kring den regionala utvecklingen. Utifrån utvecklingen på plats kommer vi att noggrant bedöma hur våra politiska åtgärder och våra program kan stödja konkreta och tidiga resultat på vägen mot en genomgripande lösning på konflikten.

*
* *

Fråga nr 11 från Georgios Toussas (H-0284/09)

Angående: Den fortsatta kriminella politiken mot det palestinska folket

Det barbariska krig som Israel nyligen inlett mot det palestinska folket, den utökade bosättningen, "skammens mur" som skiljer östra Jerusalem och Västbanken åt samt det fortsatta förödande embargot mot Gazaremsan försvårar det palestinska folkets redan hårda levnadsförhållanden ytterligare. EU:s och Förenta staternas politik för att bygga ett "nytt Mellanöstern" fungerar som en täckmantel för den israeliska brutaliteten. Det är oacceptabelt att Folkfronten för Palestinas befrielse (PFLP), som kämpar för palestiniernas rättigheter, har förts upp på listan över terroristorganisationer på grundval av falska anklagelser och helt utan bevis och grunder.

Fördömer rådet segregationen till följd av "skammens mur", Israels bosättningar på de palestinska territorierna och det fortsatta embargot mot Gazaremsan? Erkänner rådet det palestinska folkets oförytterliga rätt att skapa en oberoende, enad palestinsk stat på territorierna från 1967, med östra Jerusalem som huvudstad och som är suverän på sitt territorium och inom sina gränser? Planerar rådet att stryka Folkfronten för Palestinas befrielse från listan över terroristorganisationer och avveckla denna lista i sin helhet?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i september 2009 i Strasbourg.

Som svar på frågan från Europaparlamentets ledamot vill rådet påminna om de formella uttalanden som rådet tidigare har gjort. Rådet erkänner visserligen att Israel har rätt att skydda sina medborgare, men påpekar att uppförandet av muren på det ockuperade palestinska området strider mot internationell rätt.

Rådet har också uppmanat Israels regering att omedelbart sätta stopp för bosättningar, både i östra Jerusalem och genom naturlig tillväxt samt att nedmontera alla byggnader som uppförts sedan i mars 2001. Rådet upprepar att bosättningarna är olagliga enligt internationell rätt och utgör ett hinder för fred. Enligt färdplanen har Israel också skyldighet att frysa etableringen av bosättningar, inklusive naturlig tillväxt av befintliga bosättningar, och att nedmontera alla byggnader som har uppförts sedan mars 2001.

Rådet har också uttryckt oro över situationen i Gaza och har vid upprepade tillfällen kommit med uppmaningar om att humanitärt bistånd, handelsvaror och människor omedelbart och villkorslöst måste få tillträde till Gaza. Om så inte sker kommer det att bli omöjligt att utan hinder lämna humanitärt bistånd, bygga upp landet och åstadkomma ekonomisk återhämtning.

Rådet vill också försäkra Europaparlamentets ledamot om att rådet orubbligt håller fast vid sitt engagemang för tvåstatslösningen med en oberoende, demokratisk och livskraftig palestinsk stat som gränsar till Israel, där människor lever sida vid sida i fred och säkerhet med Staten Israel. EU kommer inte att gå med på några förändringar av de gränser som fanns före 1967, förutom de gränser som båda parter har kommit överens om. En tvåstatslösning på konflikten mellan Israel och Palestina och övergripande fred i Mellanöstern är ett av de centrala målen i Europeiska unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik.

Listan över terroristorganisationer är en av flera åtgärder som Europeiska unionen har antagit för att genomföra resolution 1373 från FN:s säkerhetsråd från 2001 och är en del av en omfattande internationell strategi för att bekämpa terrorism, särskilt finansiering av terrorism.

Objektiva kriterier ligger till grund för att Folkfronten för Palestinas befrielse (PFLP) har förts upp på listan. PFLP har, liksom alla personer, grupper och organisationer som finns med på listan, fått kännedom om skälen till varför de finns med på listan.

Rådet ser regelbundet över listan, vilket sker minst en gång per halvår. Vid den senaste översynen ansåg rådet att det fortfarande fanns skäl till att låta PFLP stå kvar på listan och beslutade därför att behålla gruppen på den lista som antogs den 15 juni.

*
* *

Fråga nr 12 från Jim Higgins (H-0286/09)

Angående: Oro angående Iran och Irak

Oroas rådet över att irakiska polisstyrkor har gått in i Camp Ashraf, att ett flertal flyktingar har dödats och många sårats, att 36 av fångarna för närvarande är satta i arrest och hungerstrejkar och att de irakiska myndigheterna ignorerat domstolsbeslut om att de ska frigges? Anser rådet att det senaste valet i Iran genomfördes på ett öppet och demokratiskt sätt? Anser rådet att det bör hållas nya val som övervakas gemensamt av FN och EU och att sanktioner bör införas mot Iran om man vägrar att hålla sådana nyval?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i september 2009 i Strasbourg.

Rådet följer utvecklingen i Irak mycket ingående och i kontakterna med de irakiska myndigheterna tar rådet varje tillfälle i akt att betona betydelsen av att respektera de mänskliga rättigheterna.

Rådet har diskuterat de senaste händelserna i samband med det iranska presidentvalet och har noterat det resultat som den iranska valkommissionen har meddelat och även den oro som flera kandidater har uttryckt angående genomförandet av valet. De iranska myndigheterna måste ta sig an och undersöka denna fråga.

Rådet har uttryckt stark oro över våldet på gatorna och det omfattande våld som har använts mot fredliga demonstranter. Det är viktigt att det iranska folkets vilja uppnås på fredligt sätt och att yttrandefriheten respekteras.

*
* *

Fråga nr 13 från Athanasios Pafilis (H-0287/09)

Angående: Kriminalisering av kommunistisk ideologi i Litauen

Den 9 juni antog Litauens parlament ändringar till strafflagen som innebär att det blir brottsligt – med straff på upp till tre års fängelse – att sprida propaganda om och förneka eller rättfärdiga kommunismens och fascismens folkmord eller att offentligt förtala medlemmar i Litauens frihetsrörelse som kämpade mot den sovjetiska ockupationen mellan 1944 och 1953. Dessa bestämmelser är ett försök att med straffrättsliga åtgärder förfälska historien och jämställa kommunismen med fascismen. De innebär ett erkännande av nazisternas fascistiska kollaboratörer i Litauen, som gjort sig skyldiga till brott mot mänskligheten. De kriminaliserar kommunistisk ideologi och förbjuder och bestraffar yttrandefriheten och ett annat historieperspektiv.

Vad anser rådet om återupprättandet av fascismen och nazismen – i synnerhet genom hot om straffrättsliga åtgärder mot olikfärdiga – och om förbudet mot yttrandefrihet och kriminaliseringen av kommunistisk ideologi i ett flertal EU-medlemsstater, särskilt i Baltikum, där kommunistpartiet är förbjudet och där dess medlemmar och andra antifascistiska demokrater förföljs?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i september 2009 i Strasbourg.

Rådet har inte tagit ställning till den lagstiftning som ledamoten nämner. Rådet har inte heller antagit något rättsligt instrument som riktar sig mot den fråga som tas upp, eftersom den ligger inom medlemsstaternas nationella behörighetsområde.

I detta sammanhang vill jag dock nämna att jag hade äran att närvara vid den första minnesdagen för människor som fallit offer för totalitära och auktoritära regimer, vilken ägde rum den 23 augusti i år. Denna minnesdag hölls över hela Europa efter ett initiativ av Europaparlamentet och Europarådet för att visa vördnad för de miljontals människor som har dött i nazismens och kommunismens namn.

Minnesdagen är också ett utmärkt tillfälle att hedra alla de modiga människor som fortfarande riskerar livet i kampen mot diktatur och förtryck då de förespråkar frihet och demokrati i våra grannländer och i andra delar av världen.

De mänskliga rättigheterna, demokrati och rättsstatsprincipen är grundläggande värden för Europeiska unionen och dess medlemsstater. I detta sammanhang vill jag också påpeka att Europaparlamentet har genomfört ett imponerande arbete för att stödja demokratiska rörelser och försvarare av mänskliga rättigheter i totalitära stater världen över.

Beträffande unionens engagemang i våra gemensamma värden är det självklart att all lagstiftning som antas i medlemsstaterna förväntas vara förenlig med både unionens och gemenskapens primärrätt och sekundärrätt samt med stadgan om de grundläggande rättigheterna.

*
* *

Fråga nr 14 från Tadeusz Zwiefka (H-0290/09)

Angående: Resultatet från det andra sammanträdet i underkommittén EU-Egypten om politiska frågor som omfattar mänskliga rättigheter och demokrati samt internationella och regionala frågor, den 7-8 juli 2009, avseende TV-företaget Al-Manar TV

Sändningarna från det olagliga terroristmediet Al-Manar TV till Europa via den egyptiska satelliten Nilesat är och förblir ett direkt brott mot handlingsplanen mellan EU och Egypten, och utgör ett hot om radikalisering för säkerheten i Europa. I kommissionens svar på

fråga <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2009-0011&language=SV> fastställdes det att underkommittén EU–Egypten om politiska frågor är den ”lämpliga mekanismen” för att behandla frågan om Al-Manar TV:s sändningar via Nilesat. Tog rådet den 7–8 juli 2009 upp frågan om Nilesats sändningar av Al-Manar TV på dagordningen för det andra sammanträdet i underkommittén EU–Egypten om politiska frågor som omfattar mänskliga rättigheter och demokrati samt internationella och regionala frågor? Kan rådet ange vilka åtaganden Egypten ingått för att stoppa Al-Manar TV:s sändningar på Nilesat?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i september 2009 i Strasbourg.

Jag tackar ledamoten för hans fråga om den egyptiska satelliten Nilesat. Den libanesiska TV-stationen Al-Manar TV:s sändningar via denna satellit kan nå Europeiska unionens territorium. Rådet förstår ledamotens oro över att en del material som stationen sänder kan leda till uppvigling till hat.

För att få till stånd varaktiga förbättringar i frågor som rör främlingsfientlighet, intolerans och sektaristiskt hat är den bästa metoden dialog. Det är därför uppmuntrande att mer än 80 länder, däribland Egypten, Libanon, staterna i Persiska viken och de flesta av EU:s medlemsstater, har anslutit sig till FN:s allians mellan civilisationer, vars huvuduppgift är att förhindra konflikter som har sin grund i fördomar och missförstånd mellan kulturer och religioner. Flera av programmen från FN:s allians mellan civilisationer är inriktade på mediekompetens och etik.

Rådet anser därför att en dialog med Egypten är det mest effektiva sättet att uppmuntra den egyptiska regeringen att göra framsteg inom området för de mänskliga rättigheterna. Denna dialog genomförs genom den interinstitutionella strukturen som består av underkommittéer och politiska dialoger, och den möjliggör diskussioner om många olika frågor.

Rådet har redan tagit upp de specifika frågor som ledamoten hänvisar till i de uttalanden rådet gjorde i samband med det femte associeringsrådet mellan EU och Egypten, då rådet uppgav att ”EU uppmuntrar Egypten att vidta åtgärder som syftar till att bekämpa alla former av diskriminering och att främja tolerans i frågor som rör kultur, religion och trosfrågor samt minoriteter. I detta sammanhang uttrycker EU oro över det diskriminerande innehållet i vissa av TV-kanalen Al-Manars sändningar, vilka distribueras genom den egyptiska satelliten Nilesat. EU fördömer alla former av stöd till nationellt, rasistiskt eller religiöst hat som uppviglar till diskriminering, fiendskap eller våld.”

Vid det andra sammanträdet i underkommittén EU–Egypten om politiska frågor, vilket ägde rum i Kairo den 7 och 8 juli 2009, togs frågan om TV-kanalen Al-Manars sändningar upp av EU-sidan inom ramen för frågor rörande bekämpning av rasism, främlingsfientlighet och intolerans, liksom åtagandet i den gemensamma handlingsplanen för EU och Egypten om att stärka mediernas roll i kampen mot främlingsfientlighet och diskriminering på grund av religiös tro eller kultur samt att uppmuntra medierna att ta sitt ansvar i detta hänseende.

Egypten avstod från att svara med motiveringen att Al-Manar var ett enskilt fall. Egypten erbjöd sig inte heller att ta upp frågan senare. Egyptens reaktion bör dock inte hindra oss från att fortsätta dialogen. Ledamoten kan vara försäkrad om att rådet kommer att följa denna fråga ingående och ta upp den vid något annat tillfälle i samband med EU:s regelbundna politiska dialog med Egypten.

*

* *

Fråga nr 15 från Ryszard Czarnecki (H-0292/09)

Angående: Situationen i Pakistan

Officiellt är det den civila regeringen som för närvarande har makten i Pakistan. Anser rådet att den civila regeringen har full kontroll över situationen i Pakistan, eller anser rådet att det är den pakistanska armén som har den verkliga makten i landet, precis som förut?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i september 2009 i Strasbourg..

De allmänna valen i februari 2008 ledde till att demokratin återupprättades i Pakistan. Rådet menar att detta är ett stort framsteg för Pakistan. Att stärka demokratin och stabiliteten är EU:s huvudsakliga mål i samarbetet med Pakistan.

En förutsättning för att demokratin ska fungera i Pakistan är naturligtvis att den civila regeringen har kontroll över armén. Valda regeringar bör alltid ha full insyn och kontroll över de militära myndigheterna. Det är en grundpelare i EU:s politik.

Demokratiseringsprocessen i Pakistan är fortfarande i ett tidigt skede. EU, liksom resten av världssamfundet, måste fortsätta att stödja regeringens arbete med att stärka de demokratiska institutionerna och organen. Det första toppmötet mellan EU och Pakistan, vilket hölls den 17 juni 2009, var ett viktigt steg för att bygga upp ett starkare partnerskap mellan EU och Pakistan och för att stödja en demokratisk och civil regering i Pakistan. EU kommer att använda en strategisk dialog med Pakistan för att stödja detta mål ytterligare.

*
* *

Fråga nr 16 från Hans-Peter Martin (H-0295/09)**Angående: Det svenska rådsordförandeskapets initiativ för ökad öppenhet och insyn**

I rådets beslut av den 15 september 2006 om antagande av rådets arbetsordning (EUT L 285, 16.10.2006, s. 47) förklarade Europeiska rådet att "det är viktigt att medborgarna får direkt insyn i EU:s verksamhet, till exempel genom en ytterligare ökning av öppenheten och insynen" och detta "särskilt i fråga om rådets överläggningar om rättsakter enligt medbeslutandeförfarandet".

En undersökning av föredragningslistorna från ministerrådets sammanträden har emellertid visat att den offentliga behandlingen av föredragningslistornas punkter rentav minskat mellan 2007 och 2008 i alla ministerråd (med undantag för rådet (utbildning, ungdom och kultur) och rådet (jordbruk och fiske). Exempelvis behandlades under 2008 endast 4 av 33 punkter på rådets (miljö) föredragningslistor offentligt, vilket motsvarar en tvåsiffrig minskning jämfört med 2007. I det viktiga rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) behandlades under 2008 endast en av 130 punkter på föredragningslistorna offentligt.

Inom vilka områden planerar det svenska ordförandeskapet konkreta initiativ för att rådets beslut av den 15 september 2006 och den kända svenska traditionen i fråga om öppet och insyn till sist ska realiseras?

Kommer det svenska ordförandeskapet se till att även Europeiska rådets sammanträden, inklusive rådets sedvanliga arbetsluncher, slutligen blir tillgängliga för allmänheten?

Vilka konkreta initiativ kommer det svenska ordförandeskapet att ta för att punkterna på föredragningslistorna vid rådets sammanträden ska behandlas offentligt?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i september 2009 i Strasbourg.

Ordförandeskapet vill påminna om att ändringen av artikel 8 i rådets arbetsordning, vilken ledamoten hänvisar till i sin fråga, har lett till en betydande ökning av antalet offentliga överläggningar och offentliga debatter under de senaste tre åren jämfört med den föregående fyraårsperioden då tillträdet till rådets beslutsprocess reglerades av principerna från Europeiska rådets möte i Sevilla (de s.k. Sevilla-principerna).

Totalt 788 ämnen har därmed behandlats på ministernivå under öppna rådsmöten sedan den 1 juli 2006. Ökningen har varit särskilt betydande för lagstiftningsförslag typ B. Totalt har antalet lagstiftningsförslag typ B vilka behandlats i rådet offentligt sedan den 1 juli 2006 fördubblats jämfört med perioden juli 2002 till juni 2006. Dessutom har totalt 128 offentliga debatter hållits, inklusive 118 debatter om viktiga frågor rörande Europeiska unionens intressen och dess medborgare, under perioden juli 2006 till juni 2009, medan endast 33 sådana debatter ägde rum under den föregående perioden.

Ordförandeskapet vill därför påminna om att antalet punkter på rådets föredragningslistor som ska tas upp till offentliga överläggningar eller offentliga debatter kan variera från ett år till ett annat, särskilt beroende på hur många lagstiftningsförslag som omfattas av medbeslutandeförfarandet och som rådet ska behandla och/eller anta under ett visst år.

Totalt fanns det därmed 153 lagstiftningsförslag som omfattas av medbeslutandeförfarandet på rådets föredragningslistor vilka skulle tas upp till offentliga överläggningar under 2007, medan motsvarande siffra för 2008 var 229 medbeslutandeförfaranden. Under 2009 har rådet hittills behandlat 148 lagstiftningsförslag offentligt vilka omfattas av medbeslutandeförfarandet.

Antalet offentliga debatter som hålls i enlighet med artikel 8.3 i rådets arbetsordning kan också variera beroende på hur många frågor varje ordförandeskap har ansett vara lämpliga för offentlig debatt.

Med beaktande av Europeiska rådets förfaranden bör det erinras om att bestämmelserna om insyn inte är tillämpliga på Europeiska rådet.

Det svenska ordförandeskapet delar ledamotens ståndpunkt om vikten av ökad insyn i unionens arbete. Det är en mycket viktig del av arbetet med att öka medborgarnas förtroende för EU och våra gemensamma institutioner.

Ordförandeskapet tänker se till att de aktuella bestämmelserna om insyn, vilka fastställs i punkterna 1–4 i artikel 8 i rådets arbetsordning, tillämpas fullt ut. I princip kommer alla överläggningar om rättsakter som ska antas i enlighet med medbeslutandeförfarandet vara öppna för allmänheten i enlighet med vad som fastställs i rådets arbetsordning.

Parallellt med detta kommer rådet att fortsätta det arbete som rådet genomfört sedan juli 2006 för att ytterligare förbättra kvaliteten hos websändningarna av rådets sammanträden. Denna tjänst, som regelbundet uppdateras och förbättras, gör det möjligt för allmänheten att på begäran få tillträde till direktsända offentliga debatter och överläggningar samt andra offentliga arrangemang.

Kvalitetsmässigt är syftet med rådets videosändningar att se till att användarna på ett enkelt och meningsfullt sätt får tillgång till de debatter de är intresserade av.

Sedan inrättandet av EBS (Europe by Satellite) Plus i slutet av 2008 finns det nu också mer utrymme tillgängligt för omsändning av rådets offentliga överläggningar och debatter.

Lissabonfördraget är i högre grad inriktat på öppenhet och insyn, något som förhoppningsvis kommer att bidra till att både rådet och andra institutioner vidtar åtgärder i sitt arbete för ökad öppenhet. Om och när Lissabonfördraget träder i kraft kommer rådet dessutom systematiskt att sammanträda offentligt då det behandlar ett förslag till rättsakt och när det röstar om ett sådant förslag oavsett vilket lagstiftningsförfarande som har tillämpats.

*
* *

Fråga nr 17 från Czesław Adam Siekierski (H-0298/09)

Angående: Programmet för utdelning av livsmedel till de mest behövande i gemenskapen

I mars i år antogs i Europaparlamentet ett betänkande om särskilt stöd till de mest behövande i gemenskapen i form av ett program för gratis utdelning av livsmedel. Betänkandet antogs av parlamentet med en betryggande majoritet, och jag var säker på att detta skulle övertyga det dåvarande ordförandelandet Tjeckien att på nytt ta upp frågan och försöka komma fram till en vettig kompromiss i rådet. Tyvärr grusades mina förhoppningar. Det oroar mig att inte heller Sverige, som för närvarande leder arbetet i rådet, har antytt att man ska ta upp arbetet med förslaget på nytt, trots att det inte ligger några hinder i vägen. Avser rådet att återuppta diskussionerna i denna fråga, som är så viktig för miljontals invånare på vår kontinent?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i september 2009 i Strasbourg.

Sedan 1987 har det i enlighet med gemenskapslagstiftningen varit möjligt att distribuera livsmedel från interventionslager för välgörande ändamål till de mest behövande i gemenskapen.

2008 lade kommissionen fram ett förslag om att se över lagstiftningen, vilket var nödvändigt på grund av att priserna på vissa livsmedel har stigit och att lagren har minskat.

Under det franska ordförandeskapet höll rådet en politisk debatt om detta förslag, men det var inte möjligt att uppnå kvalificerad majoritet för detta förslag.

Flera delegationer förkastade själva principen om biståndssystemet, eftersom de hävdade att det var en fråga för de enskilda medlemsstaterna.

*
* *

Fråga nr 18 från Silvia-Adriana Țicău (H-0300/09)

Angående: Främjande av en effektiv ekonomi ur synvinkel av ekonomin

Sveriges ordförandeskap inom Europeiska unionen har tillkännagett att dess prioriteringar för perioden juli–december 2009 ska bestå i ekonomisk tillväxt, successivt ökad sysselsättning och minskade utsläpp av växthusgaser, vilket kommer att påverka det praktiska vardagslivet för alla européer.

Bättre energieffektivitet skulle, tillsammans med förnybar energi, under de kommande åren kunna skapa flera miljoner arbetstillfällen samt lägga grunden till en hållbar ekonomisk tillväxt och samtidigt ge Europeiska unionen en konkurrensfördel. Kan ordförandeskapet för Europeiska unionen mot bakgrund av detta ange vilka konkreta initiativ det tänker ta för att uppmuntra medlemsstaterna att vidta egna åtgärder för att stimulera till investeringar i energieffektivitet och användning av förnybar energi, som kan skapa nya arbetstillfällen, främja innovation och garantera en hållbar ekonomisk utveckling?

Svar

(EN) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i september 2009 i Strasbourg.

Energieffektivitet fastställdes som en prioritering för den europeiska energipolitiken redan i handlingsplanen för energipolitiken, vilken Europeiska rådet antog i mars 2007 och där målet sattes upp att spara 20 procent av energin fram till 2020.

I det 18-månadersprogram som rådet antog i juni 2008 betonas att ordförandeskapet samtidigt som det ska respektera medlemsstaternas val av energimix ska sträva efter en ekonomi med låga koldioxidutsläpp som är förenlig både med hållbarhet och kostnadseffektivitet och som på ett positivt sätt bidrar till bredare tillväxtmål i enlighet med Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning. Energieffektivitet har inte bara en positiv inverkan på användningen av energikällor och minskningen av utsläppen av växthusgaser, utan stimulerar samtidigt innovativ teknisk utveckling och kan därför öka den europeiska industrins konkurrenskraft och skapa arbetstillfällen, något som också ledamoten tar upp. Energieffektivitet är därför en hörnsten, inte bara för att skapa en energisnål ekonomi, utan också en ekologiskt effektiv ekonomi. Det kommer att hjälpa oss att samtidigt möta de utmaningar vi står inför beträffande klimatförändringar, minskande resurser, den globala ekonomiska krisen och försörjningstrygghet.

Tre lagstiftningsförslag som omfattas av medbeslutandeförfarandet och som rör energieffektivitet har lagts fram och behandlas för närvarande av rådet och Europaparlamentet:

- Förslaget till direktiv om energieffektivitet i byggnader.
- Förslaget till direktivet om märkning som anger energiförbrukning.
- Förslaget till förordning om bränslesnåla däck.

Dessa är verkligen rådets huvudprioriteringar under detta halvår.

När dessa rättsakter har antagits – vilket vi hoppas kan ske med er hjälp redan under detta halvår – kommer medlemsstaterna att på egen hand också på längre sikt kunna genomföra konkreta åtgärder för energieffektivitet inom byggnadssektorn och på området för energiprodukter, både inom den offentliga och privata sektorn. Sådana åtgärder kommer därmed att leda till ökade investeringar i innovativ teknik vilka medlemsstaterna kan stödja med olika typer av stimulansåtgärder, både på nationell och europeisk nivå.

Genomförandet av instrument för energieffektivitet, vilka redan har antagits på gemenskapsnivå, kommer också att leda till nya arbetstillfällen. Detta gäller ramdirektiven om ekodesign och energimärkning, där viktiga genomförandeåtgärder (rörande belysning, elektriska motorer m.m.) är på gång.

Detta gäller också förnybar energi, där rådet och parlamentet antog direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor den 4 maj 2009.

När det gäller stimulansåtgärder finns gemenskapens instrument för finansiering av projekt för energieffektivitet, som t.ex. parlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden, vilken har setts över för att anslå 8 miljarder euro till investeringar inom energieffektivitet och förnybar energi i bostäder. Inom ramen för den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, i vilken man betonar "smarta investeringar" genom detaljerade förslag till partnerskap mellan den offentliga sektorn och den privata sektorn, kommer finansiering från gemenskapen, EIB och nationella organ att användas, särskilt för små och medelstora företag, förnybara energikällor och rena transporter, och man kommer att tillämpa förenklade förfaranden och snabbare genomföra program som finansieras av Sammanhållningsfonden, strukturfonderna och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling för att särskilt öka investeringarna inom energieffektivitet.

**

Fråga nr 19 från Kinga Gál (H-0302/09)

Angående: Fri rörlighet för officiella företrädare för medlemsstaterna

Europeiska unionen har upprättat ett område med fri rörlighet för medborgarna.

Anser rådet att en officiell företrädare för en medlemsstat, t.ex. en statschef, av någon anledning kan vägras inresa till en annan medlemsstats territorium?

Godtar rådet standpunkten att vägrar att låta en officiell företrädare för en medlemsstat, t.ex. statschefen, resa in till en annan medlemsstats territorium utifrån direktivet om rörelsefrihet för EU-medborgare eller annan rättslig grund är ett allvarligt åsidosättande av europeiska värderingar?

Svar

(EN) Detta svar, som har utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, gavs inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i maj 2009.

Den fria rörligheten för personer är, som ledamoten mycket riktigt påpekar, en grundläggande del av den inre marknaden och unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Den utgör en rättighet för alla EU-medborgare, fastställd i artikel 18.1 i EG-fördraget, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i detta fördrag och av åtgärder som antagits för att ge resultat.

Det framgår av EG-fördraget och artikel 27 i parlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier⁽⁶⁾ och att begränsningar av denna rätt endast kan motiveras av hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa. All tillämpning av sådana begränsningar sker under övervakning av Europeiska unionens domstol.

Med hänsyn till ledamotens specifika fråga om fri rörlighet för statschefer bör researrangemangen för sådana personer vara en strikt angelägenhet för medlemsstaterna själva, med tanke på de särskilda säkerhetsåtgärder som krävs. Följaktligen åligger det inte rådet att granska frågan. Denna fråga har aldrig varit föremål för diskussion i rådet.

Ordförandeskapet välkomnar emellertid det bilaterala möte som hölls den 10 september med Ungerns och Slovakien premiärministrar, och ser det gemensamma uttalande som offentliggjordes i samband med mötet som ett positivt tecken. Detta uttalande bör ge en god grund för en lösning som kan bryta ned de bilaterala spänningar som råder mellan de två länderna.

⁽⁶⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

*
* *

FRÅGOR TILL KOMMISSIONEN

Fråga nr 30 från Pat the Cope Gallagher (H-0283/09)

Angående: Främjande av renare teknik

Vilka initiativ tar EU för att främja ökad användning av nyare och renare teknik så att Europeiska unionens mål på klimatområdet kan uppnås?

Svar

(EN) Det finns en rad politiska initiativ som främjar utvecklandet och ökar användningen av renare teknik. Dessa omfattar:

Handlingsplanen för miljöteknik (ETAP) som har tillämpats sedan 2004 och innehåller åtgärder som innefattar allt från inriktning på FoU-program, inrättande av teknikplattformar, mobilisering av finansieringsinstrument och offentlig upphandling till omarbetande av riktlinjerna för statligt stöd. En grönbok om ETAP:s framtid kommer att föreslås före utgången av 2009.

Den strategiska EU-planen för energiteknik (SET-planen), som antogs 2007 som en del av EU:s klimat- och energipaket, med målsättningen att påskynda utvecklingen och marknadsspridningen av koldioxidsnål teknik. Instrumenten består av europeiska näringslivsinitiativ inom teknik, såsom förnybara energikällor och avskiljning och lagring av koldioxid (CCS), europeiska alliansen för energiforskning samt ett förstärkt internationellt samarbete.

Pionjärmarknadsinitiativet, som också antogs 2007, med målsättningen att utvidga marknaden för innovativa varor och tjänster på sex prioriterade områden, däribland hållbart byggande, förnybara energikällor och återvinning, åtgärder på efterfrågesidan rörande lagstiftning och offentlig upphandling och standardisering.

Handlingsplanen för hållbar konsumtion och produktion samt en hållbar industripolitik (SCP/SIP), som antogs 2008, syftar också till att främja miljöinnovation för att ta fram grönare produkter och kostnadseffektiva tillverkningsprocesser. De frivilliga målen för miljövänlig upphandling (50 procent senast 2010) kommer att bidra till en ökad användning av miljöteknik och en utvidgning av miljöindustrin.

Dessa policyåtgärder stöds även av gemenskapens finansieringsinstrument, såsom det sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling, det nya programmet för konkurrenskraft och innovation och av sammanhållningsfonderna.

Man uppskattar att omkring en tredjedel av budgeten för det sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling går till forskningsprojekt om ren teknik och miljöteknik inom alla sektorer. Dessa investeringar främjar också den privata sektorns deltagande, genom riktade gemensamma teknikinitiativ eller andra former av offentlig-privata partnerskap.

De reviderade gemenskapsramarna för statligt stöd gör det lättare för medlemsstaterna att ekonomiskt stödja utvecklingen och marknadsintroduktionen av renare teknik, genom användning av de förbundna bestämmelserna i gemenskapens riktlinjer om forskning, utveckling och innovation, riktlinjer om miljöskydd och den allmänna gruppundantagsförordningen.

Dessutom avsetter det reviderade direktivet om handel med utsläppsrätter⁽⁷⁾ 300 miljoner utsläppsrätter för stöd till avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) och förnybara energikällor. Den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa inbegriper tydliga åtgärder för att påskynda övergången till en koldioxidsnål och resurseffektiv ekonomi, inklusive nästan 4 miljarder euro för energiprojekt.

*
* *

(7) Parlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (text med relevans för EES), EGT L 275, 25.10.2003.

Fråga nr 32 från Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0297/09)**Angående: Vindkraftsparkernas inverkan på den biologiska mångfalden, landskapet och miljön**

En av EU:s grundläggande principer är en integrerad miljöpolitik. Logiskt sett borde utvecklingen av förnybara energikällor därför vara förenlig med bevarandet av den biologiska mångfalden, som bör omfatta miljö, landskap, mark samt växt- och djurliv.

Tillämpas stränga och vetenskapliga kriterier för vindkraftsparkernas miljöpåverkan på den biologiska mångfalden, i synnerhet bland rovfåglar och andra fågelarter, och på viktiga naturområden, historiska landskap och stadslandskap?

Tänker kommissionen, om det inte finns tillräcklig rättslig grund, komplettera den befintliga lagstiftningen för att se till att vindkraftsparkerna blir förenliga med bevarandet av naturen och kulturmiljön?

Svar

(EN) Utvecklingen av vindkraft utgör en del av Europeiska gemenskapens åtagande att uppnå ett mål på 20 procent för andelen förnybar energi av all energikonsumtion i EU senast 2020. Det här är en viktig del i strategin för att ta itu med koldioxidutsläppen när det gäller klimatförändringar. Den främjar EU:s övriga energi- och miljöpolitiska mål, t.ex. i form av minskade luftföroreningar, minskad vattenkonsumtion från konventionell kraftproduktion, minskat beroende av importerad energi och ökad sysselsättning.

Kommissionen är dock medveten om att det finns miljömässiga risker med olämplig lokalisering av vindkraftsparker. Utvecklingen av vindenergi bör utföras på ett hållbart och balanserat sätt, som inte leder till allvarlig skada av känsliga områden som är viktiga från naturvårdssynpunkt: särskilda skyddsområden (SSO) som har utsetts i enlighet med fågeldirektivet⁽⁸⁾, och områden av gemenskapsintresse (SCI), som inrättats i enlighet med livsmiljödirektivet⁽⁹⁾ och ingår i Natura 2000-nätverket.

Vindkraftsparker omfattas också i bilaga II till direktivet om miljökonsekvensbedömning (MBK)⁽¹⁰⁾. När det gäller projekt som redovisas i bilaga II ska medlemsstaterna fastställa huruvida det krävs en miljökonsekvensbedömning. De kriterier som ska beaktas är projektets karaktär, dess lokalisering och dess potentiella miljöpåverkan.

Detta innebär att om dessa projekt kan antas medföra en betydande påverkan, krävs en miljökonsekvensbedömning. I miljökonsekvensbedömningen ska tas hänsyn till olika faktorer, såsom fauna och flora, människor, mark, landskap och kulturarv.

All exploatering som kan antas medföra en betydande negativ inverkan på Natura 2000-områden ska vara föremål för en lämplig miljöbedömning enligt artikel 6 i livsmiljödirektivet. Kommissionen har tillhandahållit generell tolkningsvägledning och metodriktlinjer för hur denna bestämmelse ska tillämpas.

Direktivet om strategisk miljöbedömning (SMB-direktivet)⁽¹¹⁾ är också tillämpligt på offentliga planer för vindkraft.

Kommissionen anser att denna miljölagstiftning är tillräcklig för att på rätt sätt bedöma de potentiella effekterna av vindkraftverk på den naturliga och kulturella miljön.

Det är i första hand exploatören som ansvarar för striktheten och kvaliteten i dessa miljökonsekvensbedömningar, och slutligen medlemsstaternas behöriga miljöskyddsorgan.

För att hjälpa dem och för att förbättra tillämpningen arbetar kommissionen på särskilda riktlinjer för vindenergi och naturskydd.

⁽⁸⁾ Direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, EGT L 103, 25.4.1979.

⁽⁹⁾ Direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, EGT L 206, 22.7.1992.

⁽¹⁰⁾ Direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, EGT L 175, 5.7.1985, ändrat genom rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997, EGT L 73, 14.3.1997, och direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003, EUT L 156, 25.6.2003.

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan, EGT L 197, 21.7.2001.

*
* *

Fråga nr 33 från Marian Harkin (H-0260/09)**Angående: Miljölagstiftning**

Under de gångna åren har kommissionen antagit åtskilliga åtgärder av olika slag till förmån för en bättre kvalitet på miljön. Då man tänker på detta, och på att vi kan skydda vår miljö bara medlemsstaterna ordentligt genomför det som de skrivit under på gemenskapsnivå, inställer sig frågan om vilka åtgärder kommissionen tänker vidta för att uppmuntra medlemsstaterna att ge fortsatt stöd till sådana jordbruks- och miljöprojekt som Rural Environment Protection Scheme (REPS) på Irland, som syftar till att sporra jordbrukarna till miljövänligt jordbruk och skapa en bättre miljö på de nuvarande jordbruksföretagen. Kan kommissionen i det här sammanhanget instämma med att besluten att upphöra med stödet till dem som nyligen gått med i REPS 4 motverkar EU:s miljömål?

Svar

(EN) Hållbar markanvändning är ett centralt mål för EU:s landsbygdsutvecklingspolitik. Minst 25 procent av det totala bidraget för stöd till landsbygdens utveckling ska anslås till del 2, och stöd till miljövänligt jordbruk är en central åtgärd i detta hänseende. Därför måste Irland, som alla medlemsstater, fortsätta att stödja miljövänliga jordbruksmetoder och miljöförbättring under programperioden 2007–2013.

I juli 2009 lade Irland fram ett förslag som innebär en ändring av landets landsbygdsutvecklingsprogram. Kommissionen utgår från att även om REPS-programmet upphör, så kommer det att ersättas av ett nytt program kallat "Agri-Environment Options Scheme". Kommissionen arbetar för närvarande med att analysera det föreslagna programmet, för att se om det efterlever både Irlands nationella strategiska plan och EU:s prioriteringar, och kommer att meddela Irland om slutsatserna inom de närmaste månaderna.

*
* *

Fråga nr 34 från Mairead McGuinness (H-0265/09)**Angående: Irlands omröstning om Lissabonfördraget**

Kan kommissionen redogöra för varför den anser att Irland bör rösta ja i den kommande folkomröstningen om Lissabonfördraget, liksom vilka konsekvenserna skulle bli för EU om Irland en andra gång skulle rösta nej?

Svar

(EN) EU har växt till 27 medlemsstater och en halv miljard medborgare, medan dess nuvarande institutionella utformning var ämnad för en mycket mindre union. Kommissionen anser att Lissabonfördraget skulle göra EU mer demokratiskt, effektivt och insynsvänligt. Det skulle öka parlamentets befogenheter och stärka de nationella parlamentens roll. Det skulle ge medborgarna en starkare röst, genom att de får möjlighet att uppmana kommissionen att lägga fram nya politiska initiativ.

När det gäller politiska frågor kommer Lissabonfördraget att ge EU en möjlighet att bekämpa gränsöverskridande brottslighet, olaglig invandring och handel med kvinnor och barn på ett effektivare sätt. Fördraget skulle även ge EU en starkare röst på den internationella scenen, i frågor som klimatförändringen och kampen mot global fattigdom.

Om Lissabonfördraget ratificeras kommer varje medlemsstat att kunna ha en kommissionsledamot som genomför Europeiska rådets beslut, vilket utgör en del av de mer omfattande rättsligt bindande garantier som utformats för att bemöta de farhågor som uttrycktes i den irländska folkomröstningen 2008.

*
* *

Fråga nr 35 från Frank Vanhecke (H-0266/09)**Angående: Beviljande av uppehållstillstånd till illegala invandrare i Belgien**

Belgiens regering beslutade nyligen att den 15 september 2009 inleda ett nytt omfattande förfarande för beviljande av uppehållstillstånd till utlänningar som lagstridigt uppehåller sig i landet, trots de europeiska överenskommelserna mot sådana förfaranden i andra länder

Det är förresten andra gången på bara några få år som Belgien såsom en "engångsföreteelse" på det här sättet beviljar uppehållstillstånd i omfattande skala.

Fick kommissionen på förhand veta om detta belgiska projekt?

Anser kommissionen att Belgien på det här sättet bryter mot de europeiska överenskommelserna och har andra medlemsstater möjlighet att inte tillåta att personer som på det här sättet fått uppehållstillstånd reser in på medlemsstaternas territorium?

Svar

(FR) För det första vill kommissionen påpeka att frågan om legalisering inte regleras av gemenskapsrätten, utan faller under medlemsstaternas jurisdiktion. Följaktligen kan uppehållstillstånd beviljas till illegala invandrare om en medlemsstat så önskar, inom ramen för nationell lagstiftning. Ett uppehållstillstånd som utfärdats av en Schengenstat är likvärdigt med ett visum och ger innehavaren rätt att resa inom Schengenområdet. Detta gäller även uppehållstillstånd som utfärdats i regulariseringsfall.

Pakten för invandring och asyl innefattar emellertid ett politiskt engagemang av alla medlemsstater, nämligen att "inskränka sig till regulariseringar från fall till fall och inte allmänt, inom ramen för de nationella lagstiftningarna, av humanitära eller ekonomiska skäl". Enligt den tillgängliga informationen verkar det som att det belgiska regulariseringsförfarandet är i linje med denna strategi.

Med hänsyn till att migrationsrelaterade åtgärder som antas på nationell nivå kan få konsekvenser utanför de nationella gränserna, inrättade rådet 2006 systemet för ömsesidigt informationsutbyte. Detta system möjliggör ett informationsutbyte om nationella åtgärder som anses kunna ha en avsevärd inverkan på flera medlemsstater (som regularisering). Det bör påpekas att tillämpningen av systemet för ömsesidigt informationsutbyte är nedslående, eftersom medlemsstaterna använder denna möjlighet i mycket begränsad utsträckning. I framtiden kommer kommissionen därför att integrera systemet för ömsesidigt informationsutbyte i den årliga uppföljningen av genomförandet av pakten för invandring och asyl.

Kommissionen följer frågan om regularisering mycket noggrant. I början av 2009 offentliggjorde kommissionen en extern undersökning om regulariseringens praxis inom medlemsstaterna. Denna undersökning kommer att vara till nytta vid kommissionens framtida överläggningar. I meddelandet om Stockholmsprogrammet omnämns, med hänvisning till regularisering, behovet av ett förbättrat informationsutbyte och möjligheten till att utarbeta riktlinjer.

*
* *

Fråga nr 36 från Seán Kelly (H-0268/09)**Angående: Programmet för skydd av landsbygdsmiljön på Irland**

Vilka anslag har gjorts tillgängliga för Irland inom ramen för programmet för skydd av landsbygdsmiljön? Har kommissionen fått någon information från den irländska regeringen om dess planer för genomförandet av REPS 4-programmet (programmet för skydd av landsbygdsmiljön)?

Svar

(EN) Vid inledningen av programperioden 2007–2013 valde Irland att anslå 2 miljarder euro till REPS-programmet, nästan hälften av dess totala programbudget. EU medfinansierade detta med 55 procent. Dessutom bidrog den irländska regeringen med ytterligare 414 miljoner euro av nationella medel till programmet.

Den 15 juli underrättade Irland kommissionen om beslutet att stänga REPS-programmet för nytillträdande på grund av snäva budgetramar. Samtidigt angav man sin avsikt att ersätta REPS med det nya programmet

"Agri-Environment Options Scheme". Kommissionen arbetar för närvarande med att analysera de föreslagna förändringarna, och kommer att meddela Irland om sina slutsatser inom de närmaste månaderna.

Det bör understrykas att det är medlemsstaterna som bestämmer hur deras budget ska fördelas mellan de olika åtgärderna i landsbygdsutvecklingsprogrammen. Irland har valt och kommer att fortsätta att investera mycket i miljövänligt jordbruk oavsett stängningen av REPS.

*
* *

Fråga nr 37 från Nikolaos Chountis (H-0269/09)

Angående: Inrättandet av en soptipp i området Grammatiko i Attika

I sitt svar på den föregående frågan (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=E-2009-0544&language=SV>) om inrättandet av soptippar i områdena Fili, Grammatiko och Keratea i Attika betonade kommissionen bland annat att man inte i något av de tre fallen anser att efterlevnaden av de särskilda villkor (såsom förhandshantering av avfall enligt direktiv 1999/31/EG) som föreskrivs i besluten och som är kopplade till de mellanliggande betalningarna är tillfredsställande.

Invånarna i området Grammatiko motsätter sig starkt att den nya soptippen inrättas i området eftersom villkoren i direktiv 1999/31/EG⁽¹²⁾ om deponering av avfall inte respekteras. Kan kommissionen, mot bakgrund av ovanstående, ange vilka omedelbara åtgärder man kommer att vidta för att se till att det inte inrättas någon soptipp i Grammatiko eftersom villkoren i direktiv 1999/31/EG inte är uppfyllda?

Svar

(FR) Kommissionens beslut K(2004)5509, som beviljar ekonomiskt bistånd från Sammanhållningsfonden till projektet för uppförande av ett avfallsupplag i området Grammatiko, innehåller en rad specifika betalningsrelaterade villkor. Dessa villkor härrör i huvudsak från rådets direktiv 1999/31/EG⁽¹³⁾ om avfallshantering och om byggnation och drift av deponier, och måste respekteras för att kommissionen ska göra några utbetalningar. Som kommissionen också har angett i sitt svar på ledamotens fråga E-0544/09⁽¹⁴⁾, anser den att efterlevnaden av dessa specifika villkor för närvarande är otillfredsställande. Kommissionen kommer därför inte betala kostnaderna för dessa projekt. Om denna situation med bristande efterlevnad fortsätter, förbehåller kommissionen sig rätten att inställa betalningarna i enlighet med artikel H.1 första stycket i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 1164/94, ändrad genom förordning nr 1265/99⁽¹⁵⁾. Kommissionen vill i alla händelser försäkra ledamoten om att den kommer att se till att gemenskapsrätten och kraven i rådets direktiv 1999/31/EG ständigt efterlevs, oavsett finansieringskälla.

*
* *

Fråga nr 38 från Eleni Theocharous (H-0275/09)

Angående: Koloniseringen av Cypern

I Europarådets rapporter (Cucos och Laakso) betraktas den turkiska koloniseringen av det ockuperade norra Cypern som en krigsförbrytelse och en tidsinställd bomb, som utgör ett allvarligt hot mot sökandet efter en lösning på konflikten. Enligt den turkiska pressen planerar Turkiets premiärminister Tayyip Erdoğan att skicka ytterligare en miljon bosättare till Cypern.

Stöder EU och i synnerhet kommissionen idén om en folkräkning på hela ön, som skulle anordnas av EU och/eller Europarådet?

Tänker EU vidta åtgärder mot Turkiet om landet fortsätter att kolonisera det ockuperade norra Cypern och i så fall vilka?

(12) EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

(13) Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999, EGT L 182, 16.7.1999.

(14) Internet: <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

(15) Rådets förordning (EG) nr 1265/1999 av den 21 juni 1999 om ändring av bilaga II till förordning (EG) nr 1164/94 om inrättandet av en sammanhållningsfond, EGT L 161, 26.6.1999.

Svar

(EN) Ledamotens fråga beträffande turkiska medborgare som nu är bosatta på norra Cypern belyser det akuta behovet av en snabb lösning på Cypernproblemet, eftersom denna fråga kommer att utgöra en väsentlig del av lösningen.

Kommissionen stöder till fullo de insatser som görs av ledarna för de båda befolkningsgrupperna på Cypern för att uppnå en sådan heltäckande lösning under FN:s ledning.

Det kommer att krävas hårt arbete för att uppnå en lösning, men kommissionen är övertygad om att de två befolkningsgrupperna, under ledning av FN⁽¹⁶⁾ och med stöd från EU, kommer att lyckas.

Kommissionen förväntar sig även att Turkiet lägger all sin tyngd bakom lösningen, och är fast övertygad om att den kommande perioden utgör ett verkligt tillfälle som inte får missas.

*
* *

Fråga nr 39 från Proinsias De Rossa (H-0276/09)**Angående: Irlands genomförande av artikel 13 i direktivet om likabehandling oavsett ras**

Kan kommissionen, mot bakgrund av sitt svar av den 16 december 2008 på min fråga <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=P-2008-6503&language=SV>, ange om den har inlett ett förfarande mot de irländska myndigheterna avseende Irlands genomförande av artikel 13 i direktivet om likabehandling oavsett ras (2000/43/EG)⁽¹⁷⁾ eller andra liknande bestämmelser i EG-lagstiftningen, och redogöra för hur långt dessa förfaranden har kommit?

Svar

(EN) Kommissionen uppmanar ledamoten att ta del av kommissionens svar på den prioriterade frågan P-6503/08 om samma ämne.

Kommissionen erinrar också om att direktivet mot etnisk diskriminering (rådets direktiv 2000/43/EG) inte medför skyldighet för medlemsstaterna att sörja för något bestämt finansieringsbelopp eller någon organisationsstruktur för jämlikhetsorgan. I avsaknad av bevisning på att budgeten inte räcker till för att jämställdhetsmyndigheten ska kunna utföra sin verksamhet, kan inte kommissionen ingripa enligt direktivets bestämmelser.

Information om överträdelseförfaranden som har inletts mot de irländska myndigheterna beträffande direktiven mot diskriminering finns bland kommissionens pressmeddelanden, i sektionen för relaterade dokument på webbplatsen <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=613&langId=sv>.

Fråga nr 40 från Athanasios Pafilis (H-0288/09)**Angående: Hårda och impopulära åtgärder**

De åtgärder som EU och medlemsstaternas regeringar har vidtagit till följd av de beslut i strid med arbetstagarintressen som fattades vid EU:s informella sysselsättningstoppmöte i Prag den 7 maj 2009, utgör ett hårt angrepp mot arbetstagare och syftar till att garantera monopolens vinster.

Rapporter från Europeiska centralbanken (ECB), Internationella valutafonden (IMF) och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) utgör kapitalets ideologiska grund för att införa nya "strukturförändringar", som i sin tur kommer att leda till ytterligare åtgärder som är ännu mer aggressiva, radikala och i strid med arbetstagarnas intressen, i synnerhet: en allmän tillämpning av flexibla former av anställningar, en attack mot kollektiva avtal, kraftiga löne- och pensionssänkningar, en höjd pensionsålder, höjda skatter för anställda, pensionärer och egenföretagare, samt privatiseringar av socialförsäkrings-, hälso- och skolsystemen.

⁽¹⁶⁾ Förenta nationerna.

⁽¹⁷⁾ EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.

Kommer kommissionens riktlinjer för de varaktiga strukturreformer som den diskuterar och beslutar om tillsammans med Ny demokratis regering i Grekland, att omfatta de hårda och impopulära åtgärderna som nämns ovan?

Svar

(EN) Kommissionen anser inte att de åtgärder som EU och medlemsstaternas regeringar antagit som svar på den ekonomiska och finansiella krisen på något sätt kan beskrivas som ett "hårt angrepp mot arbetstagare som syftar till att garantera monopolens vinster". Det dominerande målet för dessa åtgärder är att hejda den växande arbetslösheten och att stödja en eventuell återhämtning, så att människor i hela Europeiska unionen kan dra nytta av tillväxten så snart som möjligt.

Under EU:s sysselsättningstoppmöte i Prag den 7 maj fattades inga beslut. De tio rekommendationer som offentliggjordes ska betraktas som en väl avvägd uppsättning med politiska prioriteringar för att skapa nya arbetstillfällen, upprätthålla sysselsättningen och främja aktiv social integration. Dessutom deltog arbetsmarknadens parter, och således fackföreningarna, aktivt i sysselsättningstoppmötet.

Kommissionen har förordat mer flexibla arbetsmarknader, men har alltid betonat att dessa bör åtföljas av ökad sysselsättningstrygghet. Den har också förordat en höjd pensionsålder, för att återspegla europeernas ökade livslängd och behovet av att säkerställa att pensionssystem är socialt hållbara. För att säkerställa tillräckliga och stabila pensionssystem på lång sikt står alla medlemsstater, inklusive Grekland, inför utmaningen att höja den faktiska pensionsåldern och att säkerställa sysselsättningen så att fler människor kan arbeta längre. I Greklands fall kan detta innebära att man höjer pensionsåldern inom de offentliga systemen.

*
* *

Fråga nr 41 från Tadeusz Zwiefka (H-0291/09)

Angående: Resultatet från det andra sammanträdet i underkommittén EU-Egypten om politiska frågor som omfattar mänskliga rättigheter och demokrati samt internationella och regionala frågor, den 7-8 juli 2009, avseende TV-företaget Al-Manar TV

Sändningarna från det olagliga terroristmediet Al-Manar TV till Europa via den egyptiska satelliten Nilesat är och förblir ett direkt brott mot handlingsplanen mellan EU och Egypten, och utgör ett hot om radikalisering för säkerheten i Europa. I sitt svar på fråga <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2009-0011&language=SV> fastställde kommissionen att underkommittén EU-Egypten om politiska frågor är den "lämpliga mekanismen" för att behandla frågan om Al-Manar TV:s sändningar via Nilesat. Tog kommissionen upp frågan om Nilesats sändningar av Al-Manar TV med Egypten den 7-8 juli 2009 inom ramen för det andra sammanträdet i underkommittén EU-Egypten om politiska frågor som omfattar mänskliga rättigheter och demokrati samt internationella och regionala frågor? Kan kommissionen ange vilka åtaganden Egypten ingått för att stoppa Al-Manar TV:s sändningar på Nilesat?

Svar

(EN) Kommissionen vill tacka ledamoten för hans fråga beträffande det senaste sammanträdet i underkommittén EU-Egypten om politiska frågor och om sändningarna från den egyptiska satelliten Nilesat, som sänder från TV-stationen Al-Manar.

Kommissionen delar ledamotens oro för att en del av det material som sänds av TV-kanalen Al-Manar kan utgöra uppvigling till hat.

Både Egypten och EU är förpliktigade, i enlighet med vår gemensamma handlingsplan som fastställdes 2007 inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken, att samarbeta för att bekämpa alla former av diskriminering, intolerans, rasism och främlingsfientlighet och framför allt uttalanden som innebär hets eller förtal utgående från religion, övertygelse, ras eller ursprung. Kommissionen har även åtagit sig att stärka mediernas roll i kampen mot dessa företeelser.

Det andra sammanträdet i underkommittén EU-Egypten om politiska frågor, som hölls i Kairo i juli, var ytterligare ett steg mot en fördjupning av de politiska relationerna med Egypten och mot att bygga upp ett förtroende för politisk dialog.

Kommissionen tog faktiskt upp frågan om Al-Manar TV:s sändningar via Nilesat under sammanträdet. Kommissionen uttryckte sin oro över kanalens innehåll, som strider mot EU:s lagstiftning om hets mot folkgrupp, och som undergräver EU:s och Egyptens försök att främja fred och säkerhet i området.

Egypten varken kommenterade eller åtog sig att stoppa Al-Manar TV:s sändningar via Nilesat vid detta tillfälle.

Kommissionen kommer att fortsätta följa denna fråga noga och kan tänkas ta upp frågan igen vid ett annat tillfälle, i samband med EU:s återkommande politiska dialog med Egypten.

*
* *

Fråga nr 42 från Ryszard Czarnecki (H-0293/09)

Angående: Sportklubbars överträdelse av EU-rätten

Avser kommissionen att reagera på överträdelserna av EU-lagen vad gäller likabehandling av medborgare från olika EU-länder efter att den danska klubbledningen inte släppt in polska och även nederländska medborgare med giltiga biljetter till utslagningsmatchen i Europaligan mellan Brøndby Köpenhamn och Legia Warszawa, och i så fall hur? Detta var ren diskriminering. Man nekade även personer med belgiska identitetshandlingar att se matchen. På samma sätt nekade den belgiska ledningen för FC Brugge polska tjänstemän på kommissionen och Europaparlamentet att köpa biljetter till matchen mellan FC Brugge och Lech Poznań i förra veckan (27.8.2009). Ytterligare ett exempel på ren diskriminering på grund av ursprungsland. Innebär detta att de regler som vissa sportklubbar egenmäktigt tillämpar i exempelvis Danmark och Belgien står över EU-rätten?

Svar

(EN) Beträffande det påstådda inträdesförbud som de danska myndigheterna belagt polska och nederländska medborgare med giltiga biljetter till matchen i Champions League mellan Brøndby Köpenhamn och Legia Warszawa, välkomnar kommissionen förtydliganden huruvida förbudet handlade om inresa i landet eller inträde till stadion, samt om det infördes av myndigheterna eller av matcharrangörerna själva. Det skulle också vara till hjälp att få veta vilka orsaker som myndigheterna eller matcharrangörerna hänvisade till då man inte tillät dessa personer att gå på matchen.

I detta sammanhang bör det noteras att det framgår av EG-domstolens fasta rättspraxis⁽¹⁸⁾ att artikel 49 i EG-fördraget, som garanterar det fria tillhandahållandet av tjänster i hela EU, även inbegriper frihet för mottagare av tjänster att bege sig till en annan medlemsstat för att där mottaga en tjänst utan att hindras av restriktioner såvida inte dessa restriktioner är berättigade av tvingande hänsyn till allmänintresset som allmän ordning och säkerhet och är proportionerliga. Denna princip uttrycks även i artikel 20 i tjänstedirektivet 2006/123/EG⁽¹⁹⁾ (som kommer att införlivas av medlemsstaterna den 28 december 2009), där det fastställs att medlemsstaterna ska se till

i) att tjänstemottagarna inte omfattas av diskriminerande krav som grundas på deras nationalitet eller boplatssort,

och

ii) att de allmänna villkoren för tillträde till en tjänst som tjänsteleverantören tillhandahåller allmänheten inte innehåller diskriminerande bestämmelser som grundar sig på tjänstemottagarens nationalitet eller boplatssort, dock utan att utesluta möjligheten att införa skillnader i villkoren när dessa är direkt motiverade av objektiva faktorer.

Angående EU-medborgarnas rätt att fritt röra sig och uppehålla sig, berättigar direktiv 2004/38/EG⁽²⁰⁾ medlemsstaterna att neka EU-medborgare inresa till territoriet endast med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa. De restriktiva åtgärderna ska överensstämma med proportionalitetsprincipen och grunda

⁽¹⁸⁾ EG-domstolens dom i mål 186/87, Cowan mot Trésor Public, och i mål C-45/93, kommissionen mot Spanien.

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden, EUT L 376, 27.12.2006.

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, EUT L 158, 30.4.2004.

sig på den berörde EU-medborgarens personliga beteende som måste utgöra ett verkligt, faktiskt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse.

Av det ovan anförda framgår således inte att ett inträdesförbud nödvändigtvis kan betraktas som otillåten diskriminering eller utgör en obefogad inskränkning enligt gemenskapsrätten. Det bör nämnas att enligt den europeiska fotbollsorganisationen UEFA:s regler för Champions League är det hemmaklubben som ansvarar för ordningen och säkerheten före, under och efter matchen.

För att kunna avgöra huruvida de danska myndigheternas eller matcharrangörens påstådda uppförande var en överträdelse av gemenskapslagstiftningen krävs därför mer exakt kunskap om omständigheterna i det enskilda fallet.

Beträffande fotbollsklubben FC Brugges påstådda vägran att sälja biljetter till polska medborgare och tjänstemän på kommissionen och Europaparlamentet till matchen mellan FC Brugge och Lech Poznań, gäller ovanstående argumentation beträffande icke-diskriminering och förbjuden inskränkning i friheten att tillhandahålla tjänster. Återigen behövs fler detaljer för att bedöma om det påstådda uppförandet är förenligt med EU-lagstiftningen.

*
* *

Fråga nr 43 från Antonio Cancian (H-0294/09)

Angående: Våld mot kristna i Pakistan

Under augusti 2009 har islamiska fundamentalister trappat upp våldet mot kristna i Punjab i Pakistan. De lokala myndigheterna är toleranta mot extremisterna, som hänvisar till artikel 295 i den pakistanska strafflagen, en artikel känd som "hädelselagen". Den internationella och den katolska gemenskapen fördömer bägge de orimliga angreppen mot den kristna gemenskapen och begär att den hänsynslösa artikeln ska strykas. Hur ämnar kommissionen förhålla sig till samarbetsavtalet med Pakistan (beslut 2004/870/EG⁽²¹⁾) med tanke på efterlevnaden av demokratiklausulen och i syfte att skydda de mänskliga rättigheterna för religiösa minoriteter?

Svar

(EN) Kommissionen känner till händelserna i Gojra, och våldet mot kristna där kan bara beskrivas som förfärligt. Inledningsvis bör dock nämnas att det inte bara är kristna utan också andra minoriteter, däribland shiamuslimer och medlemmar av Ahmadisekten, som lider av extremistvåldet i Pakistan.

Kommissionen har tagit upp frågan om religiösa minoriteter upprepade gånger under gemensamma kommissioner och i samband med trojkadialogen. Den kommer att ta upp denna fråga med Pakistan så fort tillfälle ges, i samband med dialogen om mänskliga rättigheter.

Pakistanska tjänstemän är fullt medvetna om att sådana grymheter som bevitnades i Gojra inte bara orsakar ett ofantligt mänskligt lidande, utan också skamfilar Pakistans rykte. Kommissionen är medveten om att regeringen har vidtagit åtgärder med anledning av händelserna, omfattande ersättning för förlust av egendom och upprättande av en undersökningskommission. Den kommer att följa situationen noga, särskilt utvecklingen med att dra de skyldiga inför rätta.

Kommissionen har också upprepade gånger tagit upp hädelselagstiftningen med Pakistans regering i samband med dialogen om mänskliga rättigheter. Kommissionen inser att majoriteten av de anklagade är muslimer. Men den är medveten om att hädelselagstiftningen ofta har tillämpats på religiösa minoriteter, och har förstått att falska anklagelser har använts som ett verktyg för att lösa tvister mellan privatpersoner eller för egen vinning.

Händelserna i Gojra har gett upphov till förnyade krav i Pakistans civilsamhälle att reformera eller återkalla hädelselagstiftningen. Kommissionen skulle välkomna ett sådant initiativ och kommer att vidarebefordra detta budskap till Pakistans regering.

I artikel 1 i samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Islamiska republiken Pakistan om partnerskap och utveckling tillskrivs respekten för de mänskliga rättigheterna och de demokratiska principerna som en väsentlig del av avtalet. Vid toppmötet den 17 juni 2009 underströk både EU och Pakistan betydelsen

⁽²¹⁾ EUT L 378, 23.12.2004, s. 2/22.

av en öppen och konstruktiv dialog i forum för mänskliga rättigheter. Samarbetsavtalet utgör grundvalen för en sådan dialog och kommissionen anser att det bästa sättet att gå vidare är att fortsätta ta upp frågan om mänskliga rättigheter med Pakistan.

*
* *

Fråga nr 44 från Hans-Peter Martin (H-0296/09)

Angående: Förändringar genom Lissabonfördraget

Kommer sittande kommissionsledamöter att få högre pension eller andra ekonomiska förmåner om det försenade Lissabonfördraget träder i kraft?

Svar

(FR) Lissabonfördraget har inte medfört några ändringar i kommissionsledamöternas pensionssystem, som grundas på rådets förordning (EEG) nr 422/67 av den 25 juli 1967⁽²²⁾.

I enlighet med denna förordning ska en kommissionsledamot förvärva sina pensionsrättigheter under hela sin ämbets tid. Om kommissionsledamotens ämbets tid förlängs ska således hans eller hennes rättigheter förlängas till ämbets tidens faktiska slut.

På liknande sätt, enligt samma förordning, kan det temporära avgångsvederlag som kommissionsledamöterna har rätt till under tre år efter att de frånträder sin tjänst kunna höjas för de ledamöter som, på grund av förlängningen av deras ämbets tid, uppnår den varaktighet som krävs för att befordras till en annan kategori av avgångsvederlag (artikel 7.1 i förordningen).

*
* *

(22) Rådets förordning nr 422/67/EEG, 5/67/Euratom av den 25 juli 1967 om ersättning till kommissionens ordförande och ledamöter,

till domstolens ordförande, domare, generaladvokater och justitiesekreterare, till förstainstansrättens ordförande, ledamöter

och justitiesekreterare samt till Europeiska unionens personaldomstols ordförande, ledamöter och justitiesekreterare, EGT 187, 8.8.1967.